

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA
oraz KOMISJI USTAWODAWCZEJ**

o rządowym projekcie ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (druk nr 809).

Sejm na 28 posiedzeniu w dniu 30 sierpnia 2002 r. - zgodnie z art. 39 ust. 2 Regulaminu Sejmu skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Ustawodawczej w celu rozpatrzenia.

Komisje: Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Ustawodawcza po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 10 września i 29 października 2002 r.

wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.
Warszawa, dnia 29 października 2002 r.

Zastępca Przewodniczącej
Komisji Sprawiedliwości
i Praw Człowieka
/-/ Marek Wikiński

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
/-/ Ryszard Kalisz

Sprawozdawca
/-/ Aleksandra Gramała

Projekt
Komisja 29.10.2002 r.

USTAWA
z dnia 2002 r.

Prawo upadłościowe i naprawcze

Część pierwsza

Przepisy ogólne o postępowaniu upadłościowym i jego skutkach

Tytuł I

Przepisy ogólne

Dział I

Przepisy wstępne

Art. 1.

1. Ustawa reguluje zasady wspólnego dochodzenia roszczeń wierzycieli od niewypłacalnych dłużników będących przedsiębiorcami oraz skutki ogłoszenia upadłości, a także zasady postępowania naprawczego wobec przedsiębiorców zagrożonych niewypłacalnością.
2. Przepisy ustawy stosuje się również do innych podmiotów określonych w ustawie.

Art. 2.

Postępowanie uregulowane ustawą należy prowadzić tak, aby roszczenia wierzycieli mogły zostać zaspokojone w jak najwyższym stopniu, a jeśli racjonalne względy na to pozwolą - dotychczasowe przedsiębiorstwo dłużnika zostało zachowane.

Art. 3.

Postępowanie uregulowane ustawą może być wszczęte tylko na wniosek złożony przez podmioty określone w ustawie.

Art. 4.

Przepisy części pierwszej stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w ustawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Dział II**Podmiotowy zakres stosowania ustawy****Art. 5.**

1. Przepisy ustawy stosuje się do dłużników będących przedsiębiorcami, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.
2. Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.
3. Przepisy ustawy stosuje się także do:
 - 1) spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych nieprowadzących działalności gospodarczej;
 - 2) wspólników osobowych spółek handlowych, ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;
 - 3) wspólników spółki partnerskiej;
 - 4) oddziałów banków zagranicznych w rozumieniu przepisów prawa bankowego.

Art. 6.

Nie można ogłosić upadłości:

- 1) Skarbu Państwa;
- 2) jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) kas chorych;
- 4) publicznych samodzielnych zakładów opieki zdrowotnej;
- 5) instytucji i osób prawnych utworzonych w drodze ustawy;
- 6) osób fizycznych prowadzących gospodarstwo rolne;
- 7) uczelni.

Art. 7.

W razie śmierci przedsiębiorcy można ogłosić jego upadłość, jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w terminie roku od dnia jego śmierci. Wniosek o ogłoszenie upadłości może złożyć wierzyciel, a także spadkobierca, oraz małżonek i każde z dzieci lub rodziców zmarłego, chociażby nie dziedziczyli po nim spadku.

Art. 8.

Można żądać ogłoszenia upadłości osoby fizycznej, która była przedsiębiorcą, także po zaprzestaniu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, jeżeli od dnia wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego albo innego właściwego rejestru nie upłynął rok.

Art. 9.

Można żądać ogłoszenia upadłości osoby fizycznej, która faktycznie prowadziła działalność gospodarczą, nawet wówczas, gdy nie dopełniła obowiązku jej zgłoszenia w Krajowym Rejestrze Sądowym albo innym właściwym rejestrze.

Dział III**Podstawy ogłoszenia upadłości****Art. 10.**

Upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny.

Art. 11.

1. Dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań.
2. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje.

Art. 12.

1. Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekracza 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa dłużnika.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie zobowiązań ma charakter trwały albo, gdy oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli.

Art. 13.

1. Sąd oddali wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.
2. Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.
3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się, gdy zostanie uprawdopodobnione, że obciążenia majątku dłużnika są bezskuteczne według przepisów ustawy albo gdy doko-

nane zostały w celu pokrzywdzenia wierzycieli, jak również gdy zostanie uprawdopodobnione, że dłużnik dokonał innych czynności prawnych bezskutecznych według przepisów ustawy, którymi wyzbył się majątku wystarczającego na zaspokojenie kosztów postępowania.

Art. 14.

1. Jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że w drodze układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu niż zostaliby zaspokojeni po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika, ogłasza się upadłość dłużnika z możliwością zawarcia układu.
2. Postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu nie prowadzi się, gdy z uwagi na dotychczasowe zachowanie się dłużnika nie ma pewności, że układ będzie wykonany, chyba, że propozycje układowe przewidują układ likwidacyjny .

Art. 15.

W razie, gdy brak jest podstaw do ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, ogłasza się upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika.

Art. 16.

Sąd może zmienić postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, jeżeli podstawy przeprowadzenia takiego postępowania ujawniły się dopiero w toku postępowania.

Art. 17.

1. Sąd może zmienić postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, jeżeli podstawy przeprowadzenia takiego postępowania ujawniły się dopiero w toku postępowania.
2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy obowiązek zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika wynika z ustawy.

Tytuł II

Postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości

Dział I

Sąd

Art. 18.

Sprawy o ogłoszenie upadłości rozpoznaje sąd upadłościowy. Sądem upadłościowym jest sąd rejonowy - sąd gospodarczy.

Art. 19.

1. Do rozpoznania spraw o ogłoszenie upadłości właściwy jest sąd upadłościowy, właściwy dla zakładu głównego przedsiębiorstwa dłużnika.
2. Jeżeli dłużnik ma zakłady w obszarach właściwości różnych sądów i trudno ustalić, który z nich jest zakładem głównym, właściwy jest każdy z tych sądów.
3. Jeżeli dłużnik nie ma w Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstwa, właściwy jest sąd miejsca zamieszkania albo siedziby dłużnika, a gdy dłużnik nie ma w Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania albo siedziby, właściwy jest sąd, w którego obszarze znajduje się majątek dłużnika.

Dział II

Wniosek o ogłoszenie upadłości

Art. 20.

1. Wniosek o ogłoszenie upadłości może zgłosić dłużnik lub każdy z jego wierzycieli.
2. Wniosek mogą zgłosić również:
 - 1) w stosunku do spółki jawnej, spółki partnerskiej, spółki komandytowej oraz spółki komandytowo-akcyjnej - każdy ze wspólników odpowiadających bez ograniczenia za zobowiązania spółki;
 - 2) w stosunku do osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - każdy, kto ma prawo je reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami;
 - 3) w stosunku do przedsiębiorstwa państwowego - także organ założycielski;
 - 4) w stosunku do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa - także minister właściwy do spraw Skarbu Państwa;
 - 5) w stosunku do osoby prawnej, spółki jawnej, spółki partnerskiej oraz spółki komandytowej i komandytowo-akcyjnej, będących w stanie likwidacji - każdy z likwidatorów;

- 6) w stosunku do osoby prawnej wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego - kurator ustanowiony na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, Nr 110, poz. 1189, oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 113, poz. 984);
- 7) w stosunku do dłużnika, któremu została udzielona pomoc publiczna o wartości przekraczającej 100 000 EURO - organ udzielający pomocy.

Art. 21.

1. Dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości.
2. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, ponoszą odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek niezłożenia wniosku w terminie określonym w ust. 1.

Art. 22.

1. Wniosek o ogłoszenie upadłości powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko dłużnika, jego nazwę albo firmę, miejsce zamieszkania albo siedzibę, a gdy dłużnikiem jest spółka osobowa lub osoba prawna - reprezentantów spółki lub osoby prawnej i likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, a ponadto w przypadku spółki imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia;
 - 2) oznaczenie miejsca, w którym znajduje się przedsiębiorstwo lub inny majątek dłużnika;
 - 3) wskazanie okoliczności, które uzasadniają wniosek i ich uprawdopodobnienie;
 - 4) informację, czy dłużnik jest uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. Nr 123 poz. 1351);
 - 5) informację, czy dłużnik jest spółką publiczną w rozumieniu przepisów prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi.
2. Jeżeli dłużnikiem jest przedsiębiorca wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru, do wniosku należy dołączyć odpis z rejestru.
3. Jeżeli wniosek zgłasza wierzyciel, przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się.

Art. 23.

1. Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza dłużnik, powinien we wniosku dodatkowo określić, czy wnosi o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia

układu, czy też o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację jego majątku. Ponadto do wniosku powinien dołączyć:

- 1) aktualny wykaz majątku z szacunkową wyceną jego składników;
 - 2) aktualne sprawozdanie finansowe, a jeżeli na podstawie odrębnych przepisów nie ma obowiązku sporządzania takiego sprawozdania - bilans sporządzony dla celów tego postępowania, na dzień nie późniejszy niż trzydzieści dni przed złożeniem wniosku;
 - 3) spis wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty, a także listę zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia;
 - 4) oświadczenie o spłatach wierzytelności lub innych długów dokonanych w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
 - 5) spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika wraz z adresami, z określeniem wierzytelności, daty ich powstania i terminów zapłaty;
 - 6) wykaz tytułów egzekucyjnych oraz tytułów wykonawczych przeciwko dłużnikowi;
 - 7) informację o postępowaniach dotyczących ustanowienia na majątku dłużnika hipotek, zastawów, zastawów rejestrowych i zastawów skarbowych oraz innych obciążeń podlegających wpisowi w księdze wieczystej lub w rejestrach, jak również o prowadzonych innych postępowaniach sądowych lub administracyjnych dotyczących majątku dłużnika;
 - 8) miejsce zamieszkania i adresy reprezentantów spółki lub osoby prawnej i likwidatorów, jeżeli są ustanowieni.
2. Jeżeli dłużnik wnosi o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, powinien ponadto dołączyć:
- 1) propozycje układowe wraz z propozycjami finansowania wykonania układu;
 - 2) rachunek przepływów pieniężnych za ostatnie dwanaście miesięcy, jeżeli obowiązany był do prowadzenia dokumentacji umożliwiającej sporządzenie takiego rachunku.
3. Jeżeli dłużnik nie może dołączyć do wniosku dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, powinien podać przyczyny ich niedołączenia oraz je uprawdopodobnić.

Art. 24.

Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza wierzyciel, powinien uprawdopodobnić swoją wierzytelność, a ponadto, jeżeli wnosi o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, powinien dołączyć wstępne propozycje układowe.

Art. 25.

1. Wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości dłużnik jest obowiązany złożyć oświadczenie na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym, co do prawdziwości danych zawartych we wniosku.

2. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest zgodne z prawdą, dłużnik ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną na skutek podania nieprawdziwych danych we wniosku o ogłoszenie upadłości.
3. W razie niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wniosek zwraca się bez wzywania dłużnika do jego uzupełnienia.

Dział III

Przepisy o postępowaniu

Art. 26.

1. Uczestnikami postępowania o ogłoszenie upadłości jest każdy, kto złożył wniosek o ogłoszenie upadłości oraz dłużnik.
2. O złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa państwowego albo jednoosobowej spółki Skarbu Państwa sąd niezwłocznie zawiadamia organ założycielski albo ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, który w terminie dwóch tygodni może złożyć sądowi opinię w sprawie.

Art. 27.

1. Sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym. Może jednak wyznaczyć rozprawę, jeżeli uzna to za konieczne.
2. Sąd może na posiedzeniu niejawnym przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości lub w części także wówczas, gdy wyznaczono rozprawę.

Art. 28.

1. Wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości nieodpowiadający wymogom określonym w ustawie lub nienależycie opłacony, zwraca się bez wzywania o uzupełnienie lub opłacenie wniosku.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza wierzyciel reprezentowany przez adwokata lub radcę prawnego albo wierzyciel będący przedsiębiorcą.

Art. 29.

1. Przepisów o zawieszeniu postępowania nie stosuje się.
2. Jeżeli na skutek braku lub wskazania nieprawidłowego adresu dłużnika lub niewykonania innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu, wniosek o ogłoszenie upadłości zwraca się.

Art. 30.

1. Sąd może w razie potrzeby wysłuchać dłużnika oraz wierzyciela będącego wnioskodawcą, a w sprawie upadłości przedsiębiorstwa państwowego albo jednoosobowej spółki Skarbu Państwa także odpowiednio organ założycielski albo przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. Sąd wysłuchuje dłużnika z zachowaniem przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o przesłuchaniu stron, po odebraniu od niego przyrzeczenia.
3. Gdyby wysłuchanie, o którym mowa w ust. 2 było niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, sąd może zażądać od dłużnika złożenia wyjaśnień na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań. Wyjaśnienia te są dowodem w sprawie.
4. Do wysłuchania innych osób stosuje się przepis art. 216.

Art. 31.

1. Sąd niezwłocznie dopuszcza dowód z opinii biegłego w celu zbadania stanu przedsiębiorstwa dłużnika. Opinia biegłego powinna w szczególności dotyczyć stanu technicznego przedsiębiorstwa dłużnika, możliwości produkcyjnych lub usługowych przedsiębiorstwa oraz zachowania terminu, o którym mowa w art. 21 ust. 1.
2. Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości złożył wierzyciel, sąd dopuszcza dowód z opinii biegłego po wstępnym zbadaniu zasadności wniosku.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli na podstawie materiału zebranego w sprawie jest oczywiste, że postępowanie upadłościowe może być prowadzone tylko przez likwidację majątku dłużnika.

Art. 32.

1. W stosunku do dłużnika nie stosuje się przepisów o zwolnieniu od kosztów sądowych.
2. Jeżeli wierzyciel cofnął wniosek o ogłoszenie upadłości po wykonaniu przez dłużnika zobowiązań, o których mowa w art. 11, kosztami sądowymi obciąża się dłużnika.
3. Kosztami sądowymi obciąża się dłużnika w razie oddalenia wniosku na podstawie art. 12 ust. 1 albo art. 13.
4. W sprawach, o których mowa w ust. 2 i 3, dłużnik obowiązany jest również do zwrotu kosztów poniesionych przez wierzyciela.

Art. 33.

1. Zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w przypadkach określonych w ustawie.
2. Od postanowienia sądu drugiej instancji kasacja nie przysługuje.
3. Przepisów o wznowieniu postępowania nie stosuje się.

Art. 34.

1. W przypadku złożenia przez wierzyciela wniosku w złej wierze, sąd oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości obciąża wierzyciela kosztami postępowania i może nakazać wierzycielowi złożenie publicznego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.

2. W przypadku oddalenia wniosku wierzyciela o ogłoszenie upadłości złożonego w złej wierze, dłużnikowi, a także osobie trzeciej przysługuje przeciwko wierzycielowi roszczenie o naprawienie szkody.

Art. 35.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie, do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego.

Dział IV

Postępowanie zabezpieczające

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 36.

W postępowaniu o ogłoszenie upadłości sąd z urzędu przeprowadza postępowanie zabezpieczające.

Art. 37.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania zabezpieczającego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu zabezpieczającym.

Rozdział 2

Zabezpieczenie majątku dłużnika

Art. 38.

1. Po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości przez dłużnika sąd niezwłocznie dokonuje zabezpieczenia jego majątku.
2. Sąd zabezpiecza majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego. Do tymczasowego nadzorcy sądowego stosuje się przepisy art. 156, art. 158-161, art. 163-167, art. 169-171, art. 179 i art. 180.

Art. 39.

1. Sąd może w ramach zabezpieczenia zawiesić prowadzone przeciwko dłużnikowi egzekucje, zmienić lub uchylić zarządzenia tymczasowe wydane w celu zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności przez uchylenie dokonanych zajęć.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do egzekucji świadczeń alimentacyjnych, rent za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci oraz należności za pracę.

Art. 40.

1. Sąd może stosować inne sposoby zabezpieczenia, w tym także zabezpieczenie przez ustanowienie zarządu przymusowego nad majątkiem dłużnika, jeżeli zachodzi obawa, że dłużnik będzie ukrywał swój majątek lub w inny sposób działał na szkodę wierzycieli, a także gdy dłużnik nie wykonuje poleceń tymczasowego nadzorcy sądowego.
2. Ustanawiając zabezpieczenie przez zarząd przymusowy sąd wyznacza zarządcę przymusowego oraz określa zakres i sposób wykonywania tego zarządu. Zarządca przymusowy niezwłocznie składa wniosek o wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym.
3. W razie ustanowienia zabezpieczenia przez zarząd przymusowy, dłużnik zachowuje prawo wykonywania czynności zwykłego zarządu oraz korzystania ze swego mienia. Czynności dłużnika przekraczające zakres zwykłego zarządu są nieważne.
4. Do zarządcy, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 163-166 oraz przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o dozorczy w postępowaniu egzekucyjnym.

Art. 41.

Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości złożył wierzyciel, sąd może uzależnić dokonanie zabezpieczenia od uprawdopodobnienia przez niego, że istnieją podstawy do ogłoszenia upadłości.

Art. 42.

Na postanowienie co do sposobu zabezpieczenia przysługuje zażalenie.

Art. 43.

Po ogłoszeniu upadłości zabezpieczenia w postaci ustanowienia tymczasowego nadzorcy sądowego albo zarządu przymusowego upadają z chwilą objęcia majątku upadłego dłużnika w zarząd przez syndyka albo zarządcę albo objęcia nadzoru przez nadzorcę sądowego. Inne zabezpieczenia zastosowane przez sąd po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości upadają z dniem ogłoszenia upadłości.

Dział V**Wstępne zgromadzenie wierzycieli****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 44.**

1. Sąd zwołuje wstępne zgromadzenie wierzycieli, jeżeli istnieją podstawy do ogłoszenia upadłości, chyba, że oczywiste jest, że dalsze postępowanie może być prowadzone tylko w celu likwidacji majątku upadłego.
2. Nie zwołuje się wstępnego zgromadzenia wierzycieli, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że jego przeprowadzenie byłoby zbyt utrudnione albo pociągałoby za sobą nadmierne koszty, jak również gdy suma spornych wierzytelności przekracza 15% ogólnej sumy wierzytelności.

Art. 45.

1. Wstępne zgromadzenie wierzycieli może podjąć uchwały co do prowadzenia dalszego postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu albo likwidacji majątku (sposób prowadzenia postępowania) oraz wyboru rady wierzycieli; może także wyrazić opinię co do wyboru osoby syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.
2. Na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli można także zawrzeć układ, jeżeli uczestniczy w nim co najmniej połowa wierzycieli mających łącznie trzy czwarte ogólnej sumy wierzytelności stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi albo bezspornych lub uprawdopodobnionych.
3. Przed podjęciem uchwał, o których mowa w ust. 1, oraz przed zawarciem układu, o którym mowa w ust. 2, na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli sporządza się spis wierzytelności. Spis wierzytelności sporządza pod nadzorem sędziego tymczasowego nadzorcy sądowy albo zarządcy, jeżeli był ustanowiony. Do spisu wierzytelności stosuje się odpowiednio przepisy art. 245 ust. 1 oraz art. 246-251.

Art. 46.

1. Wstępnemu zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy sędzia.
2. Wstępne zgromadzenie wierzycieli nie ulega odroczeniu. Ponowne jego wyznaczenie możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Nieobecność dłużnika, nawet usprawiedliwiona, nie stanowi przeszkody do podjęcia uchwał.

Art. 47.

1. Sąd prowadzi postępowanie zgodnie z uchwałą wstępnego zgromadzenia wierzycieli co do sposobu prowadzenia postępowania oraz wyboru rady wierzycieli, chyba że uchwała jest sprzeczna z prawem.

2. Sprzeczność z prawem uchwały wstępnego zgromadzenia wierzycieli sąd stwierdza postanowieniem.

Art. 48.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale do wstępnego zgromadzenia wierzycieli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o zgromadzeniu wierzycieli, a w sprawach dotyczących zawarcia układu i skutków układu - przepisy tytułu VI, z tym, że listę wierzytelności zastępuje spis wierzytelności, o którym mowa w art. 45 ust. 3.

Rozdział 2

Uczestnicy

Art. 49.

We wstępnym zgromadzeniu wierzycieli mają prawo uczestniczyć dłużnik, tymczasowy nadzorca sądowy albo zarządca przymusowy ustanowieni w postępowaniu zabezpieczającym oraz wierzyciele, których wierzytelności stwierdzone są tytułami egzekucyjnymi.

Art. 50.

We wstępnym zgromadzeniu wierzycieli mają prawo uczestniczyć także inni wierzyciele, jeżeli ich wierzytelności są bezsporne lub uprawdopodobnione i zostali dopuszczeni przez sąd.

Dział VI

Orzeczenie o ogłoszeniu upadłości

Art. 51.

1. Uwzględniając wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd wydaje postanowienie o ogłoszeniu upadłości, w którym:
 - 1) wymienia imię i nazwisko, nazwę albo firmę, miejsce zamieszkania albo siedzibę upadłego dłużnika (upadłego);
 - 2) określa sposób prowadzenia postępowania;
 - 3) określa, czy i w jakim zakresie upadły będzie sprawował zarząd swoim majątkiem, jeżeli postępowanie będzie prowadzone z możliwością zawarcia układu;
 - 4) wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż miesiąc i nie dłuższym niż trzy miesiące;
 - 5) wzywa osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym niż miesiąc i nie dłuższym niż trzy miesiące, pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym;

- 6) wyznacza sędziego-komisarza oraz syndyka albo nadzorcę sądowego, albo zarządcę;
 - 7) oznacza godzinę wydania postanowienia, jeżeli upadły jest uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4.
2. Postanowienie o ogłoszeniu upadłości jest skuteczne i wykonalne z dniem jego wydania, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 52.

Data wydania postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości jest datą upadłości.

Art. 53.

1. Postanowienie o ogłoszeniu upadłości podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz opublikowanie w dzienniku o zasięgu lokalnym.
2. Postanowienie w przedmiocie ogłoszenia upadłości doręcza się syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy, upadłemu albo jego spadkobiercy oraz wierzycielowi, który żądał ogłoszenia upadłości. Postanowienie w przedmiocie upadłości przedsiębiorstwa państwowego albo jednoosobowej spółki Skarbu Państwa doręcza się także odpowiednio organowi założycielskiemu albo ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.
3. Jeżeli upadły jest uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, postanowienie o ogłoszeniu upadłości doręcza się także Prezesowi Narodowego Banku Polskiego, po uprzednim powiadomieniu go o godzinie wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości.
4. Jeżeli upadły jest spółką publiczną w rozumieniu przepisów prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi, postanowienie o ogłoszeniu upadłości doręcza się Przewodniczącemu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.
5. O ogłoszeniu upadłości powiadamia się Komisję Papierów Wartościowych i Giełd, a także właściwą izbę skarbową i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Powiadomienie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd następuje w dniu ogłoszenia upadłości i dokonuje się przy zastosowaniu środków bezpośredniego przekazu informacji, takich jak telefon, faks, poczta elektroniczna.

Art. 54.

1. Na postanowienie o ogłoszeniu upadłości zażalenie przysługuje wyłącznie upadłemu, a na postanowienie oddalające wniosek o ogłoszenie upadłości - wyłącznie wnioskodawcy.
2. Sąd drugiej instancji nie może orzec o ogłoszeniu upadłości.

Art. 55.

1. Jeżeli na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli zawarto układ, sąd wydaje postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu wraz z postanowieniem o zatwierdzeniu układu.
2. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1 stosuje się przepisy art. 51 ust. 1 pkt 1, 2, 7 i art. 53.

Art. 56.

1. Wierzyciele upadłego, którzy nie zostali zawiadomieni o wstępnym zgromadzeniu wierzycieli, oraz wierzyciele, którzy głosowali przeciw układowi, mogą w terminie dwóch tygodni od dnia obwieszczenia o zatwierdzeniu układu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym wnieść zażalenie na postanowienie o zatwierdzeniu układu.
2. Sąd uchyla postanowienie o zatwierdzeniu układu, jeżeli układ jest sprzeczny z prawem albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany, jak również gdy jest zbyt krzywdzący dla wierzycieli, którzy wnieśli zażalenie.
3. W razie uchylenia postanowienia o zatwierdzeniu układu sąd prowadzi postępowanie według przepisów tytułu II, bez ponownego zwoływania wstępnego zgromadzenia wierzycieli.

Tytuł III**Skutki ogłoszenia upadłości****Dział I****Skutki ogłoszenia upadłości co do osoby upadłego****Art. 57.**

1. Jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, upadły jest obowiązany wskazać i wydać syndykowi cały swój majątek, a także wydać wszystkie dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencję. Wykonanie tego obowiązku upadły potwierdza w formie oświadczenia na piśmie, które składa sędziemu-komisarzowi.
2. Upadły jest obowiązany udzielać sędziemu-komisarzowi i syndykowi wszelkich potrzebnych wyjaśnień dotyczących swojego majątku.
3. Sędzia-komisarz może postanowić aby upadły będący osobą fizyczną nie opuszczał miejsca zamieszkania bez jego zezwolenia.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do członków organu zarządzającego upadłego niebędącego osobą fizyczną.
5. Na postanowienie sędziego-komisarza, o którym mowa w ust. 3 i 4, przysługuje zażalenie.

Art. 58.

1. Jeżeli upadły ukrywa się lub ukrywa swój majątek w sprawie, w której wydano postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację jego majątku, sędzia-komisarz może zastosować wobec upadłego środki przymusu określone w Kodeksie postępowania cywilnego dla egzekucji świadczeń niepieniężnych.
2. Sędzia-komisarz może zastosować środki przymusu wobec upadłego, który uchybia swoim obowiązkom albo po ogłoszeniu upadłości dopuszcza się czynów mających na celu ukrycie majątku, obciążenie go pozornymi zobowiązaniami lub w jakikolwiek sposób utrudnia ustalenie składu masy upadłości.
3. Sędzia-komisarz uchyli środki przymusu, gdy ustanie potrzeba ich stosowania.
4. Na postanowienie w sprawie środków przymusu przysługuje zażalenie.

Art. 59.

1. W razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, jeżeli sąd nie nałoży na upadłego dalej idących obowiązków, upadły jest obowiązany udzielać sędziemu-komisarzowi i nadzorcy sądowemu wszelkich potrzebnych wyjaśnień dotyczących jego majątku objętego postępowaniem, jak również umożliwić nadzorcy sądowemu zapoznanie się z przedsiębiorstwem upadłego, a w szczególności z jego księgami rachunkowymi.
2. Wobec upadłego, który nie wykonuje obowiązków określonych w ust. 1 sędzia-komisarz może stosować środki przymusu określone w Kodeksie postępowania cywilnego dla egzekucji świadczeń niepieniężnych.

Art. 60.

W razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, przepisy art. 57 i art. 58 stosuje się odpowiednio, jeżeli upadły pozbawiony został prawa zarządu swoim majątkiem.

Dział II**Skutki ogłoszenia upadłości co do majątku upadłego****Rozdział 1****Masa upadłości****Oddział 1****Przepisy ogólne****Art. 61.**

Z dniem ogłoszenia upadłości majątek upadłego staje się masą upadłości, która służy zaspokojeniu wierzycieli upadłego.

Art. 62.

W skład masy upadłości wchodzi majątek należący do upadłego w dniu ogłoszenia upadłości oraz nabyty przez upadłego w toku postępowania upadłościowego, z zastrzeżeniem art. 63-67.

Art. 63.

Nie wchodzi do masy upadłości:

- 1) mienie, które jest wyłączone od egzekucji według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego;
- 2) wynagrodzenie za pracę upadłego w części niepodlegającej zajęciu;
- 3) mienie wyłączone uchwałą zgromadzenia wierzycieli;
- 4) nieściągalne wierzytelności wyłączone przez sędziego-komisarza.

Art. 64.

1. Mienie przeznaczone na pomoc dla pracowników upadłego i ich rodzin, stanowiące zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym środki pieniężne zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, tworzonego na podstawie przepisów o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, wraz z przypadającymi po ogłoszeniu upadłości kwotami pochodzącymi ze zwrotu udzielonych pożyczek na cele mieszkaniowe, wpłatami odsetek bankowych od środków tego funduszu oraz opłatami pobieranymi od korzystających z usług i świadczeń socjalnych finansowanych z tego funduszu organizowanych przez upadłego, nie wchodzi w skład masy upadłości. Składniki tego mienia oznaczy sędzia-komisarz.
2. Mieniem, o którym mowa w ust. 1, zarządza upadły, chyba że został ustanowiony likwidator, kurator bądź przedstawiciel albo reprezentant upadłego ustanowiony na podstawie przepisów o przedsiębiorstwach państwowych, wydając zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym funduszu środki na cele i według zasad określonych w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.
3. Niewykorzystane środki, o których mowa w ust. 1, zwiększają Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 65.

1. Jeżeli syndyk masy upadłości, nadzorca sądowy albo zarządca odmówił wstąpienia do postępowania sądowego lub administracyjnego dotyczącego mienia upadłego lub gdy wystąpił z tego postępowania, domniemywa się, że mienie objęte postępowaniem nie wchodzi do masy upadłości.
2. Po zakończeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, sędzia-komisarz może polecić syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy włączenie do masy upadłości mienia zasądanego upadłemu w tym postępowaniu.

Art. 66.

1. W skład masy upadłości uczestnika systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, nie wchodzi mienie upadłego wymienione w art. 80, a także inne aktywa niezbędne do wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie, które powstały przed ogłoszeniem upadłości, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. W celu wykonania obowiązków określonych w ust. 1 podmiot prowadzący system jest upoważniony do dysponowania tym mieniem.
3. Mienie, o którym mowa w ust. 1, pozostałe po wykonaniu obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie, wchodzi do masy upadłości.

Art. 67.

W razie ogłoszenia upadłości uczestnika systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, a także podmiotu dokonującego operacji z Narodowym Bankiem Polskim, bankiem centralnym państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskim Bankiem Centralnym, przedmiot zabezpieczenia ustanowionego na rzecz innego uczestnika systemu w związku z jego uczestnictwem w systemie lub na rzecz tych banków, nie wchodzi do masy upadłości, z zastrzeżeniem postanowień art. 12 ustawy, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4.

Oddział 2**Ustalanie składu masy upadłości****Art. 68.**

1. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca ustala skład masy upadłości na podstawie wpisów w księgach upadłego oraz dokumentów bezspornych.
2. W razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu sędzia-komisarz może postanowić, aby ustalenia składu masy dokonał dłużnik pod nadzorem nadzorcy sądowego.

Art. 69.

1. Ustalenie składu masy upadłości następuje przez sporządzenie spisu inwentarza.
2. Wraz ze spisem inwentarza dokonuje się oszacowania majątku wchodzącego do masy upadłości.
3. Domniemywa się, że rzeczy znajdujące się w posiadaniu upadłego w dniu ogłoszenia upadłości należą do majątku upadłego.

Oddział 3**Wyłączenia z masy upadłości****Art. 70.**

Składniki mienia nienależące do majątku upadłego podlegają wyłączeniu z masy upadłości.

Art. 71.

1. W razie zbycia przez upadłego mienia, które podlega wyłączeniu, świadczenie otrzymane za zbyte mienie wydaje się osobie, do której mienie to należało, jeżeli świadczenie jest wyodrębnione w masie upadłości.
2. W razie zbycia przez syndyka albo zarządcę mienia, które podlegało wyłączeniu, osoba, do której prawo to należało może żądać wydania świadczenia wzajemnego uzyskanego w zamian za to mienie.
3. Jeżeli świadczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie zostało spełnione przed zgłoszeniem żądania wydania, prawo do świadczenia przechodzi na mającego prawo do wyłączonego mienia.

Art. 72.

Osoba, do której należy mienie podlegające wyłączeniu, może żądać jego wydania lub świadczenia wzajemnego za jednoczesnym zwrotem wydatków na utrzymanie tego mienia lub na uzyskanie świadczenia wzajemnego, poniesionych przez upadłego lub z masy upadłości.

Art. 73.

1. We wniosku o wyłączenie z masy upadłości należy zgłosić wszelkie twierdzenia, zarzuty i dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku dalszego postępowania, chyba że powołanie ich we wniosku było niemożliwe.
2. Sędzia-komisarz rozpoznaje wniosek o wyłączenie z masy upadłości w terminie jednego miesiąca po wysłuchaniu syndyka, nadzorca sądowego albo zarządcy.
3. W postanowieniu o wyłączeniu, określa się kwotę z tytułu zwrotu wydatków na utrzymanie mienia, które podlega wyłączeniu lub na uzyskanie świadczenia wzajemnego oraz termin, w jakim kwotę tę należy wpłacić do masy upadłości przed wydaniem mienia wyłączanego.
4. Należność, o której mowa w ust. 3, może być za zgodą sędziego-komisarza potrącona z sumy uzyskanej ze sprzedaży mienia, które podlega wyłączeniu.
5. Postanowienie sędziego-komisarza o wyłączeniu z masy upadłości podlega obwieszczeniu.
6. Na postanowienie o wyłączeniu mienia zażalenie przysługuje upadłemu i wierzycielom.

Art. 74.

1. W razie oddalenia wniosku o wyłączenie mienia wnioskodawca może w drodze powództwa żądać wyłączenia mienia z masy upadłości.
2. Powództwo wnosi się do sądu upadłościowego w terminie miesiąca od dnia doręczenia postanowienia sędziego-komisarza o odmowie wyłączenia.
3. Powództwo może być oparte wyłącznie na twierdzeniach i zarzutach zgłoszonych we wniosku o wyłączenie z masy upadłości. Inne twierdzenia i zarzuty mogą być zgłoszone tylko wtedy, gdy powód wykaże, że ich wcześniejsze zgłoszenie było niemożliwe. Niezależnie od wyniku sprawy sąd obciąży powoda kosztami procesu, jeżeli powołał nowe dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, których nie zgłosił we wniosku o wyłączenie.
4. Sąd może zabezpieczyć powództwo przez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania mienia objętego żądaniem wyłączenia z masy upadłości.

Oddział 4**Czynności upadłego dotyczące mienia wchodzącego w skład masy upadłości****Art. 75.**

1. Jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości.
2. Sędzia-komisarz określa zakres i czas korzystania przez upadłego i osoby, które wspólnie z nim zamieszkują, z mieszkania znajdującego się w budynku lub lokalu wchodzącym w skład masy upadłości.
3. W przypadku ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, jeżeli pozbawiono upadłego prawa zarządu nad całością lub częścią mienia wchodzącego do masy upadłości, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 76.

1. Jeżeli ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu, zarząd mieniem wchodzącym do masy upadłości sprawuje zarządca. Sąd może ustanowić zarząd sprawowany przez upadłego (zarząd własny) co do całości lub części majątku upadłego, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że upadły daje rękojmię należytego jego sprawowania, a jego niewypłacalność powstała wskutek wyjątkowych i niezależnych od niego okoliczności. Zarząd własny upadły sprawuje pod nadzorem nadzorcy sądowego.
2. Sąd z urzędu uchyla zarząd własny upadłego i ustanawia zarządcę jeżeli:
 - 1) upadły choćby nieumyślnie naruszył prawo w zakresie sprawowania zarządu;
 - 2) sposób sprawowania przez niego zarządu nie daje gwarancji wykonania układu.

3. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, upadły sprawujący zarząd własny uprawniony jest do dokonywania czynności zwykłego zarządu. Na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu wymagana jest zgoda nadzorca sądowego.

Art. 77.

1. Czynności prawne upadłego dotyczące mienia wchodzącego do masy upadłości, wobec którego upadły utracił prawo zarządu, są nieważne.
2. Na wniosek osoby trzeciej sędzia-komisarz może nakazać zwrot na jej rzecz z masy upadłości jej świadczenia wzajemnego, które osoba ta świadczyła w związku z dokonaniem przez nią z upadłym czynności prawnej, o której mowa w ust. 1. Do zwrotu tego świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy o nienależnym świadczeniu.
3. Zwrot świadczenia, o którym mowa w ust. 2 można nakazać, jeżeli czynność prawna została podjęta po ogłoszeniu upadłości i przed obwieszczeniem w Monitorze Sądowym i Gospodarczym postanowienia o ogłoszeniu upadłości a osoba trzecia przy zachowaniu należytej staranności nie mogła wiedzieć o ogłoszeniu upadłości. Na postanowienie sędziego-komisarza osobie tej przysługuje zażalenie.

Art. 78.

Spełnienie świadczenia do rąk upadłego pozbawionego prawa zarządu masą upadłości dokonane po obwieszczeniu o ogłoszeniu upadłości w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, nie zwalnia z obowiązku spełnienia świadczenia do masy upadłości, chyba że równowartość świadczenia została przekazana przez upadłego do masy upadłości.

Art. 79.

Przepisy art. 77 i art. 78 stosuje się również do czynności, które podlegają ujawnieniu w księdze wieczystej i rejestrach, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 80.

Ogłoszenie upadłości uczestnika systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, bez względu na to, czy orzeczone zostało z możliwością zawarcia układu, czy w celu likwidacji majątku, nie wstrzymuje możliwości wykorzystania:

- 1) środków pieniężnych i papierów wartościowych, zgromadzonych i zapisanych na jego rachunku rozliczeniowym, nieobciążonych prawem rzeczowym lub niebędących przedmiotem zabezpieczenia;
- 2) papierów wartościowych zapisanych na rachunku rozliczeniowym upadłego, jako przedmiotu zabezpieczenia kredytu uzyskanego w ramach systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, jeżeli kredyt taki może być udostępniony w ramach istniejącej umowy o kredyt

- w celu wykonania zobowiązań upadłego wynikających ze zleceń rozrachunku wprowadzonych do systemu najpóźniej w dniu ogłoszenia upadłości.

Oddział 5

Zakaz obciążania masy upadłości

Art. 81.

1. Po ogłoszeniu upadłości nie można obciążyć składników masy upadłości prawem zastawu, zastawu rejestrowego i zastawu skarbowego ani dokonać wpisu w księdze wieczystej lub rejestrze dotyczącego tych składników celem zabezpieczenia wierzytelności, chociażby powstała ona przed ogłoszeniem upadłości.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu i pozostawiono upadłemu prawo zarządu całością lub częścią majątku a nadzorca sądowy wyraził zgodę na obciążenie majątku upadłego oraz, gdy zarząd masą upadłości sprawuje zarządca, a na obciążenie składników mienia wchodzącego w skład masy upadłości zgodę wyraziła rada wierzycieli.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli wniosek o wpis hipoteki został złożony w sądzie w ciągu sześciu miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości.

Art. 82.

Wpis w księdze wieczystej lub rejestrze dokonany z naruszeniem przepisów art. 81 podlega wykreśleniu z urzędu. Podstawą wykreślenia jest postanowienie sędziego-komisarza stwierdzające niedopuszczalność wpisu.

Rozdział 2

Skutki ogłoszenia upadłości co do zobowiązań upadłego

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 83.

Nieważne są postanowienia umowy zastrzegające na wypadek ogłoszenia upadłości zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego, którego stroną jest upadły.

Art. 84.

Po ogłoszeniu upadłości zmiana lub wygaśnięcie stosunku prawnego, którego stroną jest upadły, są możliwe tylko według przepisów ustawy, a czynność prawna dokonana z naruszeniem ustawy jest bezskuteczna wobec masy upadłości nawet jeżeli umowa stron przewiduje inny skutek.

Art. 85.

1. Jeżeli umowa, której jedną ze stron jest upadły, przewiduje świadczenie terminowych operacji finansowych, które mają określoną cenę giełdową lub rynkową oraz określoną datę lub określony termin świadczenia i data ta lub upływ terminu następuje po ogłoszeniu upadłości, nie można żądać wykonania umowy a jedynie odszkodowania z tytułu jej niewykonania. Przez terminowe operacje finansowe rozumie się operacje, w których ustalono cenę, kurs, stopę procentową lub indeks, w szczególności:
 - 1) nabywanie metali szlachetnych;
 - 2) nabywanie papierów wartościowych lub porównywalnych praw, o ile nabycie udziałów w przedsiębiorstwie nie zmierza do stworzenia stałego powiązania z tym przedsiębiorstwem;
 - 3) operacje pieniężne, które należy zrealizować w obcej walucie lub jednostkach rozliczeniowych;
 - 4) operacje pieniężne, których wysokość ustala się bezpośrednio lub pośrednio w zależności od kursu zagranicznej waluty lub jednostki rozliczeniowej w zależności od stopy oprocentowania wierzytelności lub innych towarów i usług;
 - 5) opcje i inne prawa do nabywania wymienionych wartości lub usług pieniężnych w rozumieniu użytym w niniejszym ustępie.
2. Wysokość odszkodowania z tytułu niewykonania umowy stanowi różnicę pomiędzy umówioną ceną a ceną giełdową lub rynkową, która jest miarodajna w miejscu wykonania umowy, dla umowy o tym samym terminie wykonania w dniu ogłoszenia upadłości. Druga strona może dochodzić swych roszczeń w postępowaniu upadłościowym.
3. Umowa ramowa, która określa zawieranie porozumień dotyczących terminowych operacji finansowych wygasa z dniem ogłoszenia upadłości.

Oddział 2**Skutki ogłoszenia upadłości co do zobowiązań upadłego w razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu****Art. 86.**

Po ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, upadły ani zarządca nie mogą spełniać świadczeń, które z mocy ustawy są objęte układem, z zastrzeżeniem art. 87.

Art. 87.

Za zgodą sędziego-komisarza mogą być spełniane świadczenia wynikające z zobowiązań powstałych po dniu ogłoszenia upadłości oraz tych zobowiązań powstałych przed ogłoszeniem upadłości, które są objęte układem za zgodą wierzycieli, jeżeli jest to niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej lub podniesienia efektywności przedsiębiorstwa upadłego.

Art. 88.

1. W czasie trwania postępowania aż do jego umorzenia lub ukończenia albo zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, potrącenie wzajemnych wierzytelności między upadłym i wierzycielem nie jest dopuszczalne jeżeli wierzyciel:
 - 1) stał się dłużnikiem upadłego po ogłoszeniu upadłości;
 - 2) będąc dłużnikiem upadłego stał się po ogłoszeniu upadłości jego wierzycielem przez nabycie wierzytelności w drodze przelewu lub indosu wierzytelności powstałej przed ogłoszeniem upadłości.
2. Potrącenie wzajemnych wierzytelności jest jednak dopuszczalne, jeżeli nabycie wierzytelności nastąpiło wskutek zapłaty długu, za który nabywca odpowiadał osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi i jeżeli odpowiedzialność nabywcy za dług powstała przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.
3. Wierzyciel, który chce skorzystać z potrącenia, składa o tym oświadczenie nie później, niż przy zgłoszeniu wierzytelności.

Art. 89.

1. W czasie trwania postępowania, aż do jego umorzenia lub zawarcia układu albo zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, wierzyciel, bez zgody rady wierzycieli, nie może wypowiedzieć umowy najmu lub dzierżawy lokalu lub nieruchomości, w których prowadzone jest przedsiębiorstwo upadłego. Układ może ustanowić zakaz wypowiedzenia tych umów do czasu wykonania układu.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku bankowego, umów poręczeń i gwarancji bankowych oraz akredytyw, jak również umów obejmujących licencje udzielone upadłemu.

Oddział 3**Skutki ogłoszenia upadłości co do zobowiązań upadłego w razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego****Art. 90.**

1. Zobowiązania pieniężne upadłego, których termin płatności świadczenia jeszcze nie nastąpił, stają się wymagalne z dniem ogłoszenia upadłości.
2. Zobowiązania majątkowe niepieniężne zmieniają się z dniem ogłoszenia upadłości na zobowiązania pieniężne i z tym dniem stają się płatne, chociażby termin ich wykonania jeszcze nie nastąpił.

Art. 91.

1. Z masy upadłości mogą być zaspokojone odsetki od wierzytelności, należne od upadłego, za okres do dnia ogłoszenia upadłości.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy odsetek od wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, wpisem w rejestrze, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym albo hipoteką morską. Odsetki te mogą być zaspokojone tylko z przedmiotu zabezpieczenia.

Art. 92.

1. Potrącenie wierzytelności upadłego z wierzytelnością wierzyciela jest dopuszczalne, jeżeli obie wierzytelności istniały w dniu ogłoszenia upadłości, chociażby termin wymagalności jednej z nich jeszcze nie nastąpił.
2. Do potrącenia przedstawia się całkowitą sumę wierzytelności upadłego, a wierzytelność wierzyciela tylko w wysokości wierzytelności głównej wraz z odsetkami naliczonymi do dnia ogłoszenia upadłości.
3. Jeżeli termin płatności nieoprocentowanego długu upadłego w dniu ogłoszenia upadłości nie nastąpił, do potrącenia przyjmuje się sumę należności zmniejszoną o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak niż sześć procent, za czas od dnia ogłoszenia upadłości do dnia płatności i nie więcej niż za okres dwóch lat.

Art. 93.

1. Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli dłużnik upadłego nabył wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości albo nabył ją w ciągu ostatniego roku przed dniem ogłoszenia upadłości, wiedząc o istnieniu podstawy do ogłoszenia upadłości.
2. Potrącenie jest dopuszczalne, jeżeli nabywca stał się wierzycielem upadłego wskutek spłacenia jego długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli nabywca w czasie, gdy przyjął odpowiedzialność za dług upadłego, nie wiedział o istnieniu podstaw do ogłoszenia upadłości. Potrącenie jest zawsze dopuszczalne, jeżeli przyjęcie odpowiedzialności nastąpiło na rok przed dniem ogłoszenia upadłości.

Art. 94.

Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel stał się dłużnikiem upadłego po dniu ogłoszenia upadłości.

Art. 95.

Wierzyciel, który chce skorzystać z prawa potrącenia, składa o tym oświadczenie nie później niż przy zgłoszeniu wierzytelności.

Art. 96.

Roszczenie wynikające z umowy zawartej w wyniku przyjęcia oferty złożonej przez upadłego, może być przez wierzyciela dochodzone w postępowaniu upadłościowym tylko wtedy, gdy oświadczenie o przyjęciu oferty zostało złożone upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości.

Art. 97.

1. Jeżeli w dniu ogłoszenia upadłości zobowiązania z umowy wzajemnej nie zostały wykonane w całości lub w części, syndyk może wykonać zobowiązanie upadłego i zażądać od drugiej strony spełnienia świadczenia wzajemnego lub od umowy odstąpić.
2. Na żądanie drugiej strony złożone w formie pisemnej z datą pewną, syndyk w terminie trzech miesięcy oświadczy na piśmie, czy od umowy odstępuje, czy też żąda jej wykonania. Niezłożenie w tym terminie oświadczenia przez syndyka uważa się za odstąpienie od umowy.
3. Druga strona, która ma obowiązek spełnić świadczenie wcześniej, może wstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, do czasu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wzajemnego. Prawo to drugiej stronie nie przysługuje, jeżeli w czasie zawarcia umowy wiedziała lub wiedzieć powinna o istnieniu podstaw do ogłoszenia upadłości.

Art. 98.

Jeżeli syndyk odstępuje od umowy, druga strona nie ma prawa do zwrotu spełnionego świadczenia, chociażby świadczenie to znajdowało się w masie upadłości. Strona ta może jednak dochodzić w postępowaniu upadłościowym należności z tytułu wykonania zobowiązania i poniesionych strat.

Art. 99.

1. Sprzedawca może żądać zwrotu rzeczy ruchomej - także papierów wartościowych - wysłanej upadłemu bez otrzymania ceny, jeżeli rzecz ta nie została objęta przed ogłoszeniem upadłości przez upadłego lub przez osobę upoważnioną przez niego do rozporządzania rzeczą. Prawo żądania zwrotu służy także komisantowi, który wysłał rzecz upadłemu.
2. Sprzedawca lub komisant, któremu rzecz została zwrócona, zwraca koszty, które zostały poniesione lub mają być poniesione oraz otrzymane zaliczki.
3. Syndyk może jednak rzecz zatrzymać, jeżeli zapłaci lub zabezpieczy należną od upadłego cenę i koszty. Prawo to przysługuje syndykowi w terminie miesiąca od dnia żądania zwrotu.

Art. 100.

1. Zastrzeżone w umowie sprzedaży na rzecz sprzedawcy prawo własności nie wygasa z powodu ogłoszenia upadłości nabywcy, jeżeli jest skuteczne wobec jego wierzycieli według przepisów Kodeksu cywilnego.

2. Umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności jest skuteczna wobec masy upadłości, jeżeli została zawarta w formie pisemnej z datą pewną.

Art. 101.

1. Zawarte przez upadłego umowy zlecenia lub komisu, w których upadły był dającym zlecenie lub komitentem, a także umowy o zarządzanie papierami wartościowymi upadłego wygasają z dniem ogłoszenia upadłości. Wierzytelność z tytułu poniesionej wskutek tego straty może być dochodzona w postępowaniu upadłościowym.
2. Od zawartych przez upadłego umów zlecenia lub komisu, w których upadły był przyjmującym zlecenie lub komisantem, można odstąpić z dniem ogłoszenia upadłości bez odszkodowania.

Art. 102.

1. Umowa agencyjna wygasa z dniem ogłoszenia upadłości jednej ze stron.
2. W razie upadłości dającego zlecenie agent ma prawo dochodzić w postępowaniu upadłościowym swojej wierzytelności powstałej z tytułu straty poniesionej wskutek wygaśnięcia umowy.

Art. 103.

1. W razie ogłoszenia upadłości użyczającego lub biorącego do używania, umowa użyczenia, jeżeli rzecz już została wydana, ulega rozwiązaniu na żądanie jednej ze stron.
2. Jeżeli rzecz nie była jeszcze wydana, umowa wygasa.

Art. 104.

W razie upadłości jednej ze stron umowy pożyczki, umowa pożyczki wygasa, gdy przedmiot pożyczki nie został jeszcze wydany.

Art. 105.

Pobranie z góry przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości czynszu najmu rzeczy ruchomej za czas dłuższy niż sześć miesięcy licząc od dnia ogłoszenia upadłości, nie zwalnia najemcy od obowiązku zapłaty czynszu do masy upadłości.

Art. 106.

1. Umowa najmu lub dzierżawy nieruchomości upadłego wiąże strony, jeżeli przedmiot umowy przed ogłoszeniem upadłości został wydany najemcy lub dzierżawcy.
2. Pobranie z góry przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości czynszu najmu za czas dłuższy niż trzy miesiące, a czynszu dzierżawy za czas dłuższy niż sześć miesięcy, licząc w obu przypadkach od dnia ogłoszenia upadłości, jak również

rozporządzenie tym czynszem, nie zwalnia najemcy lub dzierżawcy od obowiązku zapłaty czynszu do masy upadłości.

Art. 107.

Sprzedaż przez syndyka w toku postępowania upadłościowego nieruchomości upadłego wywołuje takie same skutki w stosunku do umowy najmu lub dzierżawy, jak sprzedaż w postępowaniu egzekucyjnym.

Art. 108.

1. Na podstawie zarządzenia sędziego-komisarza syndyk wypowiada umowę najmu lub dzierżawy nieruchomości upadłego z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, także wtedy, gdy wypowiedzenie tej umowy przez upadłego nie było dopuszczalne. Zarządzenie sędziego-komisarza może wydać, jeżeli trwanie umowy utrudnia likwidację masy upadłości albo gdy czynsz najmu lub dzierżawy odbiega od przeciętnych czynszów za najem lub dzierżawę nieruchomości tego samego rodzaju.
2. Druga strona rozwiązanej umowy może dochodzić w postępowaniu upadłościowym odszkodowania z powodu rozwiązania umowy najmu lub dzierżawy przed terminem przewidzianym w umowie.

Art. 109.

1. Jeżeli w dniu ogłoszenia upadłości przedmiot najmu lub dzierżawy nie był jeszcze wydany upadłemu, każda ze stron może odstąpić od umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości zawartej przez upadłego jako najemcę lub dzierżawcę. Oświadczenie o odstąpieniu powinno być złożone w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości.
2. Odstąpienie od umowy nie pociąga za sobą obowiązku odszkodowania.
3. Jeżeli przedmiot najmu lub dzierżawy w dniu ogłoszenia upadłości był już wydany upadłemu, syndyk może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy, także wtedy gdy wypowiedzenie tej umowy przez upadłego nie było dopuszczalne. Jeżeli umowa dotyczy nieruchomości, w której prowadzone było przedsiębiorstwo upadłego, wypowiedzenie następuje z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia, w innych zaś przypadkach - z zachowaniem terminu ustawowego, chyba że terminy wypowiedzenia przewidziane w umowie są krótsze.
4. Rozwiązanie umowy nie może nastąpić przed upływem terminu, za który czynsz zapłacono z góry. Na zarządzenie sędziego-komisarza syndyk wypowiada umowę najmu lub dzierżawy przed tym terminem, jeżeli dalsze trwanie umowy utrudniałoby prowadzenie postępowania upadłościowego, w szczególności gdy prowadzi do zwiększenia kosztów upadłości.
5. Wynajmujący lub wydzierżawiający może dochodzić w postępowaniu upadłościowym odszkodowania z powodu rozwiązania najmu lub dzierżawy przed terminem przewidzianym w umowie, jednak za czas nie dłuższy niż dwa lata.

Art. 110.

1. Z dniem ogłoszenia upadłości umowa kredytu wygasa, jeżeli przed tym terminem kredytodawca nie przekazał środków pieniężnych do dyspozycji upadłego. Wierzytelność z tytułu poniesionej wskutek tego straty może być dochodzona w postępowaniu upadłościowym.
2. W razie oddania do dyspozycji upadłego przed dniem ogłoszenia upadłości części środków pieniężnych, upadły traci prawo do żądania wypłaty części nieprzekazanej.

Art. 111.

1. Z dniem ogłoszenia upadłości wygasa umowa rachunku papierów wartościowych upadłego.
2. Ogłoszenie upadłości nie ma wpływu na umowy rachunku bankowego upadłego.

Art. 112.

1. Z dniem ogłoszenia upadłości wygasają umowy o udostępnienie skrytek sejfowych oraz umowy przechowania zawarte przez upadłego z bankiem. Wydanie złożonych w skrytkach przedmiotów lub papierów wartościowych następuje w terminie uzgodnionym z syndykiem, jednak nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszeniu upadłości.
2. Za okres korzystania ze skrytek i innych form przechowania po ogłoszeniu upadłości, bank pobiera opłaty według stawek obowiązujących strony w ostatnim miesiącu przed dniem ogłoszenia upadłości.
3. Roszczenia banku, o których mowa w ust. 2, mogą być dochodzone w postępowaniu upadłościowym, według zasad określonych dla dochodzenia zwrotu kosztów postępowania.

Art. 113.

1. W razie ogłoszenia upadłości korzystającego z rzeczy na podstawie umowy leasingu syndyk może za zgodą sędziego-komisarza odstąpić od umowy leasingu w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości.
2. Do odstąpienia od umowy leasingu przepisy art. 97 i art. 98 stosuje się odpowiednio.
3. W razie ogłoszenia upadłości finansującego leasing przepisów art. 97 i art. 98 nie stosuje się.

Art. 114.

1. Ogłoszenie upadłości ubezpieczonego nie ma wpływu na umowy obowiązkowego ubezpieczenia majątkowego.
2. Do umów ubezpieczeń majątkowych zawartych przez upadłego przed dniem ogłoszenia upadłości stosuje się odpowiednio przepisy art. 97 i art. 98.

Art. 115.

Roszczenia małżonka upadłego wynikające z umowy majątkowej małżeńskiej mogą być uwzględnione tylko wówczas, gdy była ona zawarta wcześniej niż dwa lata przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Art. 116.

W razie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, skutki prawne ogłoszenia upadłości oraz czynności określonych w niniejszym rozdziale pozostają w mocy. Za zgodą obu stron mogą jednak być uchylone.

Art. 117.

W razie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, skutki ogłoszenia upadłości wymienione w przepisach niniejszego oddziału powstają z dniem wydania postanowienia o jego zmianie.

Rozdział 3**Skutki ogłoszenia upadłości co do spadków nabytych przez upadłego****Art. 118.**

1. Jeżeli do spadku otwartego po ogłoszeniu upadłości powołany zostaje upadły, spadek wchodzi do masy upadłości. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca nie składają oświadczenia o przyjęciu spadku, a spadek uważa się za przyjęty z dobrodziejstwem inwentarza.
2. Jeżeli otwarcie spadku nastąpiło przed ogłoszeniem upadłości, a do chwili jej ogłoszenia nie upłynął jeszcze termin do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku i powołany spadkobierca oświadczenia takiego nie złożył, przepis ust.1 stosuje się odpowiednio.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie ustanowienia zapisów na rzecz upadłego.

Art. 119.

Umowa zbycia całości lub części spadku albo całości lub części udziału spadkowego zawarta przez upadłego po ogłoszeniu upadłości jest nieważna. Nieważna jest też dokonana przez niego czynność rozporządzająca udziałem w przedmiocie należącym do spadku, jak i jego zgoda na rozporządzenie udziałem w przedmiocie należącym do spadku przez innego spadkobiercę.

Art. 120.

1. Jeżeli w skład spadku wchodzi wierzytelności i prawa wątpliwe co do istnienia lub możliwości ich wykonania, można wyłączyć spadek z masy upadłości.

2. Spadek podlega wyłączeniu, jeżeli składniki majątkowe wchodzące w skład spadku są trudno zbywalne albo z innych przyczyn wejście spadku do masy upadłości nie byłoby korzystne dla postępowania upadłościowego.
3. Postanowienie o wyłączeniu spadku z masy upadłości wydaje z urzędu sędziakomisarz. Postanowienie to podlega ogłoszeniu przez obwieszczenie. Na postanowienie przysługuje zażalenie upadłemu i wierzycielom.

Art. 121.

Jeżeli spadek zostanie wyłączony z masy upadłości, oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku składa spadkobierca. Termin do złożenia oświadczenia zaczyna biec od chwili uprawomocnienia się postanowienia o wyłączeniu.

Art. 122.

1. Oświadczenie upadłego o odrzuceniu spadku jest bezskuteczne w stosunku do masy upadłości, jeżeli zostało złożone po ogłoszeniu upadłości.
2. Umowa dotycząca zbycia całości lub części spadku albo udziału spadkowego jest nieważna.

Rozdział 4

Wpływ ogłoszenia upadłości na stosunki majątkowe małżeńskie upadłego

Art. 123.

1. W razie ogłoszenia upadłości jednego z małżonków wspólność ustawowa między małżonkami ustaje z mocy prawa z dniem ogłoszenia upadłości a majątek wspólny wchodzi do masy upadłości.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy na podstawie umowy majątkowej małżeńskiej wspólność została ograniczona lub rozszerzona.

Art. 124.

1. Zniesienie wspólności majątkowej po ogłoszeniu upadłości jest bezskuteczne w stosunku do masy upadłości.
2. Po ogłoszeniu upadłości nie można znieść wspólności ustawowej z datą wcześniejszą w stosunku do daty ogłoszenia upadłości.
3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy wspólność majątkowa ustała w wyniku ubezwłasnowolnienia jednego z małżonków orzeczonego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Art. 125.

1. Zniesienie wspólności majątkowej umową majątkową jest skuteczne w stosunku do masy upadłości tylko wtedy, gdy umowa zawarta została co najmniej dwa lata przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

- Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy umową majątkową ograniczono wspólność majątkową.

Dział III

Bezskuteczność i zaskarżanie czynności upadłego

Art. 126.

- Bezskuteczne w stosunku do masy upadłości są czynności prawne dokonane przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie ale wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego lub zastrzeżonego dla upadłego lub dla osoby trzeciej.
- Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ugody sądowej, uznania powództwa i zrzeczenia się roszczenia.
- Bezskuteczne są również zabezpieczenie i zapłata długu niewymagalnego, dokonane przez upadłego w terminie dwóch miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, z zastrzeżeniem zabezpieczenia dokonywanego w sposób i na zasadach na jakich upadły udzielał zabezpieczenia na podstawie umowy zawartej przed tym terminem. Jednak ten, kto otrzymał zapłatę lub zabezpieczenie, może w drodze powództwa lub zarzutu żądać uznania tych czynności za skuteczne, jeżeli w czasie ich dokonania nie wiedział o istnieniu podstawy do ogłoszenia upadłości.

Art. 127.

- Czynności prawne odpłatne dokonane przez upadłego w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości z małżonkiem, krewnym lub powinowatym w linii prostej, krewnym lub powinowatym w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie albo z przysposobionym lub przysposabiającym, są bezskuteczne w stosunku do masy upadłości.
- Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do czynności upadłego, będącego spółką lub osobą prawną, dokonanej z jej współnikami, ich reprezentantami lub ich małżonkami, jak również ze spółkami powiązanymi, ich współnikami, reprezentantami lub małżonkami tych osób.
- Przepis ust. 1 stosuje się także do czynności upadłego będącego spółką, które dokonał z inną spółką, jeżeli jedna z nich była spółką dominującą.

Art. 128.

- Jeżeli wynagrodzenie za pracę pracownika upadłego lub wynagrodzenie osoby świadczącej usługi związane z zarządaniem przedsiębiorstwem upadłego, określone w umowie o pracę lub umowie o świadczenie usług zawartej przed ogłoszeniem upadłości, jest rażąco wyższe od wynagrodzenia za danego rodzaju pracę lub świadczenie usług i nie jest uzasadnione nakładem pracy, sędzia-komisarz na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego, zarządcy lub z urzędu może uznać, że

- określona część wynagrodzenia umownego jest bezskuteczna w stosunku do masy upadłości.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sędzia-komisarz określa podlegające zaspokojeniu z masy upadłości wynagrodzenia w wysokości odpowiedniej do pracy wykonanej przez pracownika lub świadczącego usługę. Sędzia-komisarz wydaje postanowienie po wysłuchaniu upadłego, syndyka, nadzorcy sądowego lub zarządcy oraz pracownika lub świadczącego usługę.
 3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do świadczeń przysługujących w związku z rozwiązaniem stosunku pracy albo umowy o usługi związane z zarządaniem przedsiębiorstwem z tym, że ograniczenie wysokości tych świadczeń następuje do wysokości określonych według zasad powszechnie obowiązujących.
 4. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Art. 129.

1. Sędzia-komisarz na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego, zarządcy lub z urzędu uzna za bezskuteczne w stosunku do masy upadłości obciążenie majątku upadłego hipoteką, użytkowaniem, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub innym obciążeniem rzeczowym, gdy upadły nie był dłużnikiem osobistym, jeżeli obciążenie to ustanowione zostało na rok przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a w związku z ustanowieniem tego zabezpieczenia upadły nie otrzymał żadnego świadczenia.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli obciążenie rzeczowe ustanowione zostało w zamian za świadczenie, które jest niewspółmiernie niskie do wartości udzielanego zabezpieczenia.
3. Bez względu na wysokość świadczenia otrzymanego przez upadłego sędzia-komisarz uzna za bezskuteczne obciążenia, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli obciążenia te zabezpieczają długi osób, o których mowa w art. 127.
4. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.
5. Prawomocne postanowienie sędziego-komisarza o uznaniu obciążeń za bezskuteczne stanowi podstawę do wykreślenia z urzędu hipotek, zastawów rejestrowych i innych obciążeń rzeczowych.

Art. 130.

W sprawach nieuregulowanych przepisami art. 126-129 do zaskarżenia czynności prawnych upadłego, dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli, stosuje się odpowiednio przepisy art. 131-133 oraz przepisy Kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.

Art. 131.

1. Powództwo może wytoczyć syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca.
2. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca nie ponosi opłat sądowych.
3. Nie można żądać uznania czynności za bezskuteczną po upływie dwóch lat od dnia ogłoszenia upadłości, chyba że na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego

uprawnienie to wygasło wcześniej. Termin ten nie ma zastosowania, gdy żądanie uznania czynności za bezskuteczną zgłoszone zostało w drodze zarzutu.

Art. 132.

1. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca może wejść na miejsce powoda w sprawie wszczętej przez wierzyciela, który zaskarżył czynności upadłego. W tym przypadku, jeżeli pozwanym był także upadły, postępowanie w stosunku do niego umarza się po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.
2. Z odzyskanej części majątku syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca zwraca wierzycielowi poniesione przez niego koszty procesu.
3. W razie umorzenia postępowania upadłościowego lub uchylecia postępowania upadłościowego przed zakończeniem sprawy, o której mowa w ust. 1, sąd zawiadamia o toczącym się procesie wierzyciela, który może w ciągu dwóch tygodni przystąpić do sprawy w charakterze powoda. Wierzyciel, który zgłosił swoje przystąpienie do sprawy nie może żądać powtórzenia dotychczasowego postępowania.
4. Wierzyciel, który otrzymał przed ogłoszeniem upadłości jakiegokolwiek świadczenie na mocy wyroku uznającego czynność upadłego za bezskuteczną, nie ma obowiązku wydania otrzymanego świadczenia masie upadłości.

Art. 133.

1. Jeżeli czynność upadłego jest bezskuteczna z mocy prawa lub została uznana za bezskuteczną, to co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło, podlega przekazaniu do masy upadłości, a gdy przekazanie w naturze jest niemożliwe, do masy upadłości powinna być wpłacona równowartość w pieniądzu.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, świadczenie wzajemne osoby trzeciej zwraca się tej osobie, jeżeli znajduje się w masie upadłości oddzielnie od innego majątku lub o ile masa upadłości jest nim wzbogacona. Jeżeli świadczenie nie podlega zwrotowi, osoba trzecia może dochodzić wierzytelności w postępowaniu upadłościowym.

Art. 134.

Przepisów umożliwiających zaskarżanie czynności prawnych lub określających bezskuteczność czynności prawnych dokonanych przez upadłego nie stosuje się do kompensowania i jego wyników dokonanych przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości w związku z jego uczestnictwem w systemie płatności lub w systemie rozrachunku papierów wartościowych, w rozumieniu ustawy o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4.

Dział IV

Wpływ ogłoszenia upadłości na zlecenia rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych

Art. 135.

W razie ogłoszenia upadłości uczestnika systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, skutki prawne zlecenia rozrachunku wynikające z jego wprowadzenia do systemu oraz wyniki kompensowania są niepodważalne i wiążące dla osób trzecich, jeżeli zlecenie to zostało wprowadzone do systemu przed ogłoszeniem upadłości.

Art. 136.

Jeżeli zlecenie rozrachunku, o którym mowa w art. 135, zostało wprowadzone do systemu i jest wykonane w dniu ogłoszenia upadłości, skutki prawne wynikające z jego wprowadzenia do systemu są niepodważalne i wiążące dla osób trzecich jedynie wtedy, gdy po terminie rozrachunku agent rozrachunkowy, partner centralny lub izba rozliczeniowa wykażą, że nie wiedzieli ani nie mogli wiedzieć o ogłoszeniu upadłości.

Dział V

Wpływ ogłoszenia upadłości na postępowania sądowe i administracyjne

Rozdział 1

Wpływ ogłoszenia upadłości na inne postępowania w razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu

Art. 137.

1. Jeżeli ustanowiono zarząd własny upadłego, nadzorca sądowy wstępuje z mocy prawa do postępowań sądowych i administracyjnych dotyczących masy upadłości prowadzonych na rzecz lub przeciwko upadłemu.
2. W sprawach cywilnych nadzorca sądowy ma uprawnienia interwenienta ubocznego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o współuczestnictwie jednolitym.
3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, uznanie roszczenia, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody lub przyznanie okoliczności istotnych dla sprawy przez upadłego, bez zgody nadzorca sądowego, nie wywiera skutków prawnych.

Art. 138.

Jeżeli upadły pozbawiony został prawa zarządu masą upadłości, postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez zarządcę. Postępowania te zarządca prowadzi na rzecz upadłego, lecz w imieniu własnym.

Art. 139.

1. Z dniem ogłoszenia upadłości postępowania zabezpieczające i egzekucyjne - zarówno sądowe, jak i administracyjne - prowadzone przeciwko upadłemu w celu zaspokojenia należności, które z mocy prawa są objęte układem, ulegają zawieszeniu z mocy prawa. Sumy uzyskane w zawieszonych postępowaniach organ egzekucyjny z urzędu przekazuje do masy upadłości. Sędzia-komisarz może uchylić dokonane zajęcia lub zabezpieczenia, z wyjątkiem ustanowionych w postępowaniu zabezpieczającym hipotek przymusowych i hipotek morskich, jeżeli jest to niezbędne dla prowadzenia przedsiębiorstwa upadłego albo z innych ważnych przyczyn.
2. Jeżeli w okresie od dnia ogłoszenia upadłości do dnia ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym postanowienia o ogłoszeniu upadłości, w ramach prowadzonych postępowania zabezpieczających albo egzekucji wypłacono już wierzycielom sumy uzyskane w egzekucji lub postępowaniu zabezpieczającym, otrzymane należności zalicza się na poczet należności określonych układem, a w razie zmiany orzeczenia na ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, zalicza się na poczet sum uzyskanych z podziału funduszu masy upadłości.

Art. 140.

1. Sędzia-komisarz, na wniosek lub z urzędu, może zawiesić prowadzone przeciwko upadłemu postępowanie zabezpieczające albo egzekucyjne co do należności, które nie są z mocy prawa objęte układem. Zawieszenie to nie może trwać dłużej niż trzy miesiące.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do postępowania zabezpieczających i egzekucji alimentów i rent za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, jak również egzekucji należności za pracę, do wysokości najniższego wynagrodzenia za pracę ustalane według odrębnych przepisów.

Art. 141.

Zapis na sąd polubowny dokonany przez upadłego traci moc z dniem ogłoszenia upadłości a toczące się już postępowania ulegają umorzeniu.

Art. 142.

W razie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, przepisy rozdziału 2 niniejszego działu stosuje się z dniem uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego.

Rozdział 2

Wpływ ogłoszenia upadłości na inne postępowania w razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego

Art. 143.

1. Jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu.
2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, syndyk prowadzi na rzecz upadłego, lecz w imieniu własnym.

Art. 144.

Postępowanie sądowe lub administracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność lub inne należności, które podlegają zaspokojeniu z masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi, jednak tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelności te po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostały umieszczone na liście wierzytelności.

Art. 145.

1. Postępowanie egzekucyjne - zarówno sądowe, jak i administracyjne - wszczęte przeciwko upadłemu przed ogłoszeniem jego upadłości ulega zawieszeniu z mocy prawa z datą ogłoszenia upadłości. Postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.
2. Sumy uzyskane w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym i nie wydane, przelewa się do masy upadłości, a wierzyciele, którzy prowadzili egzekucję, będą zaspokojeni według przepisów ustawy.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, gdy na majątku upadłego ustanowiono zabezpieczenie w ramach postępowania zabezpieczającego. Zaspokojenie wierzycieli, których roszczenie zabezpieczono hipoteką przymusową lub hipoteką morską, następuje według przepisów ustawy.
4. W czasie postępowania upadłościowego niedopuszczalne jest wszczęcie postępowań egzekucyjnych przeciwko upadłemu. Orzeczenie zasądzające świadczenie od upadłego wydane po ogłoszeniu upadłości podlega wykonaniu według przepisów ustawy.

Art. 146.

Zapis na sąd polubowny dokonany przez upadłego traci moc z dniem ogłoszenia upadłości a toczące się już postępowania ulegają umorzeniu.

Art. 147.

W razie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia ukła-

du, skutki wymienione w rozdziale 1 niniejszego działu powstają z dniem wydania postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego.

Tytuł IV

Przepisy ogólne o postępowaniu upadłościowym prowadzonym po ogłoszeniu upadłości

Dział I

Sąd i sędzia-komisarz

Rozdział 1

Sąd

Art. 148.

1. Po ogłoszeniu upadłości postępowanie upadłościowe toczy się w sądzie upadłościowym, który ogłosił upadłość.
2. Jeżeli postępowanie zostało wszczęte w kilku sądach właściwych, sprawa należy do właściwości sądu, który pierwszy wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości.
3. Jeżeli w toku postępowania okaże się, że właściwy jest inny sąd, sprawę przekazuje się temu sądowi. Na postanowienie o przekazaniu nie przysługuje zażalenie. Postanowienie wiąże sąd, któremu sprawa została przekazana. Czynności dokonane w sądzie niewłaściwym pozostają w mocy.

Art. 149.

1. Sąd upadłościowy orzeka w składzie jednego sędziego zawodowego, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przedmiocie wynagrodzenia i zwrotu wydatków syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz rozpoznając zażalenie na postanowienie sędziego-komisarza sąd upadłościowy orzeka w składzie trzech sędziów zawodowych.
3. Jeżeli sąd rozpoznaje zażalenie na postanowienie sędziego-komisarza, w skład sądu nie może wchodzić sędzia-komisarz.

Rozdział 2

Sędzia-komisarz

Art. 150.

Po ogłoszeniu upadłości czynności postępowania upadłościowego wykonuje sędzia-komisarz, z wyjątkiem czynności, dla których właściwy jest sąd.

Art. 151.

1. Sędzia-komisarz kieruje tokiem postępowania, sprawuje nadzór nad czynnościami syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy, oznacza czynności, których syndykowi, nadzorcy albo zarządcy, nie wolno wykonywać bez jego zezwolenia lub bez zgody rady wierzycieli, jak również zwraca uwagę na popełnione przez nich uchybienia.
2. Sędzia-komisarz pełni ponadto inne czynności określone w ustawie.

Art. 152.

Skargi na czynności komornika rozpoznaje w postępowaniu upadłościowym sędzia-komisarz.

Art. 153.

Sędzia-komisarz w zakresie swych czynności ma prawa i obowiązki sądu i przewodniczącego.

Art. 154.

1. Organy administracji publicznej obowiązane są udzielać pomocy sędziemu-komisarzowi w wykonywaniu jego czynności.
2. Po ogłoszeniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, banki, w których upadły ma rachunki bankowe, sejfy lub skrytki, zobowiązane są zawiadomić o tym sędziego-komisarza.

Dział II**Syndyk, nadzorca sądowy, zarządca i ich zastępcy****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 155.**

1. Syndyka powołuje się w razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego.
2. Nadzorcę sądowego powołuje się w razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu.
3. Zarządcę powołuje się w razie ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu, gdy odebrano zarząd majątkiem upadłego. Zarządcę ustanawia się także gdy ustanowiono nad częścią majątku zarząd własny upadłego. W sprawach objętych tym zarządem zarządca pełni czynności zastrzeżone dla nadzorcy sądowego.

Art. 156.

1. Syndykiem, nadzorcą sądowym albo zarządcą może być osoba fizyczna posiadająca licencję do wykonywania tych czynności.
2. Syndykiem, nadzorcą sądowym albo zarządcą może być również spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają taką licencję.
3. Zasady i tryb wydawania licencji, o których mowa w ust. 1, określi odrębna ustawa.
4. Syndyk, nadzorca sądowy, zarządca będący osobą fizyczną jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym.

Art. 157.

1. W razie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego sąd orzeka również o odwołaniu nadzorcy sądowego albo zarządcy i powołaniu syndyka. Dotychczasowy nadzorca sądowy lub zarządca może być powołany na stanowisko syndyka, jeżeli posiada licencję, o której mowa w art. 156 ust. 1.
2. W razie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, sąd orzeka również o odwołaniu syndyka i powołaniu nadzorcy sądowego albo zarządcy. Osoba pełniąca funkcję syndyka może być powołana na stanowisko nadzorcy sądowego albo zarządcy, jeżeli ma licencję, o której mowa w art. 156 ust. 1.

Art. 158.

1. Na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy lub z urzędu sędzia-komisarz może powołać zastępcę syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, jeżeli jest to potrzebne, zwłaszcza w razie wykonywania czynności w innym okręgu sądowym.
2. Sędzia-komisarz określa zakres czynności zastępcy syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.
3. Do zastępcy syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy stosuje się odpowiednio przepisy o posiadaniu licencji, o której mowa w art. 156 ust. 1, oraz o wynagrodzeniu, zwrocie wydatków i odpowiedzialności za szkodę syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.

Art. 159.

1. W sprawach dotyczących masy upadłości syndyk, zarządca oraz nadzorca sądowy dokonują czynności na rachunek upadłego, lecz w imieniu własnym.

2. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca nie odpowiadają za zobowiązania zaciągnięte w sprawach dotyczących masy upadłości.
3. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca odpowiadają za szkodę wyrządzoną na skutek nienależytego wykonywania obowiązków.

Art. 160.

1. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca mogą udzielać pełnomocnictw do dokonywania czynności prawnych. Mogą też udzielać pełnomocnictw procesowych w postępowaniach sądowych i administracyjnych.
2. Za szkodę wyrządzoną przez pełnomocników syndyk, nadzorca sądowy i zarządca odpowiadają jak za działanie własne.

Art. 161.

1. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca mają prawo do wynagrodzenia za swoje czynności odpowiadającego wykonanej pracy.
2. Łączna wysokość wynagrodzenia nie może przekroczyć wartości 5% funduszków masy upadłości albo czterdziestu przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
3. Syndykowi, nadzorcy sądowemu i zarządcy przysługuje prawo do zwrotu wydatków koniecznych, poniesionych w związku z wykonywaniem czynności, jeżeli wydatki te zostały uznane przez sędziego-komisarza.
4. W razie śmierci syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy roszczenie o należne im wynagrodzenie oraz zwrot wydatków należy do spadku po nich.
5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może określić wynagrodzenie wyższe niż określone w ust. 1 jednak nie więcej niż o 25%, jeżeli jest to uzasadnione zwiększonym nakładem pracy.

Art. 162.

1. Jeżeli syndyk prowadzi przedsiębiorstwo upadłego, w przypadkach uzasadnionych szczególnie dużym nakładem pracy, wynagrodzenie może wynosić do 25% osiągniętego zysku.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zarządcy.

Art. 163.

1. O wynagrodzeniu i zwrocie wydatków syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy orzeka sąd na ich wniosek.
2. O wynagrodzeniu i zwrocie wydatków w przypadku, o którym mowa w art. 161 ust. 4, orzeka sąd z urzędu.
3. Syndyk traci prawo do wynagrodzenia i do zwrotu wydatków, jeżeli nie zażąda ich przed upływem terminu do wniesienia zarzutów przeciwko planowi ostatecznego podziału, a gdy odwołanie syndyka nastąpiło wcześniej - jeżeli nie zażądał ich w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu postanowienia o jego odwołaniu.

4. Nadzorca sądowy i zarządca tracą prawo do wynagrodzenia i do zwrotu wydatków, jeżeli nie zażądają ich przed upływem terminów do wniesienia zarzutów na układ, a gdy odwołanie nadzorcy sądowego i zarządcy nastąpiło wcześniej - jeżeli nie zażądali ich w terminie tygodnia od dnia doręczenia im postanowienia o odwołaniu.

Art. 164.

1. Wstępną wysokość wynagrodzenia syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy określa sąd na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, złożony w terminie dwóch miesięcy od ich powołania i po zaopiniowaniu wniosku przez sędziego-komisarza. Wstępna wysokość wynagrodzenia stanowi podstawę do zaliczkowych wypłat w miarę dokonywanych czynności.
2. Ostateczną wysokość wynagrodzenia ustala sąd po zatwierdzeniu sprawozdania syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy z ich działalności, biorąc pod uwagę zakres oraz efekty dokonanych przez nich czynności.
3. Ustalając ostateczne wynagrodzenie syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy sąd jednocześnie orzeka o obowiązku zwrotu do masy upadłości wypłaconych zaliczek na wynagrodzenie, jeżeli były wyższe od ostatecznego wynagrodzenia. O zwrocie zaliczek sąd orzeka także wtedy, gdy syndyk, nadzorca sądowy lub zarządca nie złożyli sprawozdania ostatecznego.
4. Na postanowienie sądu w przedmiocie wynagrodzenia syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz zwrotu wydatków i pobranych zaliczek do masy upadłości przysługuje zażalenie.

Art. 165.

1. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca mają prawo do zaliczek na wynagrodzenie i zwrot wydatków.
2. Łączna wysokość przyznanych zaliczek na wynagrodzenie nie może przekraczać trzech czwartych wstępnego wynagrodzenia.

Art. 166.

O zaliczkach na wynagrodzenie lub wydatki orzeka sędzia-komisarz na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.

Art. 167.

1. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca składają sędziemu-komisarzowi w terminach przez niego wyznaczonych, przynajmniej co trzy miesiące, sprawozdanie ze swoich czynności oraz sprawozdanie rachunkowe z uzasadnieniem.
2. Zastępcy syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, jeżeli są ustanowieni, składają sprawozdania, o których mowa w ust. 1, w terminach wyznaczonych przez syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę. Syndyk, nadzorca sądowy i zarządca składa te sprawozdania wraz ze swoim sprawozdaniem sędziemu-komisarzowi.

3. Sprawozdanie rozpoznaje sędzia-komisarz po wysłuchaniu w miarę potrzeby i możliwości syndyka, nadzorcy sądowego lub zarządcy, upadłego i członków rady wierzycieli.
4. Po ukończeniu swojej działalności syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca i ich zastępcy składają sprawozdanie ostateczne obejmujące sprawozdanie ze swoich czynności oraz sprawozdanie rachunkowe.
5. Sędzia-komisarz zatwierdza sprawozdanie rachunkowe lub dokonuje odpowiedniego sprostowania.
6. Do sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 4, nie stosuje się przepisów o rachunkowości.

Art. 168.

1. Syndyk lub zarządca wykonuje obowiązki sprawozdawcze jakie ciążyłyby na upadłym.
2. Syndyk lub zarządca prowadzący przedsiębiorstwo upadłego nie może prowadzić działalności wymagającej koncesji albo zezwolenia, chyba że co innego wynika z ustawy lub decyzji o przyznaniu koncesji albo zezwolenia.

Art. 169.

1. Sędzia komisarz odwołuje syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę, jeżeli nie pełnią należycie swoich obowiązków lub z powodu przeszkody nie mogą ich pełnić. Postanowienie sędziego-komisarza o odwołaniu syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy z powodu nienależytego pełnienia obowiązków wymaga uzasadnienia.
2. Sędzia-komisarz odwołuje syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę na ich wniosek; może ich odwołać także na wniosek rady wierzycieli lub członka rady wierzycieli.
3. W razie śmierci syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy sędzia-komisarz wyznacza inną osobę syndykiem, nadzorcą sądowym albo zarządcą.

Art. 170.

1. Sędzia-komisarz odwołuje zastępcę syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, jeżeli nie pełnią należycie swoich obowiązków albo gdy ich dalszy udział w postępowaniu nie jest potrzebny.
2. Przepisy art. 169 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 171.

1. Na postanowienie sędziego-komisarza w przedmiocie odwołania syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz ich zastępców przysługuje zażalenie. Sąd rozpoznaje zażalenie na rozprawie. Przepis art. 222 ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się.
2. Do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie odwołania syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz ich zastępców, sędzia-komisarz ustanawia

zarządcę albo nadzorcę tymczasowego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o syndyku, nadzorcy sądowym i zarządcy.

Rozdział 2

Syndyk

Art. 172.

Syndyk niezwłocznie obejmuje majątek upadłego, zarządza nim, zabezpiecza go przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabraniem go przez osoby postronne oraz przystępuje do jego likwidacji.

Art. 173.

1. Jeżeli syndyk napotyka przeszkody przy obejmowaniu majątku upadłego, wprowadzenia syndyka w posiadanie majątku upadłego dokonuje komornik sądowy. Podstawę wprowadzenia stanowi postanowienie sądu o ogłoszeniu upadłości lub postanowienie o powołaniu syndyka bez potrzeby nadawania mu klauzuli wykonalności.
2. Koszty wprowadzenia pokrywa tymczasowo Skarb Państwa. Koszty te ściąga się od osób, które przeszkadzały w objęciu majątku, a w razie niemożności ściągnięcia, podlegają one zaspokojeniu z masy upadłości. Jeżeli działania utrudniające objęcie majątku przez syndyka podejmowało kilka osób, koszty wprowadzenia obciążają te osoby solidarnie.
3. O zwrocie kosztów, o których mowa w ust. 2, orzeka sędzia-komisarz. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie osobom zobowiązanym do zwrotu kosztów.

Art. 174.

Syndyk podejmuje niezbędne czynności celem ujawnienia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w księdze wieczystej oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek upadłego.

Art. 175.

1. Syndyk zawiadamia o upadłości tych wierzycieli, których adresy są znane na podstawie ksiąg upadłego, a także komornika ogólnej właściwości upadłego.
2. Syndyk zawiadamia placówki pocztowe o ogłoszeniu upadłości. Placówki te doręczają syndykowi adresowaną do upadłego korespondencję i wszelkie przesyłki. Syndyk wydaje upadłemu korespondencję i przesyłki, które nie dotyczą majątku masy upadłości lub których zatrzymanie nie jest potrzebne ze względu na zawarte w nich wiadomości.
3. Syndyk zawiadamia o upadłości banki i instytucje, z którymi upadły zawarł umowę o udostępnienie skrytki sejfowej albo złożył pieniądze lub inne przedmioty.

4. Syndyk wzywa przedsiębiorstwa przewozowe, przedsiębiorstwa spedycyjne i domy składowe, w których znajdują się lub mogą znajdować się towary należące do upadłego lub przesyłki do niego adresowane, o przekazanie syndykowi przesyłek lub towarów oraz aby nie wykonywały poleceń kierowanych do nich przez upadłego.

Art. 176.

1. Syndyk niezwłocznie wykonuje obowiązki przewidziane przepisami o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.
2. Przekazane z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych środki nie wchodzi do masy upadłości i nie mogą służyć zaspokojeniu innych niż uprawnieni do ich odbioru wierzycieli.

Art. 177.

Syndyk może żądać od organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego potrzebnych informacji dotyczących majątku upadłego.

Art. 178.

1. Syndyk za zezwoleniem sędziego-komisarza może zatrudnić inne osoby lub zlecić wykonanie czynności innym osobom, jeżeli jest to niezbędne dla zabezpieczenia i likwidacji majątku upadłego.
2. Wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, sędzia-komisarz określa górną granicę wynagrodzenia dla osób wykonujących te czynności. Wynagrodzenie to może być określone metodą wskaźnikową.
3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagane, jeżeli zatrudnienie innych osób przez syndyka albo zlecenie wykonania pewnych czynności przewidziano w preliminarzu wydatków. W takim przypadku syndyk o zatrudnieniu zawiadamia sędziego-komisarza.

Rozdział 3

Nadzorca sądowy

Art. 179.

1. Jeżeli ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu i ustanowiono zarząd własny upadłego, nadzorca sądowy powinien niezwłocznie podjąć czynności nadzorcze, a ponadto powinien sporządzić sprawozdanie finansowe na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości.
2. W ramach prowadzonego nadzoru nadzorca sądowy może w każdym czasie kontrolować czynności upadłego, a także przedsiębiorstwo upadłego. Może też sprawdzić, czy mienie upadłego, które nie jest częścią przedsiębiorstwa, jest dostatecznie zabezpieczone przed zniszczeniem.

Art. 180.

Nadzorca sądowy pełni swoje obowiązki do czasu prawomocnego zatwierdzenia układu albo do czasu zakończenia postępowania w inny sposób, jeżeli postanowienie sądu nie stanowi inaczej.

Rozdział 4**Zarządca****Art. 181.**

1. Zarządca niezwłocznie po powołaniu obejmuje zarząd masą upadłości, zabezpiecza ją przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabránieniem przez osoby trzecie oraz sporządza spis inwentarza i sprawozdanie finansowe na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości, jeżeli dotychczas w toku postępowania nie zostały sporządzone.
2. W razie, gdy zarządca napotyka przeszkody przy obejmowaniu zarządu, przepis art. 173 stosuje się odpowiednio.

Art. 182.

1. Zarządca jest obowiązany sprawować zarząd zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki.
2. Do zarządcy stosuje się przepisy art. 174-176.

Art. 183.

1. Zarządca dokonuje wszelkich czynności zarządu związanych z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa upadłego oraz zachowaniem w stanie niepogorszonym masy upadłości.
2. Na zbycie części majątku, która nie jest związana z działalnością gospodarczą przedsiębiorstwa upadłego, jak również na obciążenie składników majątku ograniczonymi prawami rzeczowymi oraz zaciągnięcie kredytów i pożyczek, wymagana jest zgoda rady wierzycieli.

Dział III**Uczestnicy postępowania****Rozdział 1****Upadły****Art. 184.**

1. Upadłym jest ten, wobec kogo wydano postanowienie o ogłoszeniu upadłości.
2. Ogłoszenie upadłości nie ma wpływu na zdolność prawną oraz zdolność do czynności prawnych upadłego.

3. Przekształcenia osób prawnych oraz innych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, po ogłoszeniu upadłości dopuszczalne są tylko według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 185.

1. Ogłoszenie upadłości nie ma wpływu na uprawnienia organizacyjne, które upadły posiada w innych spółkach, spółdzielniach, fundacjach i stowarzyszeniach.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do tych uprawnień organizacyjnych, które mogą mieć wpływ na majątek upadłego.
3. W razie wątpliwości, zakres uprawnień, o których mowa w ust. 2, określa sędzia-komisarz na wniosek upadłego, syndyka, nadzorcy sądowego lub zarządcy albo z urzędu.

Art. 186.

1. Jeżeli upadły nie ma zdolności procesowej i nie działa za niego przedstawiciel ustawowy, a także gdy w składzie organów upadłego będącego osobą prawną lub inną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, zachodzą braki uniemożliwiające ich działanie, sędzia-komisarz ustanawia dla niego kuratora, który działa za upadłego w postępowaniu upadłościowym. Jeżeli dla upadłego ustanowiono kuratora na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, kuratora tego powołuje się na kuratora, o którym mowa w niniejszym przepisie.
2. Ustanowienie kuratora na podstawie przepisu ust. 1 nie stanowi przeszkody do usunięcia, według zasad ogólnych, braku zdolności procesowej albo braków w składzie organów uniemożliwiających ich działanie. Z chwilą ich uzupełnienia ustanowienie kuratora według przepisów niniejszego rozdziału traci moc.
3. Wobec kuratora nie stosuje się środków przymusu. Kurator ponosi odpowiedzialność za szkodę tak jak syndyk.
4. Wynagrodzenie kuratora ustanowionego na podstawie przepisu ust. 1 ustala sędzia-komisarz. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Art. 187.

1. W razie śmierci upadłego jego spadkobierca ma prawo brania udziału w postępowaniu upadłościowym. Jeżeli spadkobierca nie jest znany albo nie wstąpił do postępowania, sędzia-komisarz na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego, zarządcy albo z urzędu, ustanowi kuratora, do którego stosuje się przepisy art. 186.
2. Ustanowienie kuratora na podstawie ust. 1 traci moc po wstąpieniu do postępowania spadkobiercy upadłego, który wykazał swoje prawa prawomocnym postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku. Przepisy o prawach i obowiązkach upadłego stosuje się odpowiednio do spadkobiercy.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy ustanowiono kuratora spadku.

Rozdział 2

Wierzyciele

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 188.

Wierzycielem w rozumieniu ustawy jest każdy uprawniony do zaspokojenia z masy upadłości, choćby wierzytelność nie wymagała zgłoszenia.

Art. 189.

1. Dla wierzyciela niemającego zdolności sądowej lub procesowej, jak również dla wierzyciela będącego osobą prawną albo inną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która posiada braki w składzie jej organów uniemożliwiające jej działanie, sędzia-komisarz może ustanowić kuratora do działania w postępowaniu upadłościowym, jeżeli przyczyni się to do usprawnienia postępowania.
2. Ustanowienie kuratora zgodnie z przepisem ust. 1 nie stanowi przeszkody do usunięcia, według przepisów ogólnych, braku zdolności sądowej lub procesowej albo braków w składzie organów uniemożliwiających ich działanie. Z chwilą uzupełnienia tych braków ustanowienie kuratora na podstawie ust. 1 traci moc.
3. Koszty działania kuratora obciążają wierzyciela, dla którego kurator został ustanowiony i podlegają zaspokojeniu z sum wypłaconych wierzycielowi w postępowaniu upadłościowym. W razie zawarcia układu oraz jeżeli wypłacona wierzycielowi w postępowaniu upadłościowym suma nie wystarcza na zaspokojenie kosztów ustanowienia kuratora, sędzia-komisarz wydaje postanowienie zobowiązujące wierzyciela do ich poniesienia. Koszty te ściągają się według przepisów o egzekucji opłat sądowych. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Oddział 2

Zgromadzenie wierzycieli

Art. 190.

Sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli:

- 1) jeżeli według przepisów ustawy wymagane jest podjęcie uchwały zgromadzenia;
- 2) na wniosek przynajmniej dwóch wierzycieli mających łącznie nie mniej niż jedną trzecią część ogólnej sumy uznanych wierzytelności;
- 3) w innych przypadkach, gdy uzna to za potrzebne.

Art. 191.

1. Sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli przez obwieszczenie, w którym wskazuje termin, miejsce i przedmiot obrad zgromadzenia.
2. Obwieszczenie powinno nastąpić przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia. Odpisy obwieszczenia doręcza się syndykowi, nadzorcy sądowemu, zarządcy, członkom rady wierzycieli i upadłemu.
3. W razie odroczenia zgromadzenia wierzycieli, sędzia-komisarz podaje obecnym do wiadomości nowy termin i miejsce zgromadzenia; w takich przypadkach nie dokonuje się ponownego obwieszczenia. Oddany poprzednio głos wierzyciela, który nie stawił się na odroczonym zgromadzeniu wierzycieli zachowuje moc przy obliczaniu wyników głosowania, jeżeli na tym zgromadzeniu głosowane są te same lub korzystniejsze dla wierzycieli propozycje układowe.

Art. 192.

1. Sędzia-komisarz przewodniczy zgromadzeniu wierzycieli, bez prawa głosu.
2. Z przebiegu zgromadzenia wierzycieli sporządza się protokół.

Art. 193.

Syndyk, nadzorca sądowy, zarządca, członkowie rady wierzycieli i upadły wezwany do udzielenia wyjaśnień obowiązani są stawić się na zgromadzeniu wierzycieli. Ich niestawiennictwo jednak, choćby usprawiedliwione, nie stanowi przeszkody do odbycia zgromadzenia.

Art. 194.

1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w zgromadzeniu wierzycieli mają prawo uczestniczyć z prawem głosu wierzyciele, których wierzytelności zostały uznane. Wierzyciele głosują z sumą wierzytelności umieszczoną na liście wierzytelności.
2. Sędzia-komisarz na wniosek wierzyciela i po wysłuchaniu upadłego może dopuścić do udziału w zgromadzeniu wierzyciela, którego wierzytelność uzależniona jest od warunku zawieszającego lub jest uprawdopodobniona; stosownie do okoliczności sędzia-komisarz oznacza sumę, według której oblicza się głos tego wierzyciela.

Art. 195.

1. Wierzyciele, którzy mają wierzytelność solidarną lub niepodzielną głosują przez wspólnego pełnomocnika, któremu pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie, z podpisem notarialnie poświadczonym. Pełnomocnictwo udzielone adwokatowi lub radcy prawnemu nie wymaga notarialnego poświadczenia. Pełnomocnikiem może być także jeden z wierzycieli. O ustanowieniu pełnomocnika, wierzyciele ci obowiązani są powiadomić sędziego-komisarza na piśmie przed zgromadzeniem wierzycieli lub ustnie do protokołu na zgromadzeniu.

2. Jeżeli wierzyciele nie dokonają wyboru pełnomocnika zgodnie z ust. 1, w imieniu wierzycieli głosuje zarządca ustanowiony według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o zarządzie związanym ze współwłasnością.
3. Niedokonanie przez wierzycieli, o których mowa w ust. 1 i 2, wyboru pełnomocnika lub zarządcy nie stanowi przeszkody do wyznaczenia terminu zgromadzenia wierzycieli.

Art. 196.

1. Wierzyciel nie ma prawa głosu na podstawie wierzytelności, którą nabył w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez niego długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości.
2. W sprawach dotyczących układu, nie mają także prawa głosu małżonek upadłego, jego krewny lub powinowaty w linii prostej, krewny lub powinowaty w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie, przysposabiający upadłego lub przez niego przysposobiony, a gdy upadłym jest osobowa spółka handlowa, wspólnik ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki całym swoim majątkiem, będący jej wierzycielem oraz osoby uprawnione do reprezentowania spółki. Nie głosują również inni wierzyciele, jeżeli nabyli wierzytelność od tych osób po ogłoszeniu upadłości.
3. W sprawach dotyczących układu, jeżeli upadłym jest spółka handlowa, nie mają prawa głosu wierzyciele będący spółką powiązaną z upadłym oraz osoby upoważnione do jej reprezentacji, a także wierzyciel będący spółką i osoby upoważnione do jej reprezentacji, jeżeli upadły albo ta spółka jest spółką dominującą.

Art. 197.

1. Głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli odbywa się ustnie a przebieg i wynik głosowania wpisuje się do protokołu. W protokole należy podać imię i nazwisko głosującego, czy głosuje za, czy przeciw uchwale oraz sumę wierzytelności z jaką głosuje. Gdy oddano głos w cudzym imieniu należy wskazać reprezentowanego oraz imię i nazwisko głosującego. Wstrzymanie się od głosu uznaje się jako nieuczestniczenie w głosowaniu. Jeżeli na zgromadzeniu wierzycieli zawarto układ, osnowę układu wpisuje się do protokołu.
2. Uczestnicy postępowania mogą głosować na zgromadzeniu wierzycieli także przez pełnomocników. Pełnomocnictwo to musi być stwierdzone dokumentem z podpisem notarialnie poświadczonym. Pełnomocnictwo udzielone adwokatowi lub radcy prawnemu nie wymaga notarialnego poświadczenia podpisu.
3. Jeżeli sędzia-komisarz tak postanowi, głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli może odbywać się w drodze pisemnej. W takim wypadku głosuje się na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym. Podpis nie wymaga notarialnego poświadczenia, gdy głos oddaje pełnomocnik będący adwokatem lub radcą prawnym. Jeżeli sędzia-komisarz postanowi o możliwości głosowania na piśmie, w obwieszczeniu o zgromadzeniu wierzycieli należy podać przedmiot głosowania.

Art. 198.

1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, uchwały zgromadzenia wierzycieli zapadają bez względu na liczbę obecnych, większością głosów wierzycieli mających przynajmniej piątą część ogólnej sumy wierzytelności przypadających wierzycielom uprawnionym do uczestniczenia w tym zgromadzeniu.
2. W sprawach o wyłączenie mienia z masy upadłości uchwały zapadają większością głosów wierzycieli mających przynajmniej dwie trzecie ogólnej sumy uznanych wierzytelności.

Art. 199.

Sędzia-komisarz może uchylić uchwałę zgromadzenia wierzycieli, jeżeli jest sprzeczna z prawem lub narusza dobre obyczaje albo rażąco narusza interes wierzyciela, który głosował przeciw uchwale. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Oddział 3**Rada wierzycieli****Art. 200.**

1. Jeżeli rada wierzycieli nie została powołana na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli, sędzia-komisarz, o ile uzna to za potrzebne, ustanowi radę wierzycieli oraz powoła jej członków.
2. Na wniosek wierzycieli mających przynajmniej piątą część ogólnej sumy wierzytelności, które zostały uznane lub uprawdopodobnione, sędzia-komisarz jest obowiązany ustanowić radę wierzycieli.

Art. 201.

1. Rada wierzycieli składa się z trzech lub pięciu członków oraz jednego lub dwóch zastępców. Sędzia-komisarz może odwołać członków rady wierzycieli oraz zastępców, którzy nie pełnią należycie obowiązków, i powołać innych.
2. Członkowie rady wierzycieli i ich zastępcy powoływani są spośród wierzycieli upadłego, których wierzytelności zostały uznane albo uprawdopodobnione.
3. Wierzyciel może nie przyjąć obowiązków członka rady lub jego zastępcy.

Art. 202.

1. Wierzyciele mający przynajmniej piątą część ogólnej sumy wierzytelności, które zostały uznane lub uprawdopodobnione, mogą zgłosić wniosek o zmianę składu rady wierzycieli.
2. Jeżeli sędzia-komisarz nie uwzględni wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedstawia go zgromadzeniu wierzycieli. Jeżeli na zgromadzeniu wierzycieli za wnioskiem wypowiedzą się wierzyciele mający przynajmniej połowę ogólnej

sumy wierzytelności uznanych lub uprawdopodobnionych, następuje zmiana składu rady wierzycieli stosownie do uchwały zgromadzenia.

Art. 203.

1. Członkowie rady wierzycieli pełnią swoje obowiązki osobiście albo przez swe organy.
2. Członek rady wierzycieli, za zgodą sędziego-komisarza, może również działać przez pełnomocnika, a gdy członkiem rady wierzycieli jest organ administracji publicznej także osoba wyznaczona przez ten organ. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym. Pełnomocnictwo udzielone adwokatowi lub radcy prawnemu nie wymaga notarialnego poświadczenia podpisu.

Art. 204.

1. Rada wierzycieli służy pomocą syndykowi, nadzorcy sądowemu lub zarządcy, kontroluje ich czynności, bada stan funduszków masy upadłości, udziela zezwolenia na czynności, które mogą być dokonane tylko za zezwoleniem rady wierzycieli oraz wyraża opinię w innych sprawach, jeżeli tego zażąda sędzia-komisarz, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca.
2. Każdy z członków rady wierzycieli, jak również cała rada, ma prawo przedstawiać sędziemu-komisarzowi swoje uwagi o działalności syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, a także zwrócić się do sędziego-komisarza o odwołanie syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.
3. Rada wierzycieli może żądać od syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy wyjaśnień oraz może badać księgi i dokumenty dotyczące upadłości.
4. Z kontroli działalności syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy i badania stanu funduszków masy upadłości rada wierzycieli składa sprawozdania sędziemu-komisarzowi; z innych czynności rada składa sprawozdanie na żądanie sędziego-komisarza.

Art. 205.

1. Nie mogą być dokonywane bez zezwolenia rady wierzycieli następujące czynności dotyczące masy upadłości:
 - 1) dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa przez syndyka, jeżeli ma być prowadzone dłużej niż trzy miesiące od dnia ogłoszenia upadłości;
 - 2) odstąpienie od sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości;
 - 3) sprzedaż z wolnej ręki nieruchomości lub statku morskiego wpisanego do rejestru okrętowego;
 - 4) sprzedaż praw i wierzytelności;
 - 5) zaciąganie pożyczek lub kredytów oraz obciążenie majątku upadłego ograniczonymi prawami rzeczowymi;
 - 6) wykonanie umowy wzajemnej zawartej przez upadłego albo odstąpienie od takiej umowy oraz wykonanie lub odstąpienie od umowy zawartej przez upadłego, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 97 i 98;

- 7) uznanie, zrzeczenie się i zawarcie ugody co do roszczeń spornych oraz podanie sporu rozstrzygnięciu sądu polubownego.
2. Jeżeli czynność, o której mowa w ust. 1, musi być dokonana niezwłocznie i dotyczy wartości nieprzewyższającej dziesięciu tysięcy złotych, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca może ją wykonać bez zezwolenia rady.

Art. 206.

1. Rada wierzycieli wykonuje czynności przez podjęcie uchwał na posiedzeniach rady. Uchwały rady wierzycieli zapadają większością głosów.
2. Kontrolę czynności syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz badanie stanu funduszków masy upadłości rada może sprawować przez poszczególnych swoich członków, których do tego upoważni.

Art. 207.

1. Posiedzenie rady wierzycieli zwołuje syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca zawiadamiając członków o terminie i miejscu posiedzenia osobiście lub listami poleconymi. Na posiedzeniu rady przewodniczy syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca, bez prawa głosu.
2. W sprawie kontroli działalności syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz badania stanu funduszków masy upadłości posiedzenie może zwołać każdy z członków rady. Posiedzeniu przewodniczy najstarszy wiekiem członek rady, chyba że członkowie rady postanowią inaczej.
3. Radę wierzycieli może również zwołać sędzia-komisarz, który przewodniczy na posiedzeniu, bez prawa głosu.

Art. 208.

1. Z posiedzenia rady spisuje się protokół, który podpisują obecni. Odmowę złożenia podpisu zaznacza się w protokole.
2. Przewodniczący niezwłocznie po posiedzeniu przesyła odpis protokołu sędziemu-komisarzowi, a także syndykowi, nadzorcy sądowemu i zarządcy, jeżeli nie byli obecni na posiedzeniu.

Art. 209.

Sędzia-komisarz może w terminie trzech dni od dnia przedłożenia mu odpisu protokołu uchylić uchwałę rady wierzycieli, jeżeli uchwała jest sprzeczna z prawem albo narusza dobre obyczaje lub interesy wierzycieli.

Art. 210.

1. Członkowi rady wierzycieli przysługuje prawo do zwrotu koniecznych wydatków związanych z jego udziałem w posiedzeniu rady wierzycieli. Za udział w posiedzeniu sędzia-komisarz może przyznać członkowi rady stosowne wynagrodzenie, jeżeli uzasadnione to jest rodzajem i stopniem zawichości sprawy oraz zakresem wykonywanych prac. Wynagrodzenie to nie może przekraczać 3% mie-

sięcznego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 161 ust. 2, za jeden dzień posiedzenia. Wynagrodzenie oraz zwrot wydatków wchodzi w skład kosztów postępowania.

2. Postanowienie w sprawie zwrotu wydatków wydaje sędzia-komisarz po wysłuchaniu członka rady i syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy.

Art. 211.

1. Członek rady wierzycieli odpowiada za szkodę wynikłą z nienależytego pełnienia obowiązków.
2. Za szkodę wyrządzoną nienależytym wykonaniem obowiązków przez pełnomocnika działającego w radzie wierzyciel odpowiada jak za działanie własne.

Art. 212.

1. Jeżeli rada wierzycieli nie została ustanowiona, czynności zastrzeżone dla rady wierzycieli podejmuje sędzia-komisarz.
2. Sędzia-komisarz wykonuje ponadto czynności zastrzeżone dla rady wierzycieli, jeżeli rada nie wykona ich w terminie wyznaczonym przez sędziego-komisarza.

Dział IV

Przepisy ogólne dotyczące postępowania po ogłoszeniu upadłości

Art. 213.

Sąd orzeka na posiedzeniu niejawnym, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 214.

1. W razie ogłoszenia upadłości wszystkich współników spółki cywilnej sąd może połączyć do łącznego rozpoznania sprawy upadłościowe prowadzone wobec współników tej spółki. Jeżeli ogłoszono upadłość w różnych sądach, przepis art. 148 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
2. W postanowieniu o połączeniu spraw sąd wyznacza jednego sędziego-komisarza, syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę do wszystkich połączonych spraw.
3. Dla każdego z upadłych sporządza się osobne listy wierzytelności oraz plany podziału funduszu masy upadłości, w których z urzędu uwzględnia się zaspokojenie wierzytelności, za które upadli odpowiadają solidarnie.
4. Wynagrodzenie syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy oraz koszty likwidacji pokrywa się proporcjonalnie do wartości masy upadłości każdego z upadłych.
5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio w razie ogłoszenia upadłości osobowej spółki handlowej oraz jej współników ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem.

Art. 215.

Do pełnomocnictwa określonego w ustawie stosuje się przepisy kodeksu cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 216.

1. Jeżeli zachodzi potrzeba wysłuchania upadłego, syndyka, nadzorcy sądowego, zarządcy, wierzyciela, członka rady wierzycieli lub innych osób, sąd albo sędzia-komisarz, stosownie do okoliczności, wysłuchuje ich na posiedzeniu i z wysłuchania sporządza protokół, w obecności lub nieobecności innych osób zainteresowanych, bądź odbiera od osób wysłuchiwanym oświadczenia na piśmie.
2. Sąd albo sędzia-komisarz może zarządzić również, by oświadczenie na piśmie, o którym mowa w ust. 1, zawierało podpis notarialnie poświadczony.
3. Nieobecność osoby, o której mowa w ust. 1, wezwanej na posiedzenie lub niezłożenie przez tę osobę oświadczenia na piśmie, nawet z przyczyn usprawiedliwionych, nie tamuje postępowania.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się również do przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków oraz wysłuchania biegłych.

Art. 217.

Przepisów o zawieszeniu postępowania nie stosuje się.

Art. 218.

Jeżeli syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca uzna za konieczne ustalenie okoliczności sprawy w drodze postępowania dowodowego, składa sędziemu-komisarzowi wniosek o przeprowadzenie dowodu. W razie uwzględnienia wniosku postępowanie dowodowe prowadzi sędzia-komisarz.

Art. 219.

1. W postępowaniu upadłościowym orzeczenia zapadają w formie postanowień.
2. Postanowienia, od których przysługuje środek odwoławczy, uzasadnia się z urzędu.

Art. 220.

1. Postanowień, które podlegają ogłoszeniu lub obwieszczeniu nie doręcza się uczestnikom postępowania.
2. Inne postanowienia, jeżeli nie były wydane na posiedzeniu jawnym, doręcza się osobom, których dotyczą. Nie doręcza się jednak poszczególnym wierzycielom postanowień dotyczących ogółu wierzycieli.

Art. 221.

1. Obwieszczenia, w przypadkach przewidzianych w ustawie, dokonuje się przez ogłoszenie w budynku sądowym oraz zamieszczenie w co najmniej jednym dzienniku o zasięgu lokalnym, chyba że ustawa stanowi inaczej.
2. Na wniosek syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy, lub z urzędu sędzia-komisarz może zarządzić umieszczenie obwieszczenia także w innych dziennikach o zasięgu krajowym lub zagranicznym, jak również zarządzić dokonanie obwieszczenia w inny sposób.
3. Na żądanie upadłego lub wierzyciela, na ich koszt, obwieszczenie może być dokonane w sposób przez nich wskazany.

Art. 222.

1. Na postanowienia sądu upadłościowego i sędziego-komisarza zażalenie przysługuje w przypadkach wskazanych w ustawie. Zażalenia na postanowienia sędziego-komisarza rozpoznaje sąd upadłościowy jako sąd drugiej instancji.
2. Zażalenie wniesione przez wierzyciela doręcza się upadłemu, syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy.
3. Zażalenie wniesione przez upadłego doręcza się syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy oraz temu z wierzycieli, którego interesów dotyczy.
4. Nie doręcza się zażaleń na postanowienia dotyczące ogółu wierzycieli.

Art. 223.

1. Od postanowień sądu drugiej instancji kasacja nie przysługuje, chyba że ustawa przewiduje inaczej.
2. Przepisów o wznowieniu postępowania nie stosuje się.

Art. 224.

Termin do wniesienia środka odwoławczego biegnie od dnia doręczenia postanowienia a dla osób, którym postanowienia nie doręczono, od dnia jego ogłoszenia. Dla wierzycieli, którym postanowienie nie zostało ogłoszone, termin ten biegnie od dnia obwieszczenia sentencji postanowienia.

Art. 225.

Skargi na czynności komornika w toku postępowania upadłościowego wnosi się w terminie tygodniowym od dnia zakończenia czynności.

Art. 226.

1. Zabezpieczenie w przypadkach określonych w ustawie, następuje przez złożenie do depozytu sądowego odpowiedniej sumy pieniężnej.
2. O wydaniu sumy złożonej do depozytu orzeka sędzia-komisarz po wysłuchaniu syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy i osób zainteresowanych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do zabezpieczenia wykonania układu, jeżeli układ przewiduje inne formy zabezpieczenia.
4. Na postanowienie sędziego-komisarza w przedmiocie zabezpieczenia przysługuje zażalenie.

Art. 227.

Sumy pieniężne wchodzące do masy upadłości oraz sumy uzyskane ze zbycia rzeczy i praw obciążonych rzeczowo, jeżeli nie podlegają natychmiastowemu wydaniu składa się na oprocentowany rachunek bankowy lub na sądowy rachunek depozytowy.

Art. 228.

Akta sądowe są dostępne w sekretariacie sądu dla uczestników postępowania oraz dla każdego, kto potrzebę ich przejrzenia dostatecznie usprawiedliwi. Osoby te mogą sporządzać i otrzymywać z akt odpisy i wyciągi.

Art. 229.

W sprawach nieuregulowanych ustawą do postępowania upadłościowego stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego.

Dział V

Koszty

Art. 230.

1. Do kosztów postępowania upadłościowego zalicza się opłaty sądowe oraz wydatki niezbędne dla osiągnięcia celu postępowania.
2. Do wydatków postępowania upadłościowego należą:
 - 1) wynagrodzenie syndyka, nadzorcę sądowego i zarządcy, ich zastępców oraz jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej wynagrodzenie kuratorów, jeżeli zostali powołani lub ustanowieni, jak również wydatki poniesione przez te osoby, jeżeli zostały uznane przez sędziego-komisarza;
 - 2) wynagrodzenie osób, które za zgodą sędziego-komisarza zostały zatrudnione przez syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę, albo którym za zgodą sędziego-komisarza zlecono wykonanie czynności;
 - 3) należności z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe od wynagrodzeń osób, o których mowa w pkt 1 i 2;
 - 4) koszty obwieszczeń i ogłoszeń;
 - 5) koszty postępowania dowodowego oraz wysłuchania;
 - 6) koszty zgromadzenia wierzycieli, wydatki poniesione przez radę wierzycieli oraz wynagrodzenie członków rady.

3. Do wydatków postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego należą ponadto:
- 1) koszty likwidacji masy upadłości;
 - 2) wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie upadłego należne za okres po ogłoszeniu upadłości oraz odprawy i odszkodowania, związane z rozwiązaniem umów o pracę, przysługujące tym pracownikom;
 - 3) należności z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe od wynagrodzeń osób, o których mowa w pkt 2;
 - 4) podatki i inne daniny publiczne należne za okres po ogłoszeniu upadłości;
 - 5) koszty prowadzenia działalności gospodarczej przez syndyka po ogłoszeniu upadłości.

Art. 231.

1. Koszty postępowania upadłościowego pokrywane są z masy upadłości.
2. Niepokryte z masy upadłości koszty postępowania upadłościowego po zakończeniu postępowania upadłościowego ponosi upadły. W razie uchylecia postępowania upadłościowego sędzia-komisarz może zwolnić upadłego od ponoszenia kosztów sądowych.
3. Na postanowienie sędziego-komisarza w przedmiocie kosztów przysługuje zażalenie.

Art. 232.

W razie potrzeby, sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli w przedmiocie podjęcia uchwały co do wpłacenia przez wierzycieli zaliczki na koszty postępowania albo zobowiąże wierzycieli mających największe wierzytelności, których łączna wysokość wynosi co najmniej 30% ogólnej sumy wierzytelności przypadających wierzycielom uprawnionym do uczestniczenia w zgromadzeniu, do złożenia zaliczki na koszty postępowania.

Art. 233.

Wierzycielowi nie przysługuje prawo do zwrotu kosztów poniesionych przez niego w postępowaniu upadłościowym. Wierzycielowi zwraca się jednak poniesione przez niego koszty postępowania wywołanego wniesieniem sprzeciwu co do uznania wierzytelności innego wierzyciela, jeżeli w wyniku wniesienia tego sprzeciwu odmówiono uznania zaskarżonej wierzytelności, jak również zwraca się zaliczkę na koszty postępowania, którą złożył na żądanie sędziego-komisarza, albo zgodnie z uchwałą zgromadzenia wierzycieli, jeżeli fundusze masy upadłości wystarczą na jej pokrycie.

Art. 234.

1. Nie można żądać od wierzyciela zwrotu do masy upadłości kosztów wynikłych z czynności podjętych przez wierzyciela w postępowaniu upadłościowym.
2. Po zakończeniu postępowania upadłościowego upadły nie może żądać od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania, chyba że nastąpiło uchycenie postępowania.

nia upadłościowego, a wierzyciel zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości w złej wierze.

Art. 235.

1. Koszty postępowania upadłościowego wynikłe ze zgłoszenia wierzytelności przez wierzyciela po upływie terminu wyznaczonego do zgłaszania wierzytelności, nawet jeżeli opóźnienie powstało bez winy wierzyciela, ponosi zawsze wierzyciel, który zgłosił wierzytelność po terminie.
2. Sędzia-komisarz może zobowiązać wierzyciela do złożenia zaliczki na koszty związane ze zgłoszeniem wierzytelności po upływie terminu wyznaczonego do zgłoszenia. W razie niezłożenia zaliczki zgłoszenie wierzytelności podlega zwrotowi. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Tytuł V

Zgłoszenie i ustalenie wierzytelności

Dział I

Zgłoszenie wierzytelności

Rozdział 1

Wierzytelności podlegające zgłoszeniu

Art. 236.

1. Każdy wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić sędziemu-komisarzowi swoją wierzytelność.
2. Uprawnienie do zgłoszenia wierzytelności przysługuje wierzycielowi ponadto, gdy jego wierzytelność była zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską lub przez inny wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym. Jeżeli wierzyciel nie zgłosi tych wierzytelności, będą one umieszczone na liście wierzytelności z urzędu.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem lub zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską na rzeczach wchodzących w skład masy upadłości, jeżeli upadły nie jest dłużnikiem osobistym, a wierzyciel chce w postępowaniu upadłościowym dochodzić swoich roszczeń z przedmiotu zabezpieczenia.
4. Postanowienia niniejszego artykułu dotyczące wierzytelności stosuje się do innych należności podlegających zaspokojeniu z masy upadłości.

Art. 237.

Przepisu art. 236 ust. 1 nie stosuje się do pracowników upadłego oraz tych wierzycieli, którym przysługuje należność z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, jeżeli w dokumentach upadłego znajdują się tytuły egzekucyjne lub inne bezsporne dokumenty, z których wynika obowiązek ich zapłaty, a także do tych wierzycieli, których wierzytelność została stwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądowym lub ostateczną decyzją administracyjną, wydanymi po ogłoszeniu upadłości. Wierzytelności te są umieszczane na liście z urzędu.

Art. 238.

Przepisy dotyczące roszczeń pracowniczych stosuje się odpowiednio do roszczeń Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o zwrot z masy upadłości świadczeń Funduszu wypłacanych pracownikom upadłego.

Rozdział 2**Zgłoszenie wierzytelności****Art. 239.**

Zgłoszenie wierzytelności powinno być dokonane na piśmie w dwóch egzemplarzach. Do pisma zgłaszający wierzytelność powinien dołączyć oryginał lub notarialnie poświadczony odpis dokumentu uzasadniającego zgłoszenie. Poświadczenia odpisów może dokonać także radca prawny lub adwokat, będący pełnomocnikiem wierzyciela, który zgłasza wierzytelność.

Art. 240.

W zgłoszeniu wierzytelności należy podać:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę, albo firmę wierzyciela, jego miejsce zamieszkania albo siedzibę;
- 2) określenie wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi oraz wartość wierzytelności niepieniężnej;
- 3) dowody stwierdzające istnienie wierzytelności;
- 4) kategorię, do której wierzytelność ma być zaliczona;
- 5) zabezpieczenie związane z wierzytelnością oraz sumę zabezpieczenia;
- 6) w razie zgłoszenia wierzytelności, w stosunku do której upadły nie jest dłużnikiem osobistym, przedmiot zabezpieczenia, z którego wierzytelność podlega zaspokojeniu;
- 7) stan sprawy, jeżeli co do wierzytelności toczy się postępowanie sądowe lub administracyjne.

Rozdział 3

Sprawdzanie zgłoszonych wierzytelności

Art. 241.

Jeżeli zgłoszenie wierzytelności odpowiada wymaganiom formalnym, sędzia-komisarz przekazuje odpis zgłoszenia syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy.

Art. 242.

Jeżeli zgłoszenia wierzytelności dokonuje przedsiębiorca lub wierzyciel reprezentowany przez pełnomocnika procesowego, którym jest adwokat lub radca prawny, zgłoszenie wierzytelności nieodpowiadające wymaganiom określonym w art. 239 i 240 lub zawierające inne braki uniemożliwiające nadanie zgłoszeniu biegu, podlega zwrotowi bez wzywania do jego uzupełnienia.

Art. 243.

1. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca sprawdza czy zgłoszona wierzytelność znajduje potwierdzenie w księgach rachunkowych lub w innych dokumentach upadłego albo we wpisach w księdze wieczystej lub rejestrach. W razie braku takiego potwierdzenia wzywa upadłego do złożenia stosownych wyjaśnień oraz do złożenia oświadczenia, czy uznaje zgłoszoną wierzytelność.
2. Jeżeli istnienie zgłoszonej wierzytelności nasuwa uzasadnione wątpliwości lub upadły istnieniu jej zaprzecza, syndyk, nadzorca sądowy lub zarządca zwraca się do sędziego-komisarza o przeprowadzenie postępowania dowodowego co do istnienia zgłoszonej wierzytelności.

Dział II

Lista wierzytelności

Rozdział 1

Ustalenie listy wierzytelności

Art. 244.

Po upływie terminu do zgłoszenia wierzytelności i sprawdzeniu zgłoszonych wierzytelności syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca sporządza listę wierzytelności.

Art. 245.

1. Na liście wierzytelności umieszcza się w osobnych rubrykach następujące dane:
 - 1) sumę, w jakiej wierzytelność podlega uznaniu;
 - 2) kategorię, w jakiej wierzytelność podlega zaspokojeniu;
 - 3) istnienie i rodzaj zabezpieczenia wierzytelności;

- 4) czy wierzytelność jest uzależniona od warunku;
 - 5) czy wierzycielowi przysługuje prawo potrącenia;
 - 6) stan postępowania sądowego lub administracyjnego w sprawie zgłoszonej wierzytelności, jej zabezpieczenia lub prawa potrącenia.
2. Jeżeli syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca zaprzecza w całości lub w części oświadczeniom wierzyciela uzasadnia to w osobnej rubryce.
 3. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca umieszcza na liście wierzytelności także oświadczenie upadłego i podane przez niego uzasadnienie, jeżeli upadły złożył takie oświadczenie, albo wzmiankę, że upadły oświadczenia takiego nie złożył i z jakiej przyczyny.

Art. 246.

Wierzytelność niepieniężna będzie umieszczona na liście wierzytelności w sumie pieniężnej według jej wartości z dnia ogłoszenia upadłości.

Art. 247.

Jeżeli w dniu ogłoszenia upadłości wierzytelność bez zastrzeżenia odsetek nie była jeszcze wymagalna, na liście wierzytelności umieszcza się sumę pieniężną wierzytelności pomniejszoną o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak niż 6% i za czas od dnia ogłoszenia upadłości do dnia wymagalności, najwyżej jednak za dwa lata.

Art. 248.

Wierzytelność, której upadły jest współdłużnikiem oraz wierzytelność poręczyciela upadłego z tytułu zwrotnego roszczenia umieszcza się na liście w takiej wysokości, w jakiej współdłużnik lub poręczyciel zaspokoił wierzyciela.

Art. 249.

1. Wierzytelności z tytułu powtarzających się świadczeń, których czas trwania jest oznaczony umieszcza się na liście jako sumę świadczeń za cały czas ich trwania, pomniejszoną o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak niż 6% i za czas od dnia ogłoszenia upadłości do dnia wymagalności każdego przyszłego świadczenia.
2. Wierzytelności z tytułu świadczeń powtarzających się, których czas trwania oznaczono na czas życia uprawnionego lub innej osoby albo nieoznaczonych co do czasu trwania, umieszcza się na liście wierzytelności jako sumę stanowiącą wartość prawa.
3. Jeżeli w umowie o prawo do świadczeń powtarzających się ustalona jest suma wykupu, sumę tę umieszcza się na liście jako wartość prawa.

Art. 250.

Wierzytelność zabezpieczona hipoteką lub wpisem w rejestrze na majątku upadłego położonym za granicą umieszcza się na liście, jeżeli złożony zostanie dowód wykreślenia wpisu o zabezpieczeniu.

Art. 251.

Wierzytelność w walucie obcej bez względu na termin jej wymagalności umieszcza się na liście po przeliczeniu na pieniądze polskie według średniego kursu walut obcych w Narodowym Banku Polskim z dnia ogłoszenia upadłości, a gdy takiego kursu nie było, według średniej ceny rynkowej z tej daty.

Art. 252.

1. Jeżeli wierzytelność została zgłoszona przez wierzyciela po upływie terminu wyznaczonego do zgłaszania wierzytelności, bez względu na przyczynę opóźnienia, czynności już dokonane w postępowaniu upadłościowym są skuteczne wobec tego wierzyciela, a jego uznana wierzytelność uwzględnia się tylko w planach podziału funduszów masy upadłości sporządzonych po jej uznaniu.
2. Jeżeli jednak wierzytelność zgłoszono po zatwierdzeniu ostatecznego planu podziału funduszów masy upadłości, pozostawia się ją bez rozpoznania.

Art. 253.

1. Po upływie terminu wyznaczonego do zgłaszania wierzytelności syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca uzupełnia listę wierzytelności w miarę zgłaszania wierzytelności.
2. Jeżeli zgłoszono wierzytelności po przekazaniu listy wierzytelności sędziemu-komisarzowi, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca, sporządza uzupełnienie listy wierzytelności obejmujące takie wierzytelności wraz z zaznaczeniem, w jaki sposób będą zaspokajane.

Art. 254.

1. Zmianę wierzyciela po zgłoszeniu wierzytelności uwzględnia się na liście wierzytelności tylko wtedy, gdy została stwierdzona dokumentem urzędowym lub nie budzącym wątpliwości dokumentem prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym i gdy zmiana wierzyciela zgłoszona została syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy przed przekazaniem listy wierzytelności sędziemu-komisarzowi. Sędzia-komisarz może uwzględnić zmianę wierzyciela zgłoszoną po przekazaniu mu listy wierzytelności, a przed jej ostatecznym zatwierdzeniem, jeżeli nie spowoduje to opóźnienia w postępowaniu.
2. Nieuwzględnienie zmian, o których mowa w ust. 1, nie pozbawia nabywcy wierzytelności możliwości realizacji jego uprawnień na podstawie przepisów ustawy w toku dalszego postępowania.

Rozdział 2

Zaskarżenie listy wierzytelności

Art. 255.

1. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca przekazuje listę wierzytelności sędziemu-komisarzowi, który o jej sporządzeniu ogłosi przez obwieszczenie i ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.
2. Listę wierzytelności może przeglądać w sekretariacie sądu każdy zainteresowany.

Art. 256.

1. W terminie dwóch tygodni od dnia obwieszczenia i ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o przekazaniu listy wierzytelności sędziemu-komisarzowi, każdy wierzyciel umieszczony na liście może złożyć do sędziego-komisarza sprzeciw co do uznania wierzytelności, a co do odmowy uznania - ten, któremu odmówiono uznania zgłoszonej wierzytelności.
2. W tym samym terminie sprzeciw przysługuje upadłemu, o ile projekt nie jest zgodny z jego wnioskami lub oświadczeniami. Jeżeli upadły nie składał oświadczeń, mimo iż był do tego wezwany, może zgłosić sprzeciw tylko wtedy, gdy wykaże, że nie złożył oświadczeń z przyczyn od niego niezależnych.

Art. 257.

1. Sprzeciw powinien odpowiadać wymaganiom formalnym pisma procesowego, a ponadto wskazywać zaskarżoną wierzytelność oraz zawierać wniosek co do uznania albo odmowy uznania wierzytelności wraz z uzasadnieniem i wskazaniem dowodów na jego poparcie. Sędzia-komisarz odrzuci sprzeciw nie odpowiadający tym wymaganiom albo spóźniony.
2. W terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu można wnieść go ponownie. Jeżeli sprzeciw nie zawiera braków wywołuje skutki od dnia wniesienia odrzuconego sprzeciwu.
3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 2, nie przysługują w razie ponownego odrzucenia sprzeciwu.

Art. 258.

Jeżeli wierzytelność jest stwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądu, sprzeciw może być oparty tylko na zdarzeniach powstałych po zamknięciu rozprawy w sprawie, w której orzeczenie zostało wydane. Zdarzenia te powinny być stwierdzone dowodem na piśmie.

Art. 259.

1. Sprzeciw rozpoznaje sędzia-komisarz na rozprawie. Na rozprawę wzywa syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę, upadłego oraz wierzyciela, który złożył sprzeciw i wierzyciela, którego wierzytelności sprzeciw dotyczy. Niestawienie tych osób nie wstrzymuje wydania postanowienia.

2. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Rozdział 3

Zatwierdzenie, prostowanie i uzupełnienie listy wierzytelności

Art. 260.

1. Po uprawomocnieniu się postanowienia sędziego-komisarza w sprawie sprzeciwu, a w razie jego zaskarżenia, po uprawomocnieniu się postanowienia sądu, sędzia-komisarz dokonuje zmian na liście wierzytelności na podstawie tych postanowień oraz zatwierdza listę wierzytelności.
2. Jeżeli sprzeciwu nie wniesiono, sędzia-komisarz zatwierdza listę wierzytelności po upływie terminu do jego wniesienia.

Art. 261.

Sędzia-komisarz może z urzędu dokonać zmian na liście wierzytelności w razie stwierdzenia, że na liście umieszczono wierzytelności, które w całości lub części nie istnieją lub nie umieszczono na liście wierzytelności, które podlegają umieszczeniu na liście z urzędu. Postanowienie o zmianie na liście podlega obwieszczeniu z urzędu. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

Art. 262.

1. Jeżeli wierzytelność zgłoszono po terminie wyznaczonym do zgłoszenia wierzytelności lub została ujawniona po tym terminie wierzytelność, która nie wymaga zgłoszenia, wierzytelność taką umieszcza się na uzupełniającej liście wierzytelności.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy po zatwierdzeniu listy wierzytelności nastąpiło zdarzenie uzasadniające zmianę na liście. Na postanowienie sędziego-komisarza dotyczące uzupełnienia lub zmiany na liście przysługuje zażalenie.
3. Uzupełnienie i zmianę na liście wierzytelności rozpoznaje się z zachowaniem przepisów art. 239, art. 240, art. 244 i art. 254.

Art. 263.

Wierzytelność, której uznania odmówiono w całości lub w części według przepisów działu niniejszego może być dochodzona przeciwko upadłemu po umorzeniu lub ukończeniu postępowania upadłościowego.

Art. 264.

1. Po ukończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu.

2. Upadły może żądać ustalenia, że wierzytelność objęta listą wierzytelności nie istnieje albo istnieje w mniejszym zakresie, jeżeli nie uznał wierzytelności zgłoszonej w postępowaniu upadłościowym i nie zapadło co do niej jeszcze prawomocne orzeczenie sądowe.
3. Po nadaniu wyciągowi z listy wierzytelności klauzuli wykonalności, zarzut że wierzytelność objęta listą wierzytelności nie istnieje albo że istnieje w mniejszym zakresie, upadły może podnieść w drodze powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.
4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w stosunku do wierzycieli, wobec których upadły nie był dłużnikiem osobistym.

Art. 265.

1. Jeżeli sąd umorzył część zobowiązań upadłego, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym, w wyciągu z listy wierzytelności, o którym mowa w art. 264 ust. 1, zamieszcza się wzmiankę określającą zakres odpowiedzialności upadłego.
2. Jeżeli sąd umorzył całość zobowiązań upadłego, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym, przepisu art. 264 nie stosuje się.

Art. 266.

Wierzyciel może żądać zwrotu dokumentów złożonych w celu udowodnienia wierzytelności. Na zarządzenie sędziego-komisarza sekretarz sądowy wydaje dokumenty z zaznaczeniem na nich, w jakiej sumie wierzytelność została uznana.

Tytuł VI

Układ

Dział I

Przepisy ogólne

Art. 267.

1. Jeżeli sąd ogłosił upadłość z możliwością zawarcia układu a propozycje układowe nie zostały wcześniej złożone, upadły powinien zgłosić je w terminie miesiąca. Wraz z propozycjami układowymi upadły powinien przedłożyć także rachunek przepływów pieniężnych za okres ostatnich dwunastu miesięcy, jeżeli obowiązany był do prowadzenia dokumentacji umożliwiającej sporządzenie takiego rachunku. W tym samym czasie propozycje układowe może złożyć również nadzorca sądowy albo zarządca.
2. Z ważnych powodów sędzia-komisarz może przedłużyć do trzech miesięcy termin do zgłoszenia propozycji układowych oraz przedłożenia danych, o których mowa w ust. 1.
3. W razie niezgłoszenia przez upadłego propozycji układowych w terminie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, upadły traci prawo zarządu masą upadłości, jeżeli

prawa takiego wcześniej nie został pozbawiony, a także prawo do składania propozycji układowych.

4. Jeżeli sąd ogłosił upadłość z możliwością zawarcia układu na wniosek wierzyciela, który zgłosił wstępne propozycje układowe, wierzyciel ten może również złożyć propozycje układowe. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 268.

Jeżeli sąd ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego propozycje układowe mogą zgłosić upadły oraz syndyk i rada wierzycieli. Sąd zmieni postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, jeżeli są podstawy takiej zmiany.

Art. 269.

Propozycje układowe powinny określać sposób restrukturyzacji zobowiązań upadłego oraz zawierać uzasadnienie.

Art. 270.

1. Propozycje restrukturyzacji zobowiązań upadłego mogą obejmować w szczególności:
 - 1) odroczenia wykonania zobowiązań;
 - 2) rozłożenia spłaty długów na raty;
 - 3) zmniejszenia sumy długów;
 - 4) konwersję wierzytelności na udziały lub akcje;
 - 5) zmiany, zamiany lub uchylenia prawa zabezpieczającego określoną wierzytelność.
2. Propozycje układowe mogą wskazywać jeden lub więcej sposobów restrukturyzacji.

Art. 271.

Układ może przewidywać również zaspokojenie wierzycieli poprzez likwidację majątku upadłego (układ likwidacyjny). Likwidacja przeprowadzana jest według przepisów ustawy o likwidacji masy upadłości, chyba że układ przewiduje przejęcie majątku upadłego przez wierzycieli lub inny sposób likwidacji.

Art. 272.

1. Układem obejmuje się wszystkie wierzytelności w stosunku do upadłego powstałe przed dniem ogłoszenia upadłości, łącznie z wierzytelnościami zabezpieczonymi przez przeniesienie na zabezpieczenie własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa.
2. Układem obejmuje się odsetki od wierzytelności wymienionych w ust. 1 za cały czas opóźnienia spełnienia świadczenia.

3. Układem obejmuje się także przyszłe świadczenia powtarzające się należne wierzycielowi w okresie wykonywania układu, jak również wierzytelności zależne od warunku, jeżeli warunek ziścił się w czasie wykonywania układu.

Art. 273.

1. Układ nie obejmuje:

- 1) należności alimentacyjnych oraz rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci;
- 2) wierzytelności o wydanie mienia, o którym mowa w art. 70;
- 3) wierzytelności, które za zgodą sędziego-komisarza zostały spłacone;
- 4) wierzytelności, za które upadły odpowiada w związku z nabyciem spadku po ogłoszeniu upadłości i jego wejściu do masy upadłości;
- 5) składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe.

2. Układ nie obejmuje wierzytelności ze stosunku pracy oraz wierzytelności zabezpieczonej na mieniu upadłego hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym i hipoteką morską, chyba że wierzyciel wyraził zgodę na jej objęcie układem. Zgoda na objęcie wierzytelności układem powinna być wyrażona w sposób bezwarunkowy i nieodwołalny, najpóźniej przed przystąpieniem do głosowania nad układem. Zgoda może być wyrażona także ustnie do protokołu.

Art. 274.

Przepisy dotyczące wierzytelności ze stosunku pracy stosuje się odpowiednio do roszczeń Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o zwrot z masy upadłości świadczeń Funduszu wypłacanych pracownikom upadłego.

Art. 275.

Jeżeli układ przewiduje likwidację majątku upadłego przez przejęcie majątku przez wierzycieli, można określić w układzie wzajemne dopłaty między wierzycielami.

Art. 276.

Jeżeli propozycje układowe przewidują spłatę wierzytelności z zysku przedsiębiorstwa upadłego, mogą one określać, jaka część zysku przeznaczona jest na spłatę wierzytelności.

Art. 277.

Jeżeli propozycje układowe polegają na zmianie treści stosunków prawnych lub praw, ustanowieniu albo zmianie zabezpieczenia wierzytelności, należy dołączyć w formie prawem przewidzianej, bezwarunkowe oświadczenie osób, od których zgody uzależniona jest zmiana stosunku prawnego lub prawa albo zmiana zabezpieczenia wierzytelności.

Art. 278.

1. Po zatwierdzeniu listy wierzytelności sędzia-komisarz sporządza, w celu głosowania nad układem, listy wierzycieli, obejmujące poszczególne kategorie ich interesów:
 - 1) wierzycieli, którym przysługuje należność ze stosunków pracy oraz należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego;
 - 2) wierzycieli, których wierzytelności są zabezpieczone rzeczowo;
 - 3) wierzycieli będących udziałowcami lub akcjonariuszami upadłego;
 - 4) pozostałych wierzycieli.
2. Wierzycieli, o których mowa w ust. 1 pkt 4, sędzia-komisarz może umieścić na dwóch lub więcej listach, określając jednocześnie kryteria wyróżnienia kategorii interesów wierzycieli. W szczególności mogą być nimi wysokość wierzytelności, terminy płatności albo charakter zobowiązań.
3. Na postanowienie sędziego-komisarza w przedmiocie podziału wierzycieli ze względu na kategorie interesów przysługuje zażalenie.

Art. 279.

1. Warunki restrukturyzacji zobowiązań upadłego powinny być jednakowe w stosunku do wierzycieli tej samej kategorii interesów, chyba że wierzyciel wyraźnie zgodził się na warunki mniej korzystne.
2. Korzystniejsze warunki restrukturyzacji zobowiązań można przyznać wierzycielom mającym drobne wierzytelności, a także wierzycielom, którzy po ogłoszeniu upadłości udzielili lub mają udzielić kredytu niezbędnego do wykonania układu.
3. Warunki restrukturyzacji zobowiązań ze stosunku pracy nie mogą pozbawiać pracowników najniższego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 280.

1. Uzasadnienie propozycji układowych powinno zawierać:
 - 1) opis stanu przedsiębiorstwa ze szczególnym określeniem jego sytuacji ekonomiczno-finansowej, prawnej oraz organizacyjnej;
 - 2) analizę sektora rynku, na którym przedsiębiorstwo upadłego działa, z uwzględnieniem pozycji rynkowej konkurencji;
 - 3) metody i źródła finansowania wykonania układu z uwzględnieniem przewidywanych wpływów i wydatków w czasie wykonywania układu;
 - 4) analizę poziomu i struktury ryzyka;
 - 5) osoby odpowiedzialne za wykonanie układu (imiona i nazwiska);
 - 6) ocenę alternatywnego sposobu restrukturyzacji zobowiązań;
 - 7) system zabezpieczenia praw i interesów wierzycieli na czas wykonania układu.

2. Sędzia-komisarz może zezwolić na ograniczenie uzasadnienia propozycji układowych, jeżeli z uwagi na wielkość i charakter przedsiębiorstwa upadłego ustalenie wszystkich danych wymienionych w ust. 1 nie jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego wykonania układu.

Dział II

Zawarcie i zatwierdzenie układu

Art. 281.

1. Zgromadzenie wierzycieli powinno odbyć się w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia listy wierzytelności. Jednocześnie z zawiadomieniem o zgromadzeniu doręcza się wierzycielom propozycje układowe oraz informacje o podziale wierzycieli ze względu na kategorie interesów wierzycieli.
2. W zgromadzeniu może brać udział także wierzyciel, którego wierzytelność nie została umieszczona na liście wierzytelności, jeżeli przedstawi sędziemu-komisarzowi prawomocne orzeczenie sądu lub ostateczną decyzję administracyjną stwierdzające jego wierzytelność. Wierzyciel ten głosuje z sumą wierzytelności ustaloną w prawomocnym orzeczeniu sądu lub ostatecznej decyzji administracyjnej.
3. W zgromadzeniu nie biorą udziału wierzyciele, których wierzytelności są sporne.

Art. 282.

Sędzia-komisarz może zwołać zgromadzenie wierzycieli wyznaczone w celu zawarcia układu także wtedy, gdy suma spornych wierzytelności nie przekracza 15% ogólnej sumy wierzytelności. O istnieniu oraz charakterze spornych wierzytelności sędzia-komisarz zawiadamia wierzycieli wraz z przesłaniem im propozycji układowych.

Art. 283.

1. Na zgromadzeniu wierzycieli nadzorca sądowy albo zarządca składa sprawozdanie, w którym ocenia stan przedsiębiorstwa oraz opiniuje możliwość wykonania propozycji układowych.
2. W razie zgłoszenia kilku propozycji układowych sędzia-komisarz ustala kolejność głosowania nad propozycjami układowymi. Przyjęcie jednej propozycji układowej wyklucza głosowanie nad dalszymi propozycjami.
3. Upadły oraz wierzyciele mogą zgłosić zmiany do propozycji układowych. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach sędzia-komisarz może odroczyć głosowanie nad układem na okres do jednego miesiąca. Odroczenie nie może być ponowione. O odroczeniu głosowania sędzia-komisarz ogłasza na zgromadzeniu wierzycieli.

Art. 284.

1. Jeżeli układ określa zabezpieczenie jego wykonania przez osoby trzecie, udzielenie kredytu upadłemu lub zgodę osób trzecich na zmianę treści praw lub stosunków prawnych, głosowanie nad układem może odbyć się tylko wtedy, gdy na zgromadzeniu wierzycieli przedłożone zostaną dokumenty, z których wynika, że zobowiązania te po zawarciu układu zostaną wykonane.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy układ określa, że upadły na czas wykonania układu udzieli nieodwołalnego pełnomocnictwa obejmującego prowadzenie całości lub części spraw jego przedsiębiorstwa albo nieodwołalnego pełnomocnictwa do rozporządzenia mieniem upadłego na wypadek niewykonania układu, jak również powierzy zarząd nad przedsiębiorstwem osobom wskazanym w układzie.
3. Jeżeli układ określa restrukturyzację zobowiązań upadłego przez konwersję wierzytelności na akcję albo udziały, głosowanie nad układem może się odbyć tylko wtedy, gdy na zgromadzeniu wierzycieli przedłożona zostanie zgoda Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wymagana według przepisów odrębnych, albo zostanie wykazane, że zgoda taka nie jest wymagana.

Art. 285.

1. Układ zostaje przyjęty, jeżeli wypowie się za nim większość wierzycieli z każdej z list wierzycieli obejmujących kategorie interesów wierzycieli mających łącznie nie mniej niż dwie trzecie ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w głosowaniu.
2. Mimo niezyskania niezbędnej większości, chociażby co do jednej z list wierzycieli, układ zostaje przyjęty, jeżeli większość wierzycieli z każdej z pozostałych list wyraziła zgodę na przyjęcie układu, a wierzyciele z tej listy, którzy wypowiedzieli się przeciwko przyjęciu układu zostaną zaspokojeni na podstawie układu w stopniu nie mniej korzystnym niż w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego.
3. Zawarcie układu w przypadku, o którym mowa w ust. 2 stwierdza sędziakomisarz postanowieniem.

Art. 286.

1. Jeżeli nie doszło do zawarcia układu, sąd niezwłocznie zmienia postanowienie o ogłoszeniu upadłości na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego i ustanawia syndyka masy upadłości. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.
2. Ponowne dopuszczenie do układu jest niedopuszczalne.

Art. 287.

1. Układ przyjęty przez zgromadzenie wierzycieli zatwierdza sąd.
2. Rozprawa wyznaczona w celu zatwierdzenia układu powinna odbyć się nie wcześniej, niż po upływie tygodnia od zgromadzenia wierzycieli.

3. Jeżeli na zgromadzeniu wierzycieli lub po zawarciu układu w terminie tygodnia zgłoszono zarzuty, w których wskazano na niedopuszczalność zawarcia układu lub na inne uchybienia procesowe wyznacza się rozprawę, na którą wzywa się zgłaszających zarzuty. Zarzuty zgłoszone na zgromadzeniu wierzycieli powinny być wpisane do protokołu zgromadzenia wierzycieli. Zarzuty zgłoszone po upływie tygodnia od zawarcia układu pozostawione zostaną bez rozpoznania.
4. O terminie rozprawy w celu zatwierdzenia układu zawiadamia się przez obwieszczenie, chyba że sędzia-komisarz zawiadomił o tym na zgromadzeniu wierzycieli.
5. Na postanowienie sądu w przedmiocie zatwierdzenia układu przysługuje zażalenie.

Art. 288.

1. Sąd odmawia zatwierdzenia układu, jeżeli narusza on prawo albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany.
2. Sąd może odmówić zatwierdzenia układu, jeżeli jego warunki są rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi i zgłosili zarzuty.
3. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

Art. 289.

Po uprawomocnieniu się postanowienia odmawiającego zatwierdzenia układu, sąd zmienia postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego i wyznacza syndyka albo umarza postępowanie.

Dział III

Skutki układu

Art. 290.

1. Układ wiąże wszystkich wierzycieli, których wierzytelności według ustawy objęte są układem, choćby nie zostały umieszczone na liście.
2. Układ nie wiąże wierzycieli, których upadły umyślnie nie ujawnił i którzy w postępowaniu nie uczestniczyli.

Art. 291.

Układ nie narusza praw wierzyciela wobec poręczyciela upadłego oraz współdłużnika upadłego ani praw wynikających z hipoteki, prawa zastawu, prawa zastawu rejestrowego i hipoteką morską, jeżeli były one ustanowione na mieniu osoby trzeciej.

Art. 292.

1. Układ nie narusza praw wynikających z hipoteki, zastawu, zastawu rejestrowego, zastawu skarbowego i hipoteki morskiej, jeżeli były ustanowione na mieniu upa-

dłego, chyba że uprawniony wyraził zgodę na objęcie zabezpieczonej wierzytelności układem.

2. W przypadku wyrażenia zgody na objęcie układem zabezpieczonej wierzytelności prawa, o których mowa w ust. 1 pozostają w mocy, z tym że zabezpieczają one wierzytelność, w wysokości i na warunkach płatności określonych w układzie.

Art. 293.

1. Po uprawomocnieniu się postanowienia zatwierdzającego układ sąd wydaje postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego. Jeżeli zawarto układ likwidacyjny przepisy art. 367 i 368 stosuje się odpowiednio.
2. Po zakończeniu postępowania upadły odzyskuje prawo do władania i zarządzania swoim majątkiem w takim zakresie, w jakim wynika to z treści układu.

Art. 294.

1. Układ wraz z odpisem prawomocnego postanowienia o zatwierdzeniu układu stanowi podstawę wpisów w księdze wieczystej i rejestrach.
2. Jeżeli układ przewiduje ustanowienie zarządu przymusowego na czas wykonania układu, odpis układu wraz z odpisem prawomocnego postanowienia zatwierdzającego układ, stanowi tytuł wykonawczy do wprowadzenia zarządcy we władanie majątkiem dłużnika.

Art. 295.

1. Z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ z mocy prawa ulegają umorzeniu postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko upadłemu w celu zaspokojenia należności objętych układem, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne które stanowiły podstawę do prowadzenia takich postępowań tracą z mocy prawa wykonalność.
2. Sąd z urzędu wyda postanowienie stwierdzające umorzenie postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających oraz utratę wykonalności sądowych tytułów wykonawczych i egzekucyjnych. Nie wyłącza to prawa stron do wytoczenia powództwa o ustalenie, że sądowe tytuły egzekucyjne i wykonawcze pozbawione zostały wykonalności.
3. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

Art. 296.

Wyciąg z listy wierzytelności, łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia zatwierdzającego układ jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu oraz temu, kto udzielił zabezpieczenia wykonania układu, jeżeli został w sądzie złożony dokument stwierdzający udzielenie zabezpieczenia. Jeżeli układ przewiduje dopłaty między wierzycielami, jest także tytułem egzekucyjnym przeciwko zobowiązanemu do dopłaty.

Art. 297.

1. Po wykonaniu układu lub po wyegzekwowaniu należności stwierdzonych układem sąd na wniosek upadłego, zarządcy lub innej osoby, która jest odpowiedzialna za wykonanie układu, wydaje postanowienie o wykonaniu układu. Na postanowienie sądu w przedmiocie wykonania układu przysługuje zażalenie.
2. Prawomocne postanowienie o wykonaniu układu stanowi podstawę do wykreślenia wszelkich wpisów w księdze wieczystej i rejestrach.
3. Po uprawomocnieniu się postanowienia stwierdzającego wykonanie układu, upadły odzyskuje prawo swobodnego zarządzania majątkiem i rozporządzania jego składnikami.

Dział IV
Zmiana układu**Art. 298.**

Jeżeli po zatwierdzeniu układu nastąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków gospodarczych, która w sposób istotny wpływa na trwały wzrost lub zmniejszenie dochodu z przedsiębiorstwa upadłego, upadły oraz każdy z wierzycieli może wystąpić o zmianę układu.

Art. 299.

1. Postanowienie sądu o wszczęciu postępowania o zmianę układu podlega obwieszczeniu. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.
2. Do postępowania w sprawie zmiany układu stosuje się przepisy działów I-III tytułu VI, z zastrzeżeniem art. 300 i 301.

Art. 300.

1. W zgromadzeniu wierzycieli uczestniczą wierzyciele, którzy mieli prawo uczestniczyć w zgromadzeniu, na którym doszło do zawarcia układu. Głosują oni z sumą swoich wierzytelności, z jaką głosowali na zgromadzeniu, na którym doszło do zawarcia układu.
2. W zgromadzeniu mogą także uczestniczyć ci wierzyciele, których wierzytelności były sporne, a które po zawarciu układu zostały stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub ostateczną decyzją administracyjną.
3. W zgromadzeniu nie mają prawa uczestniczyć wierzyciele, których wierzytelności zostały w całości zaspokojone.

Art. 301.

Dalsza zmiana układu jest niedopuszczalna.

Dział V

Uchylenie układu

Art. 302.

1. Sąd na wniosek wierzyciela lub upadłego albo osoby, która z mocy układu uprawniona jest do wykonania lub nadzorowania wykonania układu, uchyla układ, jeżeli upadły nie wykonuje postanowień układu albo jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany.
2. Uchylenie układu z innych przyczyn niż określone w ust. 1 jest niedopuszczalne.
3. Na postanowienie o uchyleniu układu przysługuje zażalenie.

Art. 303.

Jeżeli przed rozpoznaniem wniosku o zmianę układu, wpłynął wniosek o uchylenie układu, sąd rozpoznaje obydwie wnioski łącznie.

Art. 304.

Jeżeli sąd uchyla układ zmienia postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego i ustanawia sędziego-komisarza oraz syndyka.

Art. 305.

1. W razie uchylenia układu w podjętym postępowaniu upadłościowym dotyczącym wierzyciele dochodzą swych roszczeń w ich pierwotnej wysokości; odsetki nalicza się do dnia uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu. Wypłacone na podstawie układu sumy zalicza się na poczet dochodzonych wierzytelności.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli wierzytelność została zaspokojona na podstawie układu w inny sposób.
3. Hipoteka, prawo zastawu, prawo zastawu rejestrowego, prawo zastawu skarbowego i hipoteka morska zabezpieczają wierzytelność w takiej wysokości, w jakiej nie została jeszcze zaspokojona.

Tytuł VII

Likwidacja masy upadłości

Dział I

Przepisy ogólne

Art. 306.

Po ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, syndyk niezwłocznie przystępuje do spisu inwentarza i oszacowania masy upadłości oraz spo-

rządzenia planu likwidacyjnego. Syndyk składa sędziemu-komisarzowi spis inwentarza wraz z planem likwidacyjnym w terminie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia upadłości. Plan likwidacyjny powinien określać proponowane sposoby sprzedaży składników majątku upadłego, w szczególności sprzedaży przedsiębiorstwa, termin sprzedaży, preliminarz wydatków oraz ekonomiczne uzasadnienie dalszego prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 307.

1. Na podstawie spisu inwentarza i innych dokumentów upadłego oraz oszacowania, syndyk sporządza sprawozdanie finansowe na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości i niezwłocznie przedkłada je sędziemu-komisarzowi.
2. Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn syndyk nie może sporządzić spisu inwentarza, oszacowania, planu likwidacji lub sprawozdania finansowego w terminie, o którym mowa w art. 306, składa sędziemu-komisarzowi, w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia upadłości, pisemne sprawozdanie ogólne o stanie masy upadłości i o możliwości zaspokojenia wierzycieli. Złożenie sprawozdania nie zwalnia syndyka od obowiązku sporządzenia dokumentów, o których mowa w ust. 1, gdy tylko będzie to możliwe.

Art. 308.

Po sporządzeniu spisu inwentarza i sprawozdania finansowego albo po złożeniu pisemnego sprawozdania ogólnego syndyk przeprowadza likwidację masy upadłości.

Art. 309.

Sędzia-komisarz może wstrzymać likwidację masy upadłości do czasu uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości albo rozpoznania wniosku o zmianę postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu.

Art. 310.

1. Przed rozpoczęciem likwidacji masy upadłości syndyk może sprzedawać ruchomości, jeżeli jest to potrzebne na zaspokojenie kosztów postępowania. Ponadto syndyk może sprzedawać ruchomości, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub wskutek opóźnienia sprzedaży straciłyby znacznie na wartości albo których przechowanie pociąga za sobą koszty zbyt wysokie w stosunku do ich wartości.
2. Jeżeli sędzia-komisarz wstrzyma likwidację masy upadłości, przepis ust. 1 stosuje się w zakresie określonym przez sędziego-komisarza.

Art. 311.

1. Likwidacji masy upadłości dokonuje się przez sprzedaż przedsiębiorstwa upadłego w całości lub jego zorganizowanych części, sprzedaż nieruchomości i ruchomości, przez ściąganie wierzytelności od dłużników upadłego i wykonanie innych jego praw majątkowych wchodzących w skład masy upadłości albo ich zbycie.

2. W przypadkach wskazanych w ustawie likwidacja ruchomości oraz wierzytelności i praw obciążonych zastawem rejestrowym może nastąpić także przez przejęcie ich przez wierzyciela będącego zastawnikiem zastawu rejestrowego, jeżeli umowa o ustanowienie zastawu przewiduje zaspokojenie zastawnika w drodze przejęcia przedmiotu zastawu.
3. Przepisy dotyczące likwidacji w drodze sprzedaży ruchomości oraz przejęcia ruchomości obciążonych zastawem rejestrowym stosuje się odpowiednio do sprzedaży i przejęcia przez wierzyciela zwierząt, jeżeli nie jest to sprzeczne z przepisami dotyczącymi zwierząt.

Art. 312.

1. W razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego można prowadzić dalej przedsiębiorstwo upadłego, jeżeli możliwe jest zawarcie układu z wierzycielami lub możliwa jest sprzedaż przedsiębiorstwa upadłego w całości lub jego zorganizowanych części.
2. Jeżeli syndyk prowadzi przedsiębiorstwo upadłego powinien podjąć wszelkie działania zapewniające zachowanie przedsiębiorstwa co najmniej w niepogorszonym stanie.

Art. 313.

1. Sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym ma skutki sprzedaży egzekucyjnej.
2. Sprzedaż nieruchomości powoduje wygaśnięcie praw oraz praw i roszczeń osobistych ujawnionych przez wpis do księgi wieczystej lub nieujawnionych w ten sposób, lecz zgłoszonych sędziemu-komisarzowi w terminie określonym w art. 51 ust. 1 pkt 5. W miejsce prawa, które wygasło, uprawniony nabywa prawo do zaspokojenia wartości wygasłego prawa z ceny uzyskanej ze sprzedaży obciążonej nieruchomości. Skutek ten powstaje z chwilą zawarcia umowy sprzedaży. Podstawą do wykreślenia praw, które wygasły na skutek sprzedaży, jest prawomocny plan podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości obciążonej.
3. Służebności drogi koniecznej oraz służebności ustanowione w związku z przekroczeniem granicy przy wznoszeniu budowli lub innego urządzenia, użytkowanie oraz prawa dożywotnika pozostają w mocy.
4. Na wniosek właściciela nieruchomości władnącej, zgłoszony najpóźniej w zarzutach do planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości obciążonej, sędzia-komisarz może postanowić, że służebność gruntowa, która nie znajduje pełnego pokrycia w cenie nabycia zostaje utrzymana w mocy, jeżeli jest dla nieruchomości władnącej konieczna, a nie obniża w sposób istotny wartości nieruchomości obciążonej. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie. Jeżeli wniosek o wyłączenie zgłoszony został w zarzutach, podlega rozpoznaniu razem z zarzutami.

Art. 314.

1. W razie zbycia przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi przedmioty obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, wartość składników mienia obciążo-

nych tymi prawami podlega ujawnieniu w umowie sprzedaży, a uzyskana cena podlega podziałowi z uwzględnieniem art. 335 i art. 339.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Art. 315.

Jeżeli w skład masy upadłości wchodziły rzeczy ruchome, których nie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy, sędzia-komisarz może zarządzić ich wyłączenie z masy upadłości albo zezwolić na ich zniszczenie.

Dział II

Sprzedaż przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części oraz nieruchomości i statków morskich wpisanych do rejestru okrętowego

Art. 316.

1. Przedsiębiorstwo upadłego powinno być sprzedane jako całość, chyba że nie jest to możliwe.
2. Sprzedaż przedsiębiorstwa upadłego może być poprzedzona umową dzierżawy na czas określony z prawem pierwokupu, jeżeli przemawiają za tym względy ekonomiczne.
3. Przed sprzedażą przedsiębiorstwa spółki publicznej syndyk zasięga opinii Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd co do wpływu sprzedaży na sytuację rynku kapitałowego i interes gospodarki narodowej.

Art. 317.

1. Na nabywcę przedsiębiorstwa upadłego przechodzą wszelkie koncesje, zezwolenia, licencje i ulgi, które zostały udzielone upadłemu, chyba że ustawa lub decyzja o ich udzieleniu stanowi inaczej.
2. Nabywca może używać oznaczenia przedsiębiorstwa upadłego, w której mieści się jego nazwisko, tylko za zgodą upadłego. Nabywca przedsiębiorstwa upadłego nabywa je w stanie wolnym od obciążeń i nie odpowiada za zobowiązania upadłego. Wszelkie obciążenia na składnikach przedsiębiorstwa wygasają z wyjątkiem obciążeń wymienionych w art. 313 ust. 3 i 4.

Art. 318.

1. Jeżeli sprzedaż przedsiębiorstwa upadłego jako całości nie jest możliwa ze względów ekonomicznych lub innych przyczyn, można sprzedać zorganizowaną część przedsiębiorstwa.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zbioru rzeczy lub praw obciążonych zastawem rejestrowym, które wchodziły w skład przedsiębiorstwa. Suma uzyskana ze sprzedaży takiego zbioru podlega podziałowi stosownie do przepisów art. 335 i art. 339.

Art. 319.

1. Sędzia-komisarz na wniosek syndyka, przed sprzedażą przedsiębiorstwa wyznacza biegłego do sporządzenia opisu i oszacowania przedsiębiorstwa i jego zorganizowanych części, jeżeli nie dokonano tego już przy sporządzaniu spisu inwentarza i oszacowania.
2. Opis przedsiębiorstwa powinien określać w szczególności przedmiot przedsiębiorstwa, nieruchomości wchodzące w jego skład, ich obszar oraz oznaczenie księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, inne środki trwałe, stwierdzone prawa, a także obciążenia.
3. W oszacowaniu należy odrębnie podać wartość przedsiębiorstwa w całości oraz jego zorganizowanych części, jeżeli mogą być wydzielone do sprzedaży.
4. Jeżeli składniki przedsiębiorstwa obciążone są hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską, a także prawami i roszczeniami osobistymi, w oszacowaniu należy oddzielnie podać, które z tych praw pozostają w mocy po sprzedaży, a także ich wartość oraz wartości składników obciążonych, a także stosunek wartości tych praw do wartości przedsiębiorstwa.
5. Wchodząca w skład przedsiębiorstwa nieruchomość, której dotyczy prawo pierwokupu przysługujące z mocy ustawy, podlega wyłączeniu i oddzielnej sprzedaży.
6. Zarzuty na opis i oszacowanie rozpoznaje sędzia-komisarz.

Art. 320.

Sprzedaż mienia, do której mają zastosowanie przepisy działu niniejszego, dokonuje się w drodze przetargu, do którego stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, z tym że:

- 1) warunki przetargu określa sędzia-komisarz;
- 2) o przetargu należy zawiadomić przez obwieszczenie co najmniej na dwa tygodnie, a jeżeli przetarg dotyczy przedsiębiorstwa spółki publicznej, co najmniej na sześć tygodni przed jego terminem;
- 3) rozpoznanie ofert następuje na posiedzeniu jawnym;
- 4) przetarg prowadzi syndyk pod nadzorem sędziego-komisarza;
- 5) wyboru oferty dokonuje syndyk; wybór ten jest prawnie skuteczny po zatwierdzeniu go przez sędziego-komisarza;
- 6) postanowienie zatwierdzające wybór oferty sędzia-komisarz wydaje na posiedzeniu, na którym rozpoznano oferty. Sędzia-komisarz może odroczyć wydanie postanowienia o tydzień. W takim wypadku postanowienie o wyborze ofert podlega obwieszczeniu;
- 7) jeżeli przetarg dotyczy przedsiębiorstwa spółki publicznej oferent wraz z ofertą obowiązany jest przedstawić opinię Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.

Art. 321.

1. Syndyk dokonuje sprzedaży w terminie miesiąca od wyboru oferty.

2. Jeżeli nie dojdzie do zawarcia umowy z winy oferenta, sędzia-komisarz wydaje postanowienie o ogłoszeniu nowego przetargu; oferent, z którym nie doszło do zawarcia umowy, nie może uczestniczyć w nowym przetargu.

Art. 322.

Jeżeli przetarg nie doszedł do skutku albo sędzia-komisarz nie zatwierdził wyboru oferty, sędzia-komisarz wydaje postanowienie o wyznaczeniu nowego przetargu albo zezwala na swobodny wybór nabywcy przez syndyka we wskazanym terminie i określa minimalną cenę sprzedaży oraz warunki zbycia.

Art. 323.

Rada wierzycieli może wyrazić zgodę na sprzedaż z wolnej ręki mienia, do którego mają zastosowanie przepisy działu niniejszego, z jednoczesnym określeniem warunków zbycia.

Dział III

Sprzedaż ruchomości oraz przejęcie przez zastawnika ruchomości obciążonej zastawem rejestrowym

Art. 324.

Jeżeli przepisy niniejszego działu nie stanowią inaczej, do sprzedaży ruchomości stosuje się odpowiednio przepisy art. 320-322.

Art. 325.

1. Sędzia-komisarz może zezwolić na sprzedaż ruchomości z wolnej ręki, przy czym może określić warunki sprzedaży albo też określić inny tryb wyboru nabywcy.
2. Jeżeli przedmiot sprzedaży dopuszczony jest do obrotu na rynku regulowanym, sędzia-komisarz może zezwolić, by sprzedaż była dokonana przez maklera giełdowego. W takim przypadku sędzia-komisarz może wyznaczyć giełdę lub polecić dokonanie wyboru giełdy syndykowi oraz wyznaczyć cenę minimalną sprzedaży.

Art. 326.

1. Zastawnik zastawu rejestrowego może zaspokoić się z przedmiotu zastawu przez jego przejęcie albo zbycie w trybie określonym w art. 24 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 121 poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 554, Nr 60, poz. 702 i Nr 114, poz. 1193), jeżeli umowa o ustanowienie zastawu przewiduje taki sposób zaspokojenia zastawnika.
2. Jeżeli rzecz obciążona zastawem rejestrowym znajduje się w posiadaniu zastawnika lub osób trzecich, zastawnik zawiadamia o zaspokojeniu się syndyka. Sędzia-komisarz może wyznaczyć zastawnikowi stosowny termin do zaspokojenia

się z przedmiotu zastawu. Jeżeli zastawnik nie skorzystał z tego prawa w wyznaczonym terminie osoba, u której znajduje się rzecz obciążona zastawem rejestrowym obowiązana jest wydać przedmiot zastawu syndykowi. Po przekazaniu przedmiotu zastawu syndyk dokonuje jego sprzedaży; suma uzyskana ze sprzedaży podlega podziałowi z uwzględnieniem art. 335 i art. 339.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, postanowienie sędziego-komisarza o wydaniu syndykowi przedmiotu zastawu podlega wykonaniu bez nadawania mu klauzuli wykonalności.

Art. 327.

1. Jeżeli przedmiot zastawu rejestrowego, z którego wierzyciel może się zaspokoić znajduje się we władaniu syndyka, a wierzycielowi przysługuje prawo do przejęcia przedmiotu na własność, sędzia-komisarz wyznacza wierzycielowi termin do wykonania tego prawa, nie krótszy niż jeden miesiąc; po upływie terminu przedmiot zastawu zostanie sprzedany według przepisów ustawy.
2. Jeżeli rzecz obciążona zastawem rejestrowym znajduje się we władaniu syndyka a umowa o ustanowieniu zastawu przewiduje zaspokojenie zastawnika w trybie określonym w art. 24 ustawy, o której mowa w art. 326 ust. 1, syndyk dokonuje sprzedaży rzeczy według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 328.

W przypadkach, o których mowa w art. 326 i 327, zastawnik jest obowiązany rozliczyć się z upadłym stosownie do przepisów ustawy, o której mowa w art. 326 ust.1.

Art. 329.

1. Jeżeli przedmiot obciążony zastawem rejestrowym jest składnikiem przedsiębiorstwa upadłego i jego sprzedaż wraz z przedsiębiorstwem może być korzystniejsza niż oddzielna sprzedaż przedmiotu zastawu, przepisów art. 326 oraz art. 327 nie stosuje się.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedmiot obciążony zastawem sprzedaje się wraz z przedsiębiorstwem. Z ceny sprzedaży przedsiębiorstwa wyodrębnia się wartość rzeczy obciążonej zastawem i przeznaczają się na zaspokojenie zastawnika stosownie do art. 335 i art. 339.

Dział IV

Likwidacja wierzytelności i praw majątkowych

Art. 330.

1. Likwidacja wierzytelności upadłego następuje przez ich ściągnięcie.
2. Jeżeli ściągnięcie wierzytelności napotyka przeszkody albo roszczenie nie jest jeszcze wymagalne, likwidacja wierzytelności nastąpi przez ich zbycie.

Art. 331.

Likwidacja praw majątkowych upadłego następuje przez ich wykonanie albo zbycie.

Art. 332.

Do likwidacji wierzytelności i praw majątkowych upadłego obciążonych zastawem rejestrowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 326-329.

Art. 333.

1. Do zbycia wierzytelności lub praw majątkowych upadłego stosuje się odpowiednio przepisy art. 320-322 i art. 325.
2. Rada wierzycieli może wyrazić zgodę na inną formę poszukiwania nabywcy, z jednoczesnym określeniem warunków sprzedaży.

Tytuł VIII**Podział funduszków masy upadłości i sum uzyskanych ze zbycia rzeczy i praw obciążonych rzeczowo****Dział I****Przepisy ogólne****Art. 334.**

Fundusze masy upadłości obejmują sumy uzyskane z likwidacji masy upadłości oraz dochód uzyskany z prowadzenia lub wydzierżawienia przedsiębiorstwa upadłego, a także odsetki od tych sum zdeponowanych w banku, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 335.

Sumy uzyskane ze zbycia rzeczy i praw obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym i hipoteką morską, przeznacza się na zaspokojenie wierzycieli, których wierzytelności były zabezpieczone na zbytych rzeczach lub prawach z zachowaniem przepisów ustawy. Kwoty pozostałe po zaspokojeniu tych wierzytelności wchodzi do funduszków masy upadłości.

Art. 336.

1. Podziału funduszków dokonuje się jednorazowo albo kilkakrotnie w miarę likwidacji masy upadłości po zatwierdzeniu przez sędziego-komisarza listy wierzytelności.
2. W razie kilkakrotnego podziału funduszków masy upadłości, dokonuje się podziału ostatecznego po całkowitym zlikwidowaniu masy upadłości.

Art. 337.

Jeżeli w postępowaniu upadłościowym zaspokojeniu podlegają wierzytelności zabezpieczone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym i hipoteką morską, podział ostateczny funduszków masy upadłości dokonuje się po podziale sumy uzyskanej ze zbycia przedmiotu obciążonego.

Art. 338.

Do postępowania w przedmiocie podziału sumy uzyskanej ze zbycia przedmiotów, o których mowa w art. 335, stosuje się odpowiednio przepisy o podziale funduszków masy upadłości; o projekcie planu podziału zawiadamia się upadłego i tylko tych wierzycieli, którzy mogą być zaspokojeni z sum uzyskanych ze zbycia tych przedmiotów. Zarzuty i zażalenia na postanowienia sędziego-komisarza wydane po wniesieniu zarzutów mogą wnieść upadły i wierzyciele, którzy mogą być zaspokojeni z przedmiotów, o których mowa art. 335.

Art. 339.

1. Wierzytelności osobiste zabezpieczone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym i hipoteką morską, umieszcza się w planie podziału funduszków masy upadłości jedynie w takiej sumie, w jakiej nie zostały zaspokojone z przedmiotu zabezpieczenia.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wierzytelności, które zostały zaspokojone przez zakład ubezpieczeń w wykonaniu umowy ubezpieczenia zawartej przez upadłego.

Art. 340.

Wierzytelność wierzyciela spadku przyjętego po ogłoszeniu upadłości, za którą masa upadłości odpowiada, umieszcza się w planie podziału funduszków masy upadłości do wysokości wartości majątku spadkowego. Jeżeli w postępowaniu upadłościowym dochodzone są wierzytelności dwu lub więcej wierzycieli spadku, które łącznie przekraczają wartość majątku spadkowego, wierzytelności te umieszcza się w planie podziału w wysokości obniżonej stosunkowo do wysokości każdej z nich.

Dział II**Kolejność zaspokajania wierzycieli****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 341.**

1. Wierzytelności i należności podlegające zaspokojeniu z funduszków masy upadłości dzieli się na następujące kategorie:

- 1) kategoria pierwsza - koszty postępowania upadłościowego, należności z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe pracowników, należności ze stosunku pracy, należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego za ostatnie dwa lata, renty należne za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, ciężące na upadłym zobowiązania alimentacyjne, należności powstałe wskutek czynności syndyka albo zarządcy, należności z zawartych przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości umów wzajemnych, których wykonania żądał syndyk albo zarządca, należności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia masy upadłości oraz należności, które powstały z czynności upadłego dokonanych za zgodą nadzorcy sądowego;
 - 2) kategoria druga - podatki, inne daniny publiczne oraz niepodlegające zaspokojeniu w kategorii pierwszej należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne należne za ostatni rok przed datą ogłoszenia upadłości wraz z należnymi od nich odsetkami i kosztami egzekucji;
 - 3) kategoria trzecia - inne wierzytelności, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w kategorii czwartej, wraz z odsetkami za ostatni rok przed datą ogłoszenia upadłości, z odszkodowaniem umownym, kosztami procesu i egzekucji;
 - 4) kategoria czwarta - odsetki, które nie należą do wyższych kategorii w kolejności, w jakiej podlega zaspokojeniu kapitał, a także sądowe i administracyjne kary grzywny oraz należności z tytułu darowizn i zapisów.
2. Wierzytelność nabyta w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, podlega zaspokojeniu w kategorii trzeciej, jeżeli nie podlega zaspokojeniu w kategorii czwartej. Nie dotyczy to wierzytelności powstałej wskutek czynności syndyka albo zarządcy, albo czynności upadłego podjętych za zgodą nadzorcy sądowego.
 3. Przepisy dotyczące zaspokojenia należności ze stosunku pracy stosuje się odpowiednio do roszczeń Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o zwrot z masy upadłości świadczeń wypłacanych przez Fundusz pracownikom upadłego.
 4. Do wierzytelności zasądzonych orzeczeniem sądu albo objętych ostateczną decyzją administracyjną, które zostały wydane przeciwko upadłemu po ogłoszeniu upadłości, jeżeli należności te podlegają zaspokojeniu z funduszy masy upadłości stosuje się odpowiednio przepis art. 342 ust. 1.

Art. 342.

1. Syndyk zaspokaja należności pierwszej kategorii za zgodą sędziego-komisarza w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum; jeżeli należności te w ten sposób nie będą zaspokojone, zostaną zaspokojone w drodze podziału funduszy masy upadłości.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy kosztów postępowania upadłościowego, które pokrywa się niezwłocznie w miarę posiadanych funduszy.

Art. 343.

Jeżeli suma przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności, należności dalszej kategorii zaspokajają się dopiero po zaspoko-

kojeniu w całości należności poprzedzającej kategorii, a gdy majątek nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności tej samej kategorii, należności te zaspokajają się stosunkowo do wysokości każdej z nich.

Rozdział 2

Kolejność spłacania wierzytelności zabezpieczonych hipoteką , zastawem , zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym i hipoteką morską

Art. 344.

1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, wierzytelności zabezpieczone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską, a także wygasające według przepisów ustawy prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciążące na nieruchomości, podlegają zaspokojeniu z sumy uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu obciążonego, pomniejszonej o koszty związane ze sprzedażą.
2. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1, są zaspokajane w kolejności przysługującego im pierwszeństwa.
3. Wraz z wierzytelnościami zaspokajane są odsetki objęte zabezpieczeniami, o których mowa ust. 1 oraz koszty postępowania w wysokości nieprzekraczającej dziesiątej części kapitału.

Art. 345.

W razie sprzedaży nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego, spółdzielczego prawa do lokalu lub statku morskiego wpisanego do rejestru okrętowego obciążonych hipoteką, hipoteką morską lub wygasającymi według przepisów ustawy prawami oraz prawami i roszczeniami osobistymi, przed zaspokojeniem tych wierzytelności, które były tak zabezpieczone, zaspokajają się wierzytelności alimentacyjne oraz wierzytelności o wynagrodzenie za pracę pracowników pracujących na sprzedanej nieruchomości lub statku morskim za okres ostatnich trzech miesięcy przed dniem ich sprzedaży, jednak tylko do wysokości trzykrotnego najniższego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, jak również renty należne za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci.

Dział III

Postępowanie w sprawie podziału funduszków masy upadłości

Rozdział 1

Ustalenie planu podziału

Art. 346.

1. Syndyk sporządza i składa sędziemu-komisarzowi plan podziału funduszków masy upadłości, w którym:
 - 1) ustala sumę podlegającą podziałowi;

- 2) wymienia wierzytelności i prawa osób, uczestniczących w podziale;
 - 3) oznacza sumę, jaka każdemu z uczestników przypada z podziału;
 - 4) wskazuje, które sumy mają być wypłacone, a które i z jakich przyczyn mają być pozostawione w depozycie sądowym;
 - 5) oznaczy, czy plan podziału jest częściowy czy ostateczny.
2. Sędzia-komisarz może wnieść do planu poprawki lub polecić syndykowi dokonanie wskazanych zmian w planie.

Art. 347.

1. W sprawach, w których wierzycielom przysługują prawa na zbytych rzeczach lub prawach, o których mowa w art. 344 i art. 345, syndyk sporządza oddzielny plan podziału sum uzyskanych ze sprzedanych rzeczy lub praw. Do tego planu stosuje się odpowiednio przepis art. 346.
2. W planie podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości syndyk wymienia dodatkowo prawa oraz prawa i roszczenia osobiste, które wskutek sprzedaży nieruchomości wygasły.

Art. 348.

Sędzia-komisarz zawiadamia upadłego i członków rady wierzycieli oraz ogłasza przez obwieszczenie i ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, że plan podziału można przeglądać w sekretariacie sądu i w terminie dwóch tygodni od dnia obwieszczenia wnosić zarzuty przeciwko planowi podziału.

Art. 349.

1. Zarzuty przeciwko planowi podziału rozpoznaje sędzia-komisarz.
2. W razie potrzeby sędzia-komisarz wysłucha osoby, których praw dotyczą zarzuty.
3. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

Art. 350.

1. Jeżeli zarzutów nie wniesiono, sędzia-komisarz zatwierdza plan podziału.
2. W razie wniesienia zarzutów, sprostowanie i zatwierdzenie planu podziału następuje po uprawomocnieniu się postanowienia sędziego-komisarza w sprawie zarzutów, a w razie jego zaskarżenia - po wydaniu postanowienia sądu.

Rozdział 2

Wykonanie planu podziału

Art. 351.

1. Plan podziału wykonuje się niezwłocznie po jego zatwierdzeniu. Wykonanie planu podziału nie może jednak nastąpić przed uprawomocnieniem się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.
2. W razie wniesienia zarzutów przeciwko planowi podziału lub zażalenia na postanowienie w sprawach zarzutów plan wykonuje się w tych częściach, których nie dotyczą żądania zgłoszone w zarzutach lub zażaleniach. W takim przypadku zakres wykonania planu określa sędzia-komisarz.

Art. 352.

Wykonując plan podziału syndyk wydaje wierzycielowi należną mu kwotę lub przelewa ją na rachunek bankowy wierzyciela.

Art. 353.

1. W razie zaspokojenia wierzytelności wierzyciela osobistego upadłego, zabezpieczonej na mieniu upadłego hipoteką lub hipoteką morską, przed zbyciem przedmiotu obciążonego, w prawa wierzyciela wchodzi upadły. Odpowiedniego wpisu o tym dokonuje się w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym.
2. Podstawę wpisu stanowi wyciąg z planu podziału funduszków masy upadłości uwierzytelniony przez sekretarza sądowego.

Art. 354.

1. Sumę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności, za którą poręczyła osoba trzecia, wydaje się wierzycielowi w wysokości należnej mu w dniu sporządzenia planu podziału, poręczycielowi zaś do wysokości dokonanej zapłaty.
2. Sumę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności, za którą upadły odpowiada solidarnie lub niepodzielnie z osobą trzecią wydaje się wierzycielowi w wysokości należnej mu w dniu sporządzenia planu, współdłużnikowi zaś w wysokości dokonanej zapłaty.

Art. 355.

1. Sumę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności, której wysokość zależy od warunku rozwiązującego, wydaje się wierzycielowi bez zabezpieczenia, chyba że obowiązek zabezpieczenia ciąży na wierzycielu z mocy istniejącego między nim a upadłym stosunku prawnego.
2. Sumę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności, której zapłata zależy od warunku zawieszającego, wydaje się wierzycielowi, jeżeli udowodni, że warunek się ziścił; w przeciwnym razie sumę tę składa się do depozytu sądowego.
3. Sumę wydzieloną na zaspokojenie wierzytelności niewymagalnej składa się do depozytu sądowego.

Art. 356.

1. Sumy przypadające na zaspokojenie wierzytelności, co do których wniesiono sprzeciw, pozostawia się w depozycie sądowym do czasu rozpoznania sprzeciwu.
2. Jeżeli wierzyciel nie odbierze swojej należności w terminie miesiąca lub gdy należna mu suma nie może być mu wydana z powodu podania nieprawidłowego adresu albo nie podania rachunku bankowego, sumy należne temu wierzycielowi składa się do depozytu sądowego.

Art. 357.

W sprawach o złożenie do depozytu sądowego orzeka sędzia-komisarz.

Art. 358.

Po umorzeniu lub ukończeniu postępowania upadłościowego sumy zatrzymane w depozycie, o ile nie przypadną osobie wskazanej w planie podziału, wydaje się upadłemu na jego wniosek.

Tytuł IX**Zakończenie postępowania upadłościowego i jego skutki****Art. 359.**

Sąd umorzy postępowanie upadłościowe, jeżeli:

- 1) majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- 2) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza, nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty;
- 3) wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili swoje wierzytelności, żądają umorzenia postępowania.

Art. 360.

Postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego ogłasza się przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w dzienniku o zasięgu lokalnym i doręcza się upadłemu, syndykowi, nadzorcy sądowemu albo zarządcy oraz członkom rady wierzycieli.

Art. 361.

Prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego stanowi podstawę do wykreślenia wpisów dotyczących upadłości w księdze wieczystej i w rejestrach.

Art. 362.

1. Z dniem uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania upadłościowego upadły odzyskuje prawo zarządzania swoim majątkiem i rozporządzania jego składnikami.
2. Syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca wyda niezwłocznie upadłemu jego majątek, księgi, korespondencję i dokumenty. W razie potrzeby, sędzia-komisarz wydaje postanowienie nakazujące przymusowe odebranie majątku. Postanowienie to jest tytułem wykonawczym bez nadawania mu klauzuli wykonalności.

Art. 363.

1. Jeżeli upadły nie odbiera ksiąg, korespondencji lub dokumentów w terminie wyznaczonym przez syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca oddaje je na przechowanie na koszt upadłego.
2. Sędzia-komisarz zasądza od upadłego na rzecz przechowawcy koszty przechowania. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.
3. W przypadku upadłości osoby prawnej oraz osobowej spółki handlowej sędzia-komisarz określa, czy koszty przechowania ponosi jedna, czy wszystkie osoby upoważnione do reprezentowania osoby prawnej.
4. Jeżeli oddanie na przechowanie ksiąg, korespondencji lub dokumentów okaże się niemożliwe podlegają one złożeniu do właściwego archiwum wraz z aktami postępowania upadłościowego na koszt upadłego.

Art. 364.

1. Jeżeli upadły nie odbierze swojego majątku w terminie wyznaczonym przez syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę, sędzia-komisarz zarządza likwidację majątku i określa sposób likwidacji.
2. Jeżeli likwidacja majątku w sposób określony przez sędziego-komisarza okaże się niemożliwa lub nadmiernie utrudniona, sędzia-komisarz może nakazać likwidację na koszt upadłego przez przekazanie majątku na cele dobroczynne lub w inny sposób.
3. Na postanowienie sędziego-komisarza w przedmiocie kosztów likwidacji przysługuje zażalenie.

Art. 365.

1. Po umorzeniu postępowania upadłościowego umarza się wszczęte przez syndyka, nadzorcę sądowego albo zarządcę niezakończone procesy o uznanie za bezsku-

teczną czynności dokonanej przez upadłego ze szkodą dla wierzycieli. Wzajemne roszczenia o zwrot kosztów procesu wygasają.

2. W innych postępowaniach cywilnych upadły wchodzi w postępowaniu na miejsce syndyka albo zarządcy.

Art. 366.

1. W sprawach, w których postępowanie upadłościowe obejmowało likwidację majątku, sąd po wykonaniu ostatniego planu podziału stwierdzi zakończenie postępowania upadłościowego.
2. Sąd stwierdza zakończenie postępowania także wtedy, gdy w toku postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego wszyscy wierzyciele zostali zaspokojeni.
3. Przepisy art. 360-365 stosuje się odpowiednio.

Art. 367.

1. W postanowieniu o zakończeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, którym jest osoba fizyczna, sąd, na wniosek upadłego, może orzec o umorzeniu w całości lub części zobowiązań upadłego, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym, jeżeli:
 - 1) niewypłacalność była następstwem wyjątkowych i niezależnych od upadłego okoliczności;
 - 2) materiał zebrany w sprawie daje podstawę do stwierdzenia, że nie zachodzą okoliczności stanowiące podstawę do pozbawienia upadłego prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie lub spółdzielni;
 - 3) upadły rzetelnie wykonywał obowiązki nałożone na niego w postępowaniu upadłościowym.
2. Umorzeniem objęte są wierzytelności umieszczone na liście wierzytelności oraz wierzytelności, które mogły zostać zgłoszone, jeżeli ich istnienie stwierdzone było dokumentami upadłego.
3. Nie podlegają umorzeniu należności alimentacyjne, renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, wierzytelności ze stosunku pracy oraz składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe pracowników.

Art. 368.

1. Przy orzekaniu o umorzeniu całości lub części zobowiązań upadłego sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, wysokość niezaspokojonych wierzytelności i realność ich zaspokojenia w przyszłości.
2. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie, a na postanowienie sądu drugiej instancji przysługuje kasacja.
3. Przepisów art. 367 ust. 1 nie stosuje się, jeżeli już wcześniej wobec upadłego ogłoszono upadłość albo odmówiono wszczęcia postępowania upadłościowego z

powodu braku majątku wystarczającego na zaspokojenie kosztów postępowania, a od zakończenia tego postępowania lub odmowy jego wszczęcia do dnia wszczęcia obecnego postępowania upadłościowego nie upłynęło dziesięć lat.

Art. 369.

Postępowanie upadłościowe podlega uchyleniu w razie prawomocnego odrzucenia albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Przepisy art. 360-365 stosuje się odpowiednio.

Art. 370.

1. Zmiany stosunków prawnych dokonane na podstawie przepisów ustawy, obowiązują upadłego i drugą stronę również po umorzeniu lub ukończeniu postępowania upadłościowego.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie uchylenia postępowania upadłościowego, z tym że:
 - 1) upadły może cofnąć wypowiedzenie umów dokonane przez syndyka albo zarządcę, jeżeli nie upłynął termin wypowiedzenia;
 - 2) upadły może w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia albo doręczenia postanowienia, którym uchylono postępowanie - odstąpić od umów zawartych przez syndyka albo zarządcę, jeżeli umowa przez nich zawarta nie została wykonana albo została wykonana częściowo.

Tytuł X

Postępowanie w sprawach orzekania zakazu prowadzenia działalności gospodarczej

Art. 371.

1. Sąd może orzec pozbawienie na okres od trzech do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu osoby, która ze swej winy:
 - 1) będąc do tego zobowiązana z mocy ustawy, nie złożyła w terminie dwóch tygodni od dnia powstania podstawy do ogłoszenia upadłości wniosku o ogłoszenie upadłości, albo
 - 2) po ogłoszeniu upadłości nie wydała lub nie wskazała majątku, ksiąg handlowych, korespondencji lub innych dokumentów upadłego, do których wydania lub wskazania była zobowiązana z mocy ustawy, albo
 - 3) po ogłoszeniu upadłości ukrywała, niszczyła lub obciążała majątek wchodzący w skład masy upadłości, albo
 - 4) jako upadły w toku postępowania upadłościowego nie wykonała innych obowiązków ciążyących na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądu albo sędziego-komisarza, albo też w inny sposób utrudniała postępowanie.

2. Przy orzekaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1, sąd bierze pod uwagę stopień winy oraz skutki podejmowanych działań, w szczególności obniżenie wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa upadłego i rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli.
3. Sąd może orzec pozbawienie na okres od trzech do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu osoby, wobec której:
 - 1) już co najmniej raz ogłoszono upadłość, z umorzeniem jej długów po ukończeniu postępowania upadłościowego;
 - 2) ogłoszono upadłość nie dawnej niż pięć lat przed ponownym ogłoszeniem upadłości.

Art. 372.

1. Sąd może orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 371, także wobec dłużnika będącego osobą fizyczną, jeżeli niewypłacalność dłużnika jest następstwem jego celowego działania lub rażącego niedbalstwa.
2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób, które były uprawnione do reprezentowania osoby prawnej lub spółki handlowej niemającej osobowości prawnej oraz innych przedsiębiorców.

Art. 373.

1. W sprawach, o których mowa w art. 371 i 372 orzeka sąd upadłościowy.
2. Jeżeli postępowania upadłościowego nie wszczęto albo oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości lub umorzono postępowanie upadłościowe, orzeka sąd właściwy do rozpoznania sprawy o ogłoszenie upadłości.

Art. 374.

1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 371 i 372 wszczyna się na wniosek wierzyciela, syndyka, nadzorczy sądowego albo zarządcy, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym.
2. Sąd wydaje postanowienie po przeprowadzeniu rozprawy.
3. Od postanowienia sądu drugiej instancji przysługuje kasacja.
4. Odpis prawomocnego postanowienia sąd przesyła do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 375.

Nie orzeka się zakazu, o którym mowa w art. 371, jeżeli postępowanie w tej sprawie nie zostało wszczęte w terminie roku od umorzenia lub zakończenia postępowania upadłościowego albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13,

a gdy nie złożono wniosku o ogłoszenie upadłości, od dnia, w którym dłużnik obowiązany był taki wniosek złożyć.

Część druga

Przepisy z zakresu międzynarodowego postępowania upadłościowego

Tytuł I

Przepisy ogólne

Art. 376.

1. Przepisów niniejszej części nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem, stanowi inaczej.
2. Przepisy niniejszej części stosuje się odpowiednio do postępowania prowadzonego wobec instytucji kredytowych zakładów ubezpieczeń i ich oddziałów mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 377.

Ilekroć w przepisach niniejszej części mowa jest o:

- 1) zagranicznym postępowaniu upadłościowym - oznacza to wszelkie prowadzone za granicą wspólne postępowania sądowe lub administracyjne, nawet jeśli mają charakter tymczasowy, przeciwko niewypłacalnemu dłużnikowi, w których mienie i sprawy dłużnika są poddane kontroli lub zarządowi zagranicznego sądu w celu ich restrukturyzacji lub likwidacji;
- 2) głównym zagranicznym postępowaniu upadłościowym - oznacza to postępowanie, o którym mowa w pkt 1, jeżeli prowadzone jest w państwie, w którym znajduje się główny ośrodek działalności gospodarczej dłużnika; domniemywa się, że główny ośrodek działalności gospodarczej dłużnika znajduje się w miejscu jego siedziby lub zamieszkania;
- 3) ubocznym zagranicznym postępowaniu upadłościowym - oznacza to postępowanie, o którym mowa w pkt 1, jeżeli nie ma charakteru głównego i jeżeli prowadzone jest w państwie miejsca prowadzenia działalności gospodarczej dłużnika;
- 4) zarządcy zagranicznym - oznacza to osobę lub podmiot wyznaczony w zagranicznym postępowaniu upadłościowym do zarządzania, reorganizowania lub likwidacji majątku dłużnika;
- 5) sądzie zagranicznym - oznacza to sąd lub inny organ uprawniony do prowadzenia lub nadzorowania zagranicznego postępowania upadłościowego;
- 6) miejscu prowadzenia działalności gospodarczej - oznacza to miejsce, w którym dłużnik podejmuje czynności w zakresie działalności gospodarczej, jeżeli nie mają charakteru jednorazowego lub krótkotrwałego.

Art. 378.

1. Wierzyciel zamieszkały za granicą lub mający siedzibę za granicę korzysta w postępowaniu upadłościowym z praw, które przysługują wierzycielowi krajowemu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Wierzyciel zamieszkały za granicą lub mający siedzibę za granicą, jeżeli nie ustanowił w Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika procesowego, jest obowiązany ustanowić w Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń.
3. W postępowaniu upadłościowym prowadzonym w Rzeczypospolitej Polskiej nie podlegają zaspokojeniu należności podatkowe i inne ciężary publiczne oraz należności z tytułu ubezpieczeń społecznych oraz kary majątkowe, które nie mają charakteru cywilnoprawnego, orzeczone przez sądy lub organy administracyjne za granicą.

Art. 379.

W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszej części stosuje się odpowiednio przepisy części III Kodeksu postępowania cywilnego.

Tytuł II

Jurysdykcja krajowa

Art. 380.

1. Do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich należą sprawy upadłościowe, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się główny ośrodek działalności gospodarczej dłużnika.
2. Sądom polskim przysługuje również jurysdykcja, jeżeli dłużnik prowadzi w Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą albo ma miejsce zamieszkania lub siedzibę albo majątek.

Art. 381.

W sprawie upadłościowej nie stosuje się przepisów dotyczących umów o jurysdykcję.

Art. 382.

Ustanowienie przez sąd zagraniczny zarządcy zagranicznego do podejmowania czynności w Rzeczypospolitej Polskiej nie wyłącza jurysdykcji krajowej sądów polskich.

Tytuł III

Uznanie zagranicznych postępowań upadłościowych

Art. 383.

Do postępowania w przedmiocie uznania zagranicznego postępowania upadłościowego oraz postępowania w przedmiocie uchylenia lub zmiany orzeczenia o uznaniu takiego postępowania, w sprawach nieunormowanych przepisami rozdziału poniższego stosuje się odpowiednio przepisy części pierwszej tytułu II.

Art. 384.

1. Postępowanie w przedmiocie uznania zagranicznego postępowania upadłościowego wszczyna się na wniosek zarządcy zagranicznego.
2. Do wniosku o uznanie należy dołączyć:
 - 1) odpis orzeczenia lub decyzji o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego i ustanowieniu zarządcy albo
 - 2) zaświadczenie sądu zagranicznego potwierdzające prowadzenie postępowania i wyznaczenie zagranicznego zarządcy.
3. W razie braku dokumentów wymienionych w ust. 2 do wniosku należy dołączyć inny wiarygodny dowód na piśmie wszczęcia zagranicznego postępowania i wyznaczenia zagranicznego zarządcy.
4. Do wniosku należy ponadto dołączyć oświadczenie zarządcy zagranicznego o innych postępowaniach zagranicznych prowadzonych wobec upadłego, które są znane zarządcy zagranicznemu.
5. Do dokumentów lub dowodów na piśmie, wymienionych w ust. 2-4 należy ponadto dołączyć ich uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.

Art. 385.

Uczestnikami postępowania w przedmiocie uznania zagranicznego postępowania upadłościowego są upadły i zarządca zagraniczny.

Art. 386.

Zawiadomienia uczestników postępowania o pierwszym posiedzeniu sądu można dokonać za pośrednictwem poczty przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru.

Art. 387.

Po wniesieniu wniosku o uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego, zarządca zagraniczny jest obowiązany niezwłocznie informować sąd:

- 1) o każdej zmianie uznawanego postępowania zagranicznego oraz o zmianie zarządcy;
- 2) o wszelkich innych zagranicznych postępowaniach upadłościowych dotyczących upadłego oraz innych postępowaniach sądowych lub administracyjnych.

nych dotyczących majątku upadłego, które są znane zarządcy zagranicznemu.

Art. 388.

1. Z dniem wniesienia wniosku o uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego sąd na wniosek zarządcy zagranicznego może:
 - 1) wydać postanowienie o zabezpieczeniu;
 - 2) zabezpieczyć dowody potrzebne do dochodzenia roszczeń przeciw upadłemu.
2. Sąd może odmówić wydania postanowienia o zabezpieczeniu, jeżeli zabezpieczenie to utrudniłoby zarządzanie majątkiem upadłego w głównym zagranicznym postępowaniu upadłościowym.

Art. 389.

1. Jeżeli z przedłożonych dokumentów wynika, że zagraniczne postępowanie jest głównym postępowaniem upadłościowym, a zarządca jest zarządcą zagranicznym, sąd może przyjąć domniemanie zgodności dokumentów z rzeczywistym stanem rzeczy i nie prowadzić dalszych dowodów.
2. W razie wątpliwości sąd może zażądać uwierzytelnienia przedłożonych dokumentów lub urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu.

Art. 390.

Zagraniczne postępowanie upadłościowe podlega uznaniu jeżeli:

- 1) dotyczy sprawy, która nie należy do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich;
- 2) uznanie nie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 391.

1. W postanowieniu o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego wymienia się:
 - 1) imię i nazwisko, firmę, miejsce zamieszkania albo siedzibę upadłego;
 - 2) oznaczenie sądu zagranicznego, który ogłosił upadłość;
 - 3) oznaczenie zarządcy zagranicznego przez wskazanie jego imienia i nazwiska, firmy i adresu zamieszkania albo siedziby;
 - 4) oznaczenie, czy uznane postępowanie jest postępowaniem głównym czy ubocznym.
2. W postanowieniu o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego wzywa się wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności wraz ze wskazaniem terminu zgłaszania wierzytelności oraz adresu, pod którym wierzytelności należy zgłosić, jak również niezbędne dane, które należy podać w zgłoszeniu i język zgłoszenia.

Art. 392.

1. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego obejmuje uznanie wydanych w jego toku orzeczeń dotyczących powołania, odwołania oraz zmiany zarządcy zagranicznego, a także orzeczeń dotyczących toku zagranicznego postępowania upadłościowego, jego zawieszenia i zakończenia.
2. Egzekucja przeciwko upadłemu na podstawie zagranicznych tytułów egzekucyjnych wykonalnych w państwie, w którym zostały wydane w uznanym zagranicznym postępowaniu upadłościowym, w tym na podstawie listy wierzytelności lub innych podobnych dokumentów, jak również egzekucja na podstawie postanowień układu zawartego w uznanym zagranicznym postępowaniu upadłościowym, a także egzekucja na podstawie wyciągów, odpisów i innych podobnych dokumentów wystawionych na podstawie układu zawartego w uznanym postępowaniu upadłościowym może być prowadzona po stwierdzeniu ich wykonalności przez sąd uznający zagraniczne postępowanie upadłościowe.
3. Stwierdzenie wykonalności następuje przez nadanie klauzuli wykonalności na wnioszek wierzyciela. Do stwierdzenia istnienia podstaw wykonalności przepis art. 390 stosuje się odpowiednio.

Art. 393.

1. Orzeczenie o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego może być w każdym czasie zmienione lub uchylone w razie późniejszego wykrycia, że nie było podstaw do jego uznania albo podstawy te przestały istnieć.
2. Postępowanie w przedmiocie uchylenia lub zmiany orzeczenia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, może być wszczęte na wnioszek każdego, kogo uznanie może dotyczyć, a także z urzędu.

Art. 394.

1. W postanowieniu o zmianie orzeczenia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego sąd określa zakres zmian, a w szczególności zakres uprawnień zarządcy zagranicznego.
2. W razie pozbawienia zarządcy zagranicznego prawa do prowadzenia postępowań cywilnych, wszczęte przez niego postępowania podlegają umorzeniu, chyba że sąd postanowi, że do postępowań tych może wstąpić inny zarządca zagraniczny albo syndyk albo zarządca ustanowiony w postępowaniu upadłościowym. Przepis ten stosuje się odpowiednio do interwencji ubocznych zgłoszonych przez zarządcę zagranicznego.

Art. 395.

1. Z dniem uznania głównego zagranicznego postępowania upadłościowego, z mocy prawa:
 - 1) ulegają zawieszeniu postępowania sądowe dotyczące majątku upadłego oraz postępowanie egzekucyjne prowadzone do jego majątku;

- 2) upadły traci prawo do zarządzania i rozporządzania swoim majątkiem, chyba że wszczęto postępowanie przewidujące możliwość zawarcia układu i pozostawiono jemu zarząd.
2. Przepis ust. 1 nie wyklucza jednak możliwości wnoszenia powództw przeciwko upadłemu, jeżeli jest to konieczne dla zachowania praw osób trzecich.

Art. 396.

Przepis art. 395 nie ogranicza praw wierzycieli do żądania wszczęcia postępowania upadłościowego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz do zgłaszania wierzytelności w takim postępowaniu.

Art. 397.

Z dniem uznania zagranicznego postępowania upadłościowego, zarówno głównego jak i ubocznego, sąd na wniosek zarządcy zagranicznego, może zabezpieczyć dowody, a także wyda postanowienie o zabezpieczeniu majątku upadłego, jeżeli wcześniej nie było wydane.

Art. 398.

1. Po uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego zarządca zagraniczny może wystąpić z interwencją uboczną w procesach, w których upadły jest stroną.
2. Po uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego zarządca zagraniczny ma prawo wnosić powództwa o ustalenie nieważności lub o unieważnienie czynności prawnych upadłego dokonanych sprzecznie z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzających do obejścia prawa. Może również wnosić powództwa o uznanie za bezskuteczne czynności prawnych dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli.
3. Jeżeli zarządca zagraniczny ustanowiony został w ubocznym postępowaniu upadłościowym, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje mu tylko w stosunku do mienia objętego tym postępowaniem.

Art. 399.

1. Po uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego zarządca zagraniczny sporządza spis inwentarza i oszacowanie, które obejmuje wchodzący do masy upadłości majątek upadłego znajdujący się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Spis inwentarza wraz z oszacowaniem zarządca zagraniczny składa sądowi uznającemu zagraniczne postępowanie w terminie czterech miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o uznaniu upadłości. O dokonanym spisie i oszacowaniu należy dokonać obwieszczenia. Wnioski o wyłączenie z masy upadłości rozpoznaje sąd uznający zagraniczne postępowanie. Termin do wniesienia takich wniosków wynosi jeden miesiąc od dnia obwieszczenia.
2. Po sporządzeniu spisu inwentarza i oszacowania zarządca zagraniczny składa sądowi uznającemu postępowanie zagraniczne plan likwidacji majątku położonego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz ogólną informację o przewidywanym sposobie zaspokojenia wierzycieli, w tym również mających miejsce zamieszkania albo siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej. Na tej podstawie sąd wyda zarządcy za-

granicznemu zezwolenie na likwidację majątku upadłego znajdującego się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Zezwolenie to sąd wydaje nie wcześniej niż po upływie terminu, w którym można żądać wyłączenia z masy upadłości. Na odmowę zezwolenia przysługuje zażalenie.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, nie obejmuje mienia, o które toczy się postępowanie o wyłączenie z masy upadłości. Zarządca zagraniczny jest uprawniony do likwidacji tego mienia dopiero po uprawomocnieniu się wyroku oddalającego powództwo o wyłączenie z masy upadłości lub po umorzeniu postępowania w tej sprawie, a gdy powództwa tego nie wniesiono, po upływie terminu, w którym powództwo takie skarżący mógł wnieść.
4. Do ustalenia składu masy upadłości, spisu inwentarza i oszacowania, wyłączeń z masy upadłości, zarządu masą mienia znajdującego się w Rzeczypospolitej Polskiej oraz likwidacji masy upadłości stosuje się przepisy niniejszej ustawy. Sąd uznający zagraniczne postępowanie upadłościowe może zezwolić na likwidację masy upadłości w inny sposób, jeżeli nie narusza to podstawowych zasad porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 400.

Po uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego zarządca zagraniczny jest uprawniony do składania wniosku o ogłoszenie upadłości oraz do udziału w postępowaniu upadłościowym prowadzonym przez sądy polskie, tak jak wierzyciel.

Art. 401.

1. W razie uznania zagranicznego postępowania upadłościowego, skutki ogłoszenia upadłości co do majątku upadłego położonego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz zobowiązań, które powstały lub mają być wykonywane w Rzeczypospolitej Polskiej, ocenia się według prawa polskiego.
2. Bezskuteczność i zaskarżanie czynności upadłego, dotyczących znajdujących się w Rzeczypospolitej Polskiej składników mienia wchodzącego w skład masy upadłości, ocenia się według prawa polskiego.

Art. 402.

Zaspokojenie wierzytelności zabezpieczonych ograniczonymi prawami rzeczowymi na rzeczach znajdujących się w Rzeczypospolitej Polskiej albo wpisanymi do ksiąg wieczystych i rejestrów w Rzeczypospolitej Polskiej następuje według prawa polskiego.

Tytuł IV

Wtórne postępowanie upadłościowe

Art. 403.

1. Uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego nie stanowi przeszkody do wszczęcia przez sąd polski postępowania upadłościowego. Jeżeli jednak uznane zostało główne zagraniczne postępowanie upadłościowe, w Rzeczypospolitej

Polskiej może być prowadzone wyłącznie postępowanie dotyczące majątku położonego w Rzeczypospolitej Polskiej (wtórne postępowanie upadłościowe).

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1 stosuje się przepisy rozdziału niniejszego.
3. Jeżeli uznane zostało uboczne zagraniczne postępowanie upadłościowe, postępowanie upadłościowe w Rzeczypospolitej Polskiej toczy się na zasadach ogólnych.

Art. 404.

1. Przepisy o wtórnym postępowaniu upadłościowym stosuje się również do postępowań upadłościowych wszczętych przed uznaniem zagranicznego postępowania upadłościowego, jeżeli sąd polski uzna zagraniczne postępowanie upadłościowe za główne.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 sąd zmienia wydane wcześniej postanowienie o ogłoszeniu upadłości na postanowienie o wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego.

Art. 405.

1. Sąd wszczyna wtórne postępowanie upadłościowe, jeżeli wnosi o to wierzyciel mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wtórne postępowanie upadłościowe może być wszczęte z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesów zamieszkałych w Rzeczypospolitej Polskiej wierzycieli ze stosunków pracy oraz wierzycieli, którym przysługuje należność z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, jak również wierzycieli alimentacyjnych.

Art. 406.

W razie uznania głównego zagranicznego postępowania upadłościowego domniemywa się, że dłużnik jest niewypłacalny.

Art. 407.

Po wniesieniu wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego, jeżeli były ustanowione zabezpieczenia, o których mowa w art. 388 i 397, zabezpieczenia te zmienia się na zabezpieczenia, o których mowa w art. 39 i 40.

Art. 408.

Jeżeli wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego nastąpiło po uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego:

- 1) zarząd majątkiem upadłego położonym w Rzeczypospolitej Polskiej wykonywany dotychczas przez zarządcę zagranicznego przejmuje syndyk albo zarządca ustanowiony we wtórnym postępowaniu upadłościowym;
- 2) syndyk albo zarządca wchodzi do spraw sądowych lub administracyjnych prowadzonych przez zarządcę zagranicznego.

Art. 409.

Jeżeli wtórne postępowanie upadłościowe wszczęto z możliwością zawarcia układu a w toku postępowania nastąpiła likwidacja upadłego, układ może mieć wyłącznie charakter likwidacyjny.

Art. 410.

Sumy uzyskane z podziału funduszków masy upadłości pozostałe po zaspokojeniu wierzycieli we wtórnym postępowaniu upadłościowym przekazuje się do głównego zagranicznego postępowania upadłościowego.

Tytuł V**Współpraca z sądami zagranicznymi i zarządcami zagranicznymi****Art. 411.**

W sprawach uregulowanych przepisami niniejszej części sąd i sędzia-komisarz mogą porozumieć się bezpośrednio z sądem zagranicznym i zarządcą zagranicznym.

Art. 412.

Syndyk, nadzorca sądowy lub zarządca ustanowieni w postępowaniu upadłościowym porozumiewają się z sądem zagranicznym oraz z zarządcą zagranicznym za pośrednictwem sędziego-komisarza.

Art. 413.

1. W sprawach uregulowanych przepisami niniejszej części sąd i sędzia-komisarz współpracują z sądem zagranicznym i zarządcą zagranicznym.
2. Jeżeli wszczęto w Rzeczypospolitej Polskiej postępowanie upadłościowe, sąd prowadzący to postępowanie podejmuje działania przewidziane w niniejszym tytule.

Art. 414.

W ramach współpracy z sądem zagranicznym i zarządcą zagranicznym sąd i sędzia-komisarz mogą podejmować działania, które zapewniają sprawne prowadzenie postępowań upadłościowych, a w szczególności przekazywać oraz zwracać się o informacje:

- 1) dotyczące majątku upadłego i miejsca jego położenia, jak również informacje dotyczące spraw sądowych i administracyjnych dotyczących upadłego;
- 2) o sposobie zabezpieczenia i likwidacji majątku upadłego;
- 3) o zaspokojeniu poszczególnych wierzycieli.

Art. 415.

1. Jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej wszczęto postępowanie upadłościowe i uznano dwa lub więcej zagraniczne postępowania upadłościowe przeciwko temu samemu upadłemu, sędzia-komisarz określa, jaki majątek dłużnika objęty zostanie poszczególnymi postępowaniami. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.
2. Jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej nie zostało wszczęte postępowanie upadłościowe obejmujące majątek należący do podmiotu, wobec którego prowadzone są zagraniczne postępowania upadłościowe, postanowienie o którym mowa w ust. 1 wydaje sąd, który uznał zagraniczne postępowanie upadłościowe. Przepisy tytułu II stosuje się.

Część trzecia**Odrębne postępowania upadłościowe****Tytuł I****Postępowanie upadłościowe wszczęte po śmierci niewypłacalnego dłużnika****Art. 416.**

Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości wobec przedsiębiorcy lub osoby, o której mowa w art. 8 lub art. 9, złożono po ich śmierci, postępowanie upadłościowe prowadzone jest według przepisów zawartych w tytule niniejszym.

Art. 417.

1. Jeżeli w postępowaniu nie bierze udziału spadkobierca, którego prawa zostały stwierdzone prawomocnym postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku albo kurator spadku, sąd w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości ustanowi kuratora, do którego stosuje się przepis art. 186. Po ogłoszeniu upadłości orzeczenie o powołaniu lub zmianie kuratora wydaje sędzia-komisarz.
2. W razie zbycia spadku przed ogłoszeniem upadłości postępowanie prowadzi się z udziałem nabywcy spadku, do którego stosuje się przepisy dotyczące upadłego.

Art. 418.

W sprawach objętych przepisami niniejszego tytułu postępowanie upadłościowe prowadzone jest według przepisów o postępowaniu upadłościowym obejmującym likwidację majątku upadłego.

Art. 419.

Do masy upadłości wchodzi aktywa spadku po zmarłym dłużniku.

Art. 420.

Ustanowienie wykonawcy testamentu oraz zapisy i polecenia są bezskuteczne wobec masy upadłości.

Art. 421.

Przepisy art. 126-129 stosuje się do czynności upadłego, dokonanych na sześć miesięcy przed jego śmiercią.

Art. 422.

W razie ogłoszenia upadłości w sprawach objętych przepisami niniejszego tytułu skutki prawne związane z przyjęciem spadku powstają po zakończeniu postępowania upadłościowego.

Art. 423.

Po zakończeniu albo umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy na jej poczet otrzymane przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko spadkobiercy.

Tytuł II**Postępowanie upadłościowe wobec banków****Dział I****Przepisy ogólne****Art. 424.**

1. Wniosek o ogłoszenie upadłości banku może zgłosić tylko Komisja Nadzoru Bankowego.
2. W postępowaniu upadłościowym wobec banku nie stosuje się przepisów art. 38-43.

Art. 425.

1. Przed ogłoszeniem upadłości banku, sąd wysłuchuje co do podstaw ogłoszenia upadłości oraz co do osoby syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy: przedstawiciela Komisji Nadzoru Bankowego, przedstawiciela Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, prezesa oraz innych członków ostatniego zarządu albo zarządu komisarycznego, względnie likwidatora banku, którego dotyczy wniosek. W przypadku postępowania dotyczącego upadłości banku państwowego lub banku będącego podmiotem zależnym od Skarbu Państwa, sąd wysłuchuje także przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. Sąd może odstąpić od wysłuchania prezesa oraz innych członków zarządu banku, jeżeli ich wysłuchanie spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy.
3. Syndykiem może być także inny bank.
4. O ogłoszeniu upadłości orzeka sąd w składzie trzech sędziów zawodowych.

Art. 426.

1. Wniosek o ogłoszenie upadłości banku nie może być oddalony z przyczyn, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2.
2. Przepisu art. 359 pkt 1 nie stosuje się.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, koszty postępowania pokrywa Narodowy Bank Polski.

Art. 427.

1. Sąd ogłasza upadłość banku z możliwością zawarcia układu.
2. Przepisów o wstępnym zgromadzeniu wierzycieli nie stosuje się.
3. W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd ustanawia kuratora do reprezentowania banku w postępowaniu upadłościowym. Do kuratora stosuje się przepisy art. 186 ust.3 i 4.

Art. 428.

1. Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest uczestnikiem postępowania upadłościowego.
2. Wypłaty środków gwarantowanych dokonuje syndyk albo zarządca w imieniu i na rachunek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zgodnie z odrębnymi przepisami.
3. Przepis ust. 2 stosuje się do kuratora ustanowionego zgodnie z art. 427 ust. 3, jeżeli powierzono mu zarząd masą upadłości.

Art. 429.

Wierzytelności z tytułu rachunków bankowych zaspokajają się bez ich zgłoszenia do masy upadłości.

Art. 430.

Sprawozdania, o których mowa w art. 167, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca przekazuje do wiadomości Komisji Nadzoru Bankowego i Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

Art. 431.

Z dniem ogłoszenia upadłości:

- 1) organy zarządzające i nadzorcze banku ulegają rozwiązaniu;

- 2) wygasa zarząd komisaryczny, powołanie likwidatora oraz uprawnienia kuratora ustanowionego na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i poz. 1387);
- 3) wygasają wszelkie uprawnienia osób wchodzących w skład organów banku do odpraw pieniężnych, jak też do wynagrodzenia za okres po ogłoszeniu upadłości.

Art. 432.

Z dniem ogłoszenia upadłości ulegają rozwiązaniu:

- 1) umowy rachunku bankowego; oprocentowanie rachunków bankowych jest naliczane do dnia ogłoszenia upadłości;
- 2) umowy kredytu i pożyczki, jeżeli do dnia ogłoszenia upadłości nie nastąpiło oddanie środków pieniężnych do dyspozycji kredytobiorcy (pożyczkobiorcy);
- 3) umowy poręczenia, gwarancji bankowych i akredytyw, jeżeli do dnia ogłoszenia upadłości bank nie otrzymał prowizji z tytułu tych czynności;
- 4) umowy o udostępnienie skrytek sejfowych oraz umowy przechowania, z tym że wydanie przedmiotów i papierów wartościowych powinno nastąpić w terminie uzgodnionym z oddającym na przechowanie.

Art. 433.

1. Syndyk albo nadzorca sądowy obowiązany jest do wykonywania czynności związanych z wypłatą środków gwarantowanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, określonych w przepisach odrębnych.
2. Koszty czynności, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów postępowania upadłościowego.

Art. 434.

1. Propozycje układowe mogą złożyć także akcjonariusze (członkowie) reprezentujący dwie trzecie kapitału zakładowego banku w formie spółki akcyjnej lub funduszu udziałowego banku spółdzielczego, jak również bank zrzeszający, którego bank spółdzielczy jest akcjonariuszem.
2. Przed zatwierdzeniem układu sąd zasięga opinii Komisji Nadzoru Bankowego.

Art. 435.

1. Jeżeli nie doszło do zawarcia układu sąd zmienia postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie obejmujące likwidację majątku banku.
2. Warunki nabycia przedsiębiorstwa bankowego przez inne banki oraz termin składania ofert określa sędzia-komisarz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Bankowego.

3. Postanowienie zatwierdzające wybór oferty sędziego-komisarza wydaje po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Bankowego.

Art. 436.

1. Nabywca przedsiębiorstwa bankowego przejmuje zobowiązania z tytułu rachunków bankowych.
2. Po zawarciu umowy sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego syndyk zgłasza niezwłocznie sprzedaż banku do rejestru, w którym bank jest wpisany.

Art. 437.

Jeżeli przedsiębiorstwo bankowe nie jest sprzedane w całości, syndyk za zezwoleniem sędziego-komisarza przystąpi do sprzedaży poszczególnych składników majątku upadłego banku.

Art. 438.

1. Zaspokojenie wierzytelności i należności przypadających od upadłego banku, nie objętych przepisem art. 436 ust. 1, następuje zgodnie z art. 341.
2. Należności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu przekazania kwot na wypłatę środków gwarantowanych, o których mowa w art. 428 ust. 2, ulegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej bezpośrednio po kosztach postępowania upadłościowego oraz po zaspokojeniu należności za pracę.

Art. 439.

Jeżeli wierzytelności i należności od upadłego były zabezpieczone ograniczonymi prawami rzeczowymi, ich zaspokojenie następuje zgodnie z art. 344 i 345.

Dział II

Postępowanie upadłościowe wobec banków hipotecznych

Art. 440.

W razie ogłoszenia upadłości banku hipotecznego wierzytelności, prawa i środki, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 107 poz. 669, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 15, poz. 148, Nr 39, poz. 459 oraz z 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 153, poz. 1271), wpisane do rejestru zabezpieczenia listów zastawnych, tworzą osobną masę upadłości, która służy przede wszystkim zaspokojeniu roszczeń wierzycieli z listów zastawnych; po zaspokojeniu roszczeń wierzycieli z listów zastawnych nadwyżkę środków z osobnej masy zalicza się do masy upadłości.

Art. 441.

1. W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd ustanowi kuratora dla reprezentowania w postępowaniu praw posiadaczy listów zastawnych. Przed ustanowieniem kuratora sąd zasięga opinii Komisji Nadzoru Bankowego co do osoby kuratora.
2. Do kuratora, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 186 ust. 3 i 4 oraz przepisy o sprawozdaniach syndyka.

Art. 442.

Kurator zgłasza do masy upadłości:

- 1) ogólną sumę nominalną nieumorzonych do dnia ogłoszenia upadłości listów zastawnych, których termin płatności przypada przed tym dniem oraz ogólną sumę niezapłaconych odsetek;
- 2) ogólną sumę nominalną listów zastawnych oraz odsetek płatnych po dniu ogłoszenia upadłości, oraz premii przewidzianych w planie.

Art. 443.

1. Syndyk, nadzorca sądowy oraz zarządca, udziela kuratorowi wszelkich potrzebnych mu informacji. Kurator ma prawo przeglądać księgi i dokumenty upadłego banku, jeżeli jest mu to potrzebne do strzeżenia praw posiadaczy listów zastawnych.
2. Na zgromadzeniu wierzycieli kurator ma prawo głosu tylko w sprawach, które mogą mieć wpływ na prawa posiadaczy listów zastawnych.

Art. 444.

Ogłoszenie upadłości banku hipotecznego nie narusza terminów wymagalności jego zobowiązań wobec wierzycieli z listów zastawnych.

Art. 445.

1. Likwidację osobnej masy upadłości syndyk przeprowadza z udziałem kuratora.
2. W razie wyrażenia zgody przez radę wierzycieli lub sędziego-komisarza na sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład osobnej masy upadłości sprzedaż wymaga zgody kuratora.
3. Składniki mienia wpisane do rejestru zabezpieczenia hipotecznego listów zastawnych sprzedaje się innemu bankowi hipotecznemu, chyba że nie jest to możliwe albo że cena oferowana przez inne banki hipoteczne jest znacznie niższa od kwot, które można uzyskać ze ściągnięcia należności zabezpieczonych i pozostałych składników. Sprzedaż tych składników powoduje przejście na nabywcę zobowiązań upadłego banku wobec wierzycieli z hipotecznego listów zastawnych. Na przejście to zgoda wierzycieli z hipotecznego listów zastawnych nie jest wymagana. Na sprzedaż składników mienia wymagana jest zgoda kuratora. O dokonanej sprzedaży należy obwieścić.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do sprzedaży składników mienia wpisanych do rejestru zabezpieczenia publicznych listów zastawnych.
5. Umowa sprzedaży wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, o której mowa w ust. 2, stanowi podstawę wpisu w księdze wieczystej.

Art. 446.

Z osobnej masy upadłości zaspokajają się kolejno:

- 1) koszty likwidacji tej masy, które obejmują także wynagrodzenie kuratora;
- 2) należności posiadaczy listów zastawnych i listy zastawne według ich wartości nominalnej;
- 3) odsetki (kupony).

Art. 447.

Jeżeli osobna masa upadłości nie wystarcza na pełne zaspokojenie posiadaczy listów zastawnych, pozostała suma podlega zaspokojeniu w podziale funduszu masy upadłości; z tą sumą kurator głosuje przy zawarciu układu, przy czym przysługuje mu jeden głos od każdej sumy, która wynika z podziału sumy wszystkich innych wierzytelności, uprawnionych do głosowania, przez liczbę wierzycieli, którzy reprezentują te wierzytelności. Sumę na zaspokojenie posiadaczy listów zastawnych z funduszu masy upadłości przekazują się do funduszu osobnej masy upadłości.

Art. 448.

Nie można wprowadzać do obiegu listów zastawnych emitowanych przez upadłego, które są jego własnością. Listy takie podlegają umorzeniu.

Dział III

Postępowanie upadłościowe wobec banków, instytucji kredytowych oraz oddziałów banków zagranicznych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 449.

Przepisy niniejszego działu stosuje się w przypadku:

- 1) ogłoszenia upadłości banku krajowego, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału banku zagranicznego lub instytucji kredytowej, jeżeli prowadzą one działalność w Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału banku zagranicznego, jeżeli bank zagraniczny prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w co najmniej jednym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 450.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o banku krajowym, banku zagranicznym, instytucji kredytowej, oddziale banku krajowego, oddziale banku zagranicznego i oddziale instytucji kredytowej - rozumie się przez to instytucje określone w przepisach prawa bankowego.
2. Użyte w niniejszym dziale określenia oznaczają:
 - 1) sąd zagraniczny - sąd lub inny organ uprawniony do prowadzenia lub nadzoru postępowania upadłościowego, układowego lub innego podobnego postępowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
 - 2) zarządca zagraniczny - osobę lub podmiot wyznaczony w zagranicznym postępowaniu upadłościowym, układowym lub innym podobnym postępowaniu do zarządzania, reorganizowania lub likwidacji majątku dłużnika, ustanowiony zgodnie z prawem obowiązującym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 451.

W stosunku do oddziałów instytucji kredytowych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepis art. 380 nie stosuje się.

Art. 452.

Zagraniczne postępowanie upadłościowe, postępowanie układowe lub inne podobne postępowanie prowadzone wobec instytucji kredytowych podlega uznaniu z mocy prawa, jeżeli postępowanie wszczął właściwy sąd zagraniczny w państwie Unii Europejskiej, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę.

Art. 453.

W skład masy upadłości wchodzi mienie upadłego znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Nie dotyczy to ogłoszenia upadłości oddziału banku zagranicznego.

Rozdział 2

Postępowanie

Art. 454.

1. Sąd, który ogłosił upadłość banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym znajduje się oddział banku krajowego, albo inny oddział banku zagranicznego, informując o skutkach ogłoszenia upadłości.

2. Jeżeli wszczęcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, może wpływać na prawa osób trzecich w państwie będącym członkiem Unii Europejskiej albo gdy takim osobom przysługuje zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości, postanowienie to podlega obwieszczeniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich oraz w dwóch czasopismach o zasięgu ogólnokrajowym w każdym państwie, w którym znajduje się oddział banku. Termin do wniesienia zażalenia liczy się od dnia obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.
3. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 2, jest dokonywane w języku lub jednym z języków urzędowych państwa, w którym jest zamieszczane. W obwieszczeniu należy określić cel i podstawy prawne ogłoszenia upadłości, termin wniesienia zażalenia oraz adres sądu właściwego do jego rozpoznania wraz z adresem sądu, za pośrednictwem którego wnosi się zażalenie.

Art. 455.

1. Wezwanie do zgłaszania wierzytelności przez wierzycieli zamieszkałych lub mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej powinno zawierać nagłówek o treści: „Wezwanie do zgłaszania wierzytelności. Termin zgłoszenia”. Wezwanie powinno wskazywać termin zgłoszenia wierzytelności, skutki jego uchybienia, zawierać informację, czy wierzyciele posiadający wierzytelności uprzywilejowane lub zabezpieczone rzeczowo muszą dokonać zgłoszenia wierzytelności, a także określać obowiązek załączenia dowodów stwierdzających istnienie wierzytelności.
2. Wierzyciel zamieszkały lub mający siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej może zgłosić wierzytelność w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa, w którym ma miejsce zamieszkania albo siedzibę, jednakże przynajmniej nagłówek „Zgłoszenie wierzytelności” powinien być wyrażony w języku polskim. Sąd może zażądać uwierzytelnionego tłumaczenia zgłoszenia na język polski.

Art. 456.

1. Wierzyciele upadłościowi banku lub instytucji kredytowej mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej mają w postępowaniu takie same prawa, jak wierzyciele krajowi.
2. Zagraniczne należności publicznoprawne zaspokaja się w kategorii czwartej.

Art. 457.

1. W przypadku ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania w stosunku do instytucji kredytowej, mającej oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządca zagraniczny zamierzający wykonywać swe czynności w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązany jest wykażać swe uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o jego ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.
2. Zarządca zagraniczny, o którym mowa w ust. 1, korzysta w zakresie swych czynności urzędowych w Rzeczypospolitej Polskiej z takich samych uprawnień, jakie przysługują mu w państwie, w którym został powołany.

3. Zarządca zagraniczny obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o ujawnienie ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania w księgach wieczystych, Krajowym Rejestrze Sądowym i innych rejestrach prowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej. Z żądaniem takim wystąpić mogą właściwe organy sądowe lub administracyjne państwa, w którym ogłoszono upadłość, otwarto postępowanie układowe lub wszczęto inne podobne postępowanie. Koszty poniesione w związku z tym ujawnieniem wchodzi w skład kosztów postępowania.

Rozdział 3

Prawo właściwe oraz skutki ogłoszenia upadłości

Art. 458.

W postępowaniu upadłościowym wszczętym w Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się prawo polskie, o ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.

Art. 459.

1. Stosunki pracy pracowników zatrudnionych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej podlegają prawu właściwemu dla umowy o pracę.
2. Uznanie danej rzeczy za nieruchomość ocenia się według prawa miejsca położenia rzeczy.
3. Do umów mających za przedmiot korzystanie albo nabycie nieruchomości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się prawo państwa, w którym nieruchomość jest położona.
4. Prawa dotyczące nieruchomości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz statku morskiego lub powietrznego, wpisanych do rejestru podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rejestr.

Art. 460.

1. Ogłoszenie upadłości nie narusza praw wierzycieli i osób trzecich ciężających na rzeczy i innego mienia upadłego położonego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie wyłączając zorganizowanych części tego mienia, a w szczególności prawa do rozporządzenia mieniem w celu zaspokojenia należności lub prawa do zaspokojenia należności z pożytków, które mienie przynosi, prawa zastawu i hipoteki, prawa do żądania wydania mienia od osób, we władaniu których się ono znajduje wbrew woli uprawnionego, prawa do powierniczego korzystania z mienia.
2. Przepis ust. 1 stosuje się do praw i roszczeń osobistych, wpisanych do ksiąg wieczystych i innych rejestrów publicznych, których realizacja prowadzi do powstania praw wymienionych w ust. 1.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości żądania w drodze powództwa stwierdzenia nieważności czynności prawnej lub uznania za bezskuteczną czynność prawną dokonaną z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Art. 461.

1. Zastrzeżenie w umowie sprzedaży prawa własności na rzecz sprzedawcy nie wygasa wskutek ogłoszenia upadłości banku krajowego będącego nabywcą przedmiotu umowy, jeżeli w chwili ogłoszenia upadłości przedmiot umowy znajdował się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. Ogłoszenie upadłości banku krajowego będącego zbywcą składnika mienia, nie może być podstawą do odstąpienia od umowy sprzedaży, jeżeli wydanie przedmiotu sprzedaży nastąpiło przed ogłoszeniem upadłości, a w chwili ogłoszenia upadłości przedmiot sprzedaży znajdował się za granicą.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości żądania w drodze powództwa stwierdzenia nieważności czynności prawnej lub uznania za bezskuteczną czynność prawną dokonaną z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Art. 462.

Wykonywanie praw, których powstanie, istnienie lub zbycie wymaga dokonania wpisu do ksiąg lub rejestrów, ujawnienia na rachunku albo złożenia do centralnego depozytu podlega prawu państwa, w którym księgi lub rejestry, rachunki albo depozyty są prowadzone.

Art. 463.

Z zastrzeżeniem art. 462 prawo odkupu podlega prawu właściwemu dla zobowiązań umownych mającemu zastosowanie do umowy, z której prawo to wynika.

Art. 464.

Z zastrzeżeniem art. 462 do umów zawieranych w ramach transakcji na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi stosuje się prawo właściwe dla zobowiązań umownych mające zastosowanie do transakcji zawieranych na tym rynku.

Art. 465.

Czynność kompensowania podlega prawu właściwemu dla zobowiązań umownych mającemu zastosowanie do tych umów.

Art. 466.

Skuteczność i ważność czynności prawnej rozporządzającej w stosunku do nieruchomości, statku morskiego lub powietrznego, podlegającego wpisowi do rejestru albo w stosunku do praw, których powstanie, istnienie lub zbycie wymaga dokonania wpisu do ksiąg lub rejestrów, ujawnienia na rachunku albo złożenia do centralnego depozytu, dokonanej przez upadłego po ogłoszeniu upadłości podlega prawu państwa, w którym nieruchomość jest położona lub w którym prowadzone są księgi, rejestry, rachunki albo depozyty.

Art. 467.

Przepisów o nieważności i bezskuteczności czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli nie stosuje się, gdy prawo właściwe dla tej czynności nie przewiduje bezskuteczności czynności dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Art. 468.

Wpływ ogłoszenia upadłości na postępowania sądowe toczące się przed sądem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ocenia się według prawa państwa, w którym sprawa się toczy.

Tytuł III**Postępowanie upadłościowe wobec zakładów ubezpieczeń****Dział I****Przepisy ogólne****Art. 469.**

1. Wniosek o ogłoszenie upadłości zakładu ubezpieczeń może zgłosić także Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, zwana dalej „Komisją”.
2. Komisja jest uczestnikiem postępowania.

Art. 470.

1. Przed ogłoszeniem upadłości zakładu ubezpieczeń sąd zasięga opinii Komisji co do osoby syndyka. Syndyk powinien posiadać znajomość organizacji i zasad działania zakładów ubezpieczeń. Syndykiem może być inny zakład ubezpieczeń.
2. Syndyk przedkłada Komisji co najmniej raz w roku sprawozdanie ze swoich czynności oraz sprawozdanie rachunkowe, po jego zatwierdzeniu przez sędziego-komisarza.
3. Syndyk o ogłoszeniu upadłości zawiadamia znanych mu wierzycieli, którzy udzielili upadłemu kredytu.

Art. 471.

O ogłoszeniu upadłości orzeka sąd w składzie trzech sędziów zawodowych.

Art. 472.

1. W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd po zasięgnięciu opinii Komisji ustanawia kuratora do reprezentowania w postępowaniu upadłościowym interesów osób ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia.

2. Do kuratora, o którym mowa w niniejszym dziale, stosuje się odpowiednio przepisy art. 186 ust. 3 i 4 oraz przepisy o sprawozdaniach syndyka.
3. Kuratorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez sędziego-komisarza na wniosek Komisji. Wynagrodzenie wypłaca się z funduszków masy upadłości i zalicza się do kosztów postępowania upadłościowego.

Art. 473.

1. Syndyk, nadzorca sądowy oraz zarządca udzielają kuratorowi wszelkich potrzebnych mu wiadomości. Kurator ma prawo przeglądać księgi i dokumenty upadłego, jeżeli jest to mu potrzebne do strzeżenia praw ubezpieczonych. Na zgromadzeniu wierzycieli kurator ma prawo głosu tylko w sprawach, które mogą mieć wpływ na prawa ubezpieczonych.
2. Kurator ma prawo wnoszenia środków zaskarżenia w imieniu własnym na rzecz osób ubezpieczonych, upoważnionych i uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz jest uprawniony do zawarcia umowy o przeniesienie portfela ubezpieczeń, do innego zakładu z możliwością obniżenia sum ubezpieczenia lub wysokości wypłacanych odszkodowań lub świadczeń. W przypadku zatwierdzenia przez Komisję umowy o przeniesienie portfela, kurator ogłasza niezwłocznie jej treść trzykrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim.
3. Ubezpieczonym nie przysługuje prawo sprzeciwu co do zawarcia umowy o przeniesienie portfela ubezpieczeń.
4. Do umowy o przeniesienie portfela ubezpieczeń zawartej przez kuratora stosuje się przepisy odrębne o przeniesieniu portfela ubezpieczeń.

Art. 474.

Do ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia przepisu art. 232 nie stosuje się.

Art. 475.

Umowy ubezpieczenia zawarte przez upadły zakład ubezpieczeń wygasają jeżeli kurator nie zawarł umowy o przeniesienie portfela:

- 1) z umów obowiązkowych oraz umów ubezpieczenia na życie, w terminie trzech miesięcy od ogłoszenia upadłości;
- 2) innych umów w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia upadłości.

Art. 476.

1. Z dniem ogłoszenia upadłości aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych upadłego zakładu ubezpieczeń tworzą osobną masę upadłości przeznaczoną na zaspokojenie roszczeń z tytułu umów ubezpieczenia oraz kosztów likwidacji tej masy.
2. Likwidację osobnej masy upadłości przeprowadza syndyk z udziałem kuratora.

3. W razie wyrażenia zgody przez radę wierzycieli lub sędziego-komisarza na sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład osobnej masy upadłości sprzedaż wymaga zgody kuratora.

Art. 477.

1. Z osobnej masy upadłości zaspokajają się kolejno:
 - 1) koszty likwidacji osobnej masy upadłości;
 - 2) wierzytelności z umów ubezpieczenia.
2. Niezaspokojone z osobnej masy upadłości wierzytelności z umów ubezpieczenia umieszcza się w planie podziału funduszy masy upadłości w odrębnej kategorii, zaspokajanej po kategorii pierwszej określonej w art. 341.
3. Niezaspokojone w postępowaniu upadłościowym należności osób pokrzywdzonych i uprawnionych z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych zaspokajają Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i Polskie Biuro Ubezpieczeń Komunikacyjnych według odrębnych przepisów.

Art. 478.

W razie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości zakładu ubezpieczeń z przyczyny, o której mowa w art. 13 ust. 1 jak również w razie umorzenia postępowania upadłościowego, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny zaspokaja roszczenia osób poszkodowanych i uprawnionych, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 479.

Przy zawieraniu układu kurator głosuje sumą wierzytelności ubezpieczonych niezaspokojonych z osobnej masy upadłości, przy czym przysługuje mu jeden głos od każdej sumy, która wynika z podziału sumy wszystkich innych wierzytelności uprawniających do głosowania przez liczbę wierzycieli, którzy reprezentują te wierzytelności.

Dział II

Postępowanie upadłościowe wobec zakładów ubezpieczeń oraz ich oddziałów, mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej

Art. 480.

Przepisy art. 452-468 stosuje się odpowiednio w przypadku ogłoszenia upadłości krajowego zakładu ubezpieczeń, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz w przypadku ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę lub oddział w państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli prowadzi on działalność w Rzeczypospolitej Polskiej lub ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału zakładu

ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej.

Art. 481.

Użyte w art. 480 określenia oznaczają:

- 1) krajowy zakład ubezpieczeń - przedsiębiorcę mającego siedzibę na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w rozumieniu odrębnych przepisów;
- 2) oddział krajowego zakładu ubezpieczeń - jednostkę organizacyjną krajowego zakładu ubezpieczeń, wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz wszystkie lub niektóre czynności wynikające z zezwolenia udzielonego krajowemu zakładowi ubezpieczeń;
- 3) zagraniczny zakład ubezpieczeń - przedsiębiorcę mającego siedzibę za granicą Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującego działalność ubezpieczeniową w rozumieniu odrębnych przepisów;
- 4) oddział zagranicznego zakładu ubezpieczeń - jednostkę organizacyjną zagranicznego zakładu ubezpieczeń, wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz działalność ubezpieczeniową.

Tytuł IV

Postępowanie upadłościowe wobec podmiotów emitujących obligacje

Art. 482.

1. Przepisy niniejszego działu stosuje się w razie ogłoszenia upadłości podmiotu emitującego obligacje, jeżeli na zabezpieczenie praw z obligacji ustanowiono zabezpieczenie na majątku emitenta.
2. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się w razie ogłoszenia upadłości emitenta obligacji przychodowych, jeżeli emitent w treści obligacji ograniczył swą odpowiedzialność do kwoty przychodów lub wartości majątku przedsięwzięcia. Środki przeznaczone na zaspokojenie praw obligatariuszy z takich obligacji nie wchodzi do masy upadłości, a roszczenia obligatariuszy nie podlegają zaspokojeniu w postępowaniu upadłościowym.

Art. 483.

Dla reprezentowania praw obligatariuszy sąd ustanawia kuratora. Kuratorem może być także bank, z którym upadły zawarł umowę o reprezentowanie obligatariuszy wobec emitenta.

Art. 484.

Do kuratora, o którym mowa w niniejszym tytule stosuje się odpowiednio przepisy art. 186 ust. 3 i 4 oraz przepisy o sprawozdaniach syndyka.

Art. 485.

1. Syndyk, nadzorca sądowy oraz zarządca udzielają kuratorowi wszelkich potrzebnych mu wiadomości. Kurator ma prawo przeglądać księgi i dokumenty upadłego, jeżeli jest to mu potrzebne do strzeżenia praw obligatariuszy. Na zgromadzeniu wierzycieli kurator ma prawo głosu tylko w sprawach, które mogą mieć wpływ na prawa obligatariuszy.
2. Przy zawieraniu układu kurator głosuje sumą wierzytelności obligatariuszy niezaspokojonych z osobnej masy upadłości, przy czym przysługuje mu jeden głos od każdej sumy, która wynika z podziału sumy wszystkich innych wierzytelności uprawniających do głosowania przez liczbę wierzycieli, którzy reprezentują te wierzytelności.

Art. 486.

1. Kurator zgłasza do masy upadłości:
 - 1) ogólną sumę nominalną nieumorzonych do dnia ogłoszenia upadłości obligacji, których termin płatności przypada przed tym dniem oraz ogólną sumę niezapłaconych odsetek od tych obligacji;
 - 2) ogólną sumę obligacji oraz odsetek płatnych po dniu ogłoszenia upadłości.
2. W zgłoszeniu należy wymienić składniki majątku emitenta, na których ustanowiono zabezpieczenie praw obligatariuszy.

Art. 487.

1. Przedmiot zabezpieczenia praw z obligacji tworzy osobną masę upadłości przeznaczoną na zaspokojenie praw obligatariuszy.
2. Likwidację osobnej masy upadłości przeprowadza syndyk z udziałem kuratora.
3. W razie wyrażenia zgody przez radę wierzycieli lub sędziego-komisarza na sprzedaż z wolnej ręki mienia wchodzącego w skład osobnej masy upadłości sprzedaż wymaga zgody kuratora.

Art. 488.

Z osobnej masy upadłości zaspokajają się kolejno:

- 1) koszty likwidacji tej masy, które obejmują także wynagrodzenie kuratora;
- 2) należności obligatariuszy w nominalnej ich cenie;
- 3) odsetki (kuponny).

Art. 489.

Jeżeli osobna masa upadłości nie wystarczy na pełne zaspokojenie należności obligatariuszy, należności niezaspokojone podlegają zaspokojeniu z funduszu masy upadłości.

Art. 490.

Nie można wprowadzać do obiegu obligacji emitowanych przez upadłego, które są jego własnością. Obligacje takie podlegają umorzeniu.

Część czwarta**Postępowanie naprawcze w razie zagrożenia niewypłacalnością****Art. 491.**

1. Przepisy części czwartej stosuje się do przedsiębiorców wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego zagrożonych niewypłacalnością.
2. Przedsiębiorca jest zagrożony niewypłacalnością, jeżeli pomimo wykonywania swoich zobowiązań, według rozsądnej oceny jego sytuacji ekonomicznej jest oczywistym, że w niedługim czasie stanie się niewypłacalny.

Art. 492.

W zakresie nieuregulowanym w Części czwartej, do postępowania naprawczego przepisy Tytułu II Części pierwszej stosuje się odpowiednio.

Art. 493.

1. Przedsiębiorca składa w sądzie oświadczenie o wszczęciu postępowania naprawczego, które powinno zawierać dane wymienione w art. 22 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2.
2. Wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust.1, przedsiębiorca składa plan naprawczy, dokumenty wymienione w art. 23 ust. 1 oraz oświadczenie na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym, o prawdziwości danych zawartych w oświadczeniu i załączonych dokumentach.

Art. 494.

O złożeniu oświadczenia o wszczęciu postępowania naprawczego, przedsiębiorca ogłasza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w co najmniej jednym dzienniku o zasięgu lokalnym i w jednym o zasięgu ogólnopolskim. Ogłoszenie może być obwieszczane ponadto w inny sposób.

Art. 495.

1. Data ogłoszenia oświadczenia, o którym mowa w art. 493 ust. 1, w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest dniem wszczęcia postępowania naprawczego.
2. Z dniem wszczęcia postępowania naprawczego przedsiębiorca składa wniosek o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 496.

1. Po wszczęciu postępowania naprawczego, na czas jego trwania, sąd ustanawia dla przedsiębiorcy nadzorcy sądowego oraz może powołać biegłego, o którym mowa w art. 31.
2. Do nadzorcy sądowego, ustanowionego na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o nadzorcy sądowym w postępowaniu upadłościowym, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Przedsiębiorca obowiązany jest niezwłocznie zawrzeć z nadzorcą sądowym umowę zlecenia o wykonywanie czynności nadzorcy i na tej podstawie wypłacać mu sukcesywnie wynagrodzenie w wysokości podwójnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 497.

1. Z dniem wszczęcia postępowania naprawczego:
 - 1) zawiesza się spłatę zobowiązań przedsiębiorcy, z wyjątkiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe;
 - 2) zawiesza się naliczanie odsetek należnych od przedsiębiorcy;
 - 3) potrącenie wierzytelności dopuszczalne jest z zachowaniem przepisu art. 88;
 - 4) nie mogą być wszczynane przeciwko przedsiębiorcy egzekucje i postępowania zabezpieczające, a wszczęte podlegają z mocy prawa zawieszeniu.
2. Sąd może na wniosek przedsiębiorcy zmienić zarządzenia tymczasowe wydane w celu zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności przez uchylenie dokonanych zajęć.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do wierzytelności, o których mowa w art. 273.

Art. 498.

1. Wszczęcie postępowania naprawczego nie ma wpływu na wszczynanie przeciwko przedsiębiorcy postępowania sądowego, w tym postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości na wniosek wierzyciela oraz postępowania administracyjnego.
2. W razie złożenia przez wierzyciela wniosku o ogłoszenie upadłości, sąd odroczy jego rozpoznanie do czasu zakończenia postępowania naprawczego albo połączy rozpoznanie wniosku z postępowaniem o zatwierdzenie układu.
3. Przepis ust. 2 nie wyklucza możliwości zabezpieczenia majątku na podstawie art. 36–43.

Art. 499.

W sprawach z zakresu prawa pracy, wszczęcie postępowania naprawczego wywołuje skutki jak ogłoszenie upadłości, z wyłączeniem spraw dotyczących ochrony roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Art. 500.

1. Od dnia wszczęcia postępowania naprawczego do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia co do zatwierdzenia układu albo umorzenia postępowania, przedsiębiorca nie może zbywać ani obciążać swego majątku. Przepis art. 81 i 82 stosuje się odpowiednio.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do rzeczy zbywanych w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Art. 501.

Plan naprawczy, o którym mowa w art. 493 ust. 2, powinien zapewniać przywrócenie przedsiębiorcy zdolności do konkutowania na rynku. Plan powinien zawierać uzasadnienie. Przepis art. 280 stosuje się odpowiednio.

Art. 502.

1. Sposób naprawy przedsiębiorstwa powinien określać restrukturyzację zobowiązań, które mogą być objęte układami w postępowaniu upadłościowym, majątku oraz zatrudnienia w przedsiębiorstwie.
2. Do określenia sposobu restrukturyzacji zobowiązań stosuje się odpowiednio przepis art. 270.
3. Propozycje restrukturyzacji majątku przedsiębiorcy powinny wskazywać jaką część majątku zostanie zbyta, wydierżawiona lub wynajęta, określać sposoby zbycia oraz na co zostaną przeznaczone uzyskane środki. Propozycje te nie mogą obejmować składników majątku nie stanowiących własności przedsiębiorcy, chyba że właściciel wyrazi na to zgodę na piśmie.
4. Propozycje restrukturyzacji zatrudnienia powinny wskazywać ogólną liczbę zatrudnionych, liczbę pracowników zwalnianych, zasady zwolnień oraz konsekwencje finansowe tych zmian.

Art. 503.

Restrukturyzacja zobowiązań następuje w drodze układu zawartego na zgromadzeniu wierzycieli.

Art. 504.

1. Termin zgromadzenia wierzycieli ustala przedsiębiorca w porozumieniu z nadzorcą sądowym.
2. Zgromadzenie wierzycieli nie może się odbyć wcześniej niż po upływie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania naprawczego.
3. Przedsiębiorca zawiadamia wierzycieli o terminie i miejscu zgromadzenia wierzycieli listem poleconym lub za dowodem doręczenia co najmniej dwa tygodnie przed zgromadzeniem. Wraz z zawiadomieniem należy doręczyć wierzycielom plan naprawczy.

Art. 505.

W zgromadzeniu wierzycieli mają prawo uczestniczyć wierzyciele, którzy zostali powiadomieni o terminie zgromadzenia, albo pomimo braku powiadomienia zgłoszą nadzorcy sądowemu swoje uczestnictwo, a przedsiębiorca nie zaprzeczy istnieniu ich wierzytelności.

Art. 506.

Zgromadzenie wierzycieli prowadzi nadzorca sądowy.

Art. 507.

Do czasu rozpoczęcia głosowania nad układem, wierzyciele mogą zgłaszać zmiany do propozycji restrukturyzacji zobowiązań.

Art. 508.

1. Głosowanie nad układem może odbywać się w grupach wierzycieli. Podziału na grupy dokonuje przedsiębiorca. Przepis art. 278 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
2. Na zgromadzeniu wierzycieli wierzyciele głosują z sumą swoich wierzytelności, jaką umieszczono na liście wierzytelności, sporządzoną przez przedsiębiorcę z zachowaniem wymogów art. 245–251.
3. Wierzyciele, którzy nie zostali umieszczeni na liście, a którzy zgłosili swój udział w zgromadzeniu wierzycieli, głosują z sumą zgłoszonych wierzytelności do wysokości uznanej przez przedsiębiorcę.

Art. 509.

1. Układ jest przyjęty, jeżeli wypowie się za nim większość wierzycieli uprawnionych do uczestniczenia w zgromadzeniu wierzycieli mających łącznie dwie trzecie ogólnej sumy wierzytelności uprawniających do głosowania.
2. Jeżeli wierzyciele głosowali w grupach, przepis art. 285 stosuje się odpowiednio.

Art. 510.

1. Z przebiegu zgromadzenia sporządza się protokół, który powinien zawierać osnovę układu oraz wymieniać wierzycieli głosujących za układem i przeciwko układowi.
2. Do zgromadzenia wierzycieli w sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy art. 195–197, art. 283 ust 1-3 i art. 284.

Art. 511.

1. Nieprzyjęcie układu nie wyklucza możliwości ponownego zwołania zgromadzenia wierzycieli, na którym dopuszcza się zgłoszenie nowych propozycji restrukturyzacji zobowiązań oraz innych zmian w planie naprawczym.

2. O terminie ponownego zgromadzenia wierzycieli nadzorca sądowy ogłasza na zgromadzeniu, na którym układ nie został przyjęty.
3. Oddany poprzednio głos wierzyciela, który nie stawił się na ponowne zgromadzenie wierzycieli, zachowuje moc przy obliczaniu wyników głosowania, jeżeli nowe propozycje są dla tego wierzyciela nie mniej korzystne od propozycji nad którymi wcześniej głosował.

Art. 512.

1. Każdy z wierzycieli uprawniony do udziału w zgromadzeniu może zgłosić zarzuty przeciwko układowi.
2. Zarzuty może zgłosić wierzyciel nieuprawniony do udziału w zgromadzeniu, jeżeli wykáže, że układ może mu utrudnić dochodzenie roszczeń.
3. Zarzuty wnosi się do sądu w terminie tygodnia od dnia zawarcia układu. Dla wierzycieli, którzy nie zostali zawiadomieni o zgromadzeniu wierzycieli, termin ten biegnie od dnia obwieszczenia, o którym mowa w art. 513 ust. 1.

Art. 513.

1. Sąd zatwierdza układ po przeprowadzeniu rozprawy. O terminie rozprawy należy dokonać obwieszczenia zgodnie z przepisem art. 221 i przez ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz zawiadomić przedsiębiorcę i osoby, które wniosły zarzuty.
2. Zatwierdzając układ sąd może ustanowić nadzorcę sądowego na czas wykonania układu. Przepis art. 496 stosuje się odpowiednio.
3. Na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu przysługuje zażalenie.

Art. 514.

1. Sąd odmawia zatwierdzenia układu jeżeli:
 - 1) brak było podstaw do prowadzenia postępowania naprawczego;
 - 2) przedsiębiorca nie złożył wymaganych w sprawie dokumentów;
 - 3) dane zawarte w dokumentach i oświadczeniach przedsiębiorcy były nieprawdziwe;
 - 4) przedsiębiorca nie zawiadomił wszystkich znanych mu wierzycieli o terminie zgromadzenia wierzycieli;
 - 5) nadzorca sądowy nie miał możliwości sprawowania nadzoru;
 - 6) w toku postępowania naruszono przepisy prawa, które mogły mieć wpływ na wynik głosowania;
 - 7) przedsiębiorca zbył lub obciążył swe mienie albo udzielił niektórym wierzycielom większych korzyści z naruszeniem postanowień art. 500;
 - 8) z okoliczności sprawy wynika, że układ nie będzie wykonany;
 - 9) układ jest krzywdzący dla wierzycieli, którzy wnieśli zarzuty;

- 10) przyjęty plan naprawczy nie zapewnia przywrócenia przedsiębiorcy zdolności do konkutowania na rynku.
2. W przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 9 i 10, sąd może zatwierdzić układ, jeżeli wierzyciele zostaną zaspokojeni na podstawie układu w stopniu nie mniej korzystnym niż w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego.
3. Odmowa zatwierdzenia układu wywołuje skutki takie jak uchylene układu. W przypadku odmowy zatwierdzenia układu z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 7, odsetki od zobowiązań przedsiębiorcy należne za okres postępowania naprawczego, przysługują w podwójnej wysokości.

Art. 515.

1. Układ wiąże wszystkich wierzycieli, którzy zostali zawiadomieni o zgromadzeniu wierzycieli, na którym doszło do zawarcia układu oraz tych, którzy zgłosili nadzorcę sądowemu swoje uczestnictwo na zgromadzeniu wierzycieli a przedsiębiorca nie zaprzeczył istnieniu ich wierzytelności.
2. Do wykonania układu przepis art. 296 stosuje się odpowiednio.

Art. 516.

1. Układem objęte są wierzytelności umieszczone na liście wierzytelności, jeżeli zostały potwierdzone przez wierzycieli.
2. Układem objęte są wierzytelności sporne, jeżeli spór o ich istnienie lub wysokość rozstrzygnięty został po zatwierdzeniu układu. W tym przypadku układem objęte są umieszczone na liście wierzytelności, do wysokości zgłoszonej przez przedsiębiorcę prowadzącego postępowanie naprawcze, a w sprawach wierzytelności nieumieszczonych na liście lecz zgłoszonych przez wierzycieli do wysokości niezaprzeczonej przez przedsiębiorcę.

Art. 517.

Do skutków układu przepisy art. 291 i 292 stosuje się odpowiednio.

Art. 518.

1. Jeżeli postępowanie naprawcze prowadzi mały lub średni przedsiębiorca, postępowanie umarza się z mocy prawa w razie niezawarcia układu w terminie trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. W innych przypadkach postępowanie umarza się po upływie czterech miesięcy od dnia jego wszczęcia.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może przedłużyć termin do zawarcia układu nie dłużej niż o dwa miesiące.

Art. 519.

1. Sąd uchyla układ, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje układu albo gdy przyczyny, o których mowa w art. 514 ust. 1 pkt 1-8 i 10, ujawniły się w okresie wykonywania układu.

2. Sąd może uchylić układ, jeżeli przedsiębiorca nie realizuje planu naprawczego przyjętego w toku postępowania naprawczego.

Art. 520.

1. O uchyleniu układu sąd orzeka na wniosek zgłoszony przez każdego z wierzycieli oraz przez osoby, które zgodnie z układem są uprawnione do nadzoru nad jego wykonaniem.
2. W razie zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorcy, który zawarł układ w postępowaniu naprawczym, sąd ogłaszając upadłość, z urzędu orzeka o uchyleniu układu.
3. Uchylenie układu powoduje zakończenie postępowania naprawczego. Poza tym do skutków uchylenia układu przepis art. 304 stosuje się odpowiednio.

Część piąta

Przepisy karne

Art. 521.

1. Kto będąc dłużnikiem albo osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, podaje we wniosku o ogłoszeniu upadłości albo w oświadczeniu o wszczęciu postępowania naprawczego nieprawdziwe dane
 - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
2. Tej samej karze podlega kto będąc dłużnikiem lub osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu naprawczym podaje sądowi nieprawdziwe informacje co do stanu majątku dłużnika.

Art. 522.

1. Kto będąc upadłym albo osobą uprawnioną do reprezentowania upadłego, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, nie wydaje syndykowi całego majątku wchodzącego do masy upadłości, ksiąg rachunkowych lub innych dokumentów dotyczących jego majątku
 - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
2. Tej samej karze podlega kto będąc upadłym, albo osobą uprawnioną do reprezentowania upadłego, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, nie udziela syndykowi lub sędziemu-komisarzowi informacji dotyczących majątku upadłego.

Część szósta**Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepisy końcowe****Dział I****Zmiany w przepisach obowiązujących****Art. 523.**

W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855, 857 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176) w art. 874:

1) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,

2) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Spółka ulega rozwiązaniu z dniem ogłoszenia upadłości wspólnika.”.

Art. 524.

W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43 poz. 296, z 1965 r. Nr 15 poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 99 poz. 1037, Nr 114 poz. 1191, 1193 i Nr 122 poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4 poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368, Nr 138, poz. 1546 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102 i Nr 153, poz. 1271) w art. 174 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jeżeli ogłoszono upadłość strony a spór dotyczy przedmiotu wchodzącego w skład masy upadłości.”.

Art. 525.

W ustawie z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552 i Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193, Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 37, poz. 424, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1084, Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 56 i 57;
- 2) uchyla się rozdział 8.

Art. 526.

W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Za kierownika jednostki uważa się również likwidatora, a także syndyka lub zarządcę ustanowionego w postępowaniu upadłościowym, jeżeli prowadzą przedsiębiorstwo upadłego.”;
- 2) w art. 53 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek w stosunku do których ogłoszona została upadłość.”.

Art. 527.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252, Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 w ust. 3, w art. 27 w ust. 1 i 2, w art. 27a w ust. 1-4, w art. 28 w ust. 1-3c i 4-7 oraz w art. 31 po użytym w różnych przypadkach wyrazie „syndyk” dodaje się użyte w różnych przypadkach wyrazy „lub zarządca”;
- 2) w art. 27a w ust. 2 wyrazy „w trybie art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz.1, z 1995 r. Nr 85, poz.426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54 poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 117, poz.756, z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 84 poz. 998, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r , Nr 3, poz.18 i Nr 4, poz. 26)” zastępuje się wyrazami „w trybie art. 167 ustawy z dnia 2002 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr ..., poz. ...)”;
- 3) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy masy upadłości Funduszowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot przekazanych kwot, które podlegają zaspokojeniu w kolej-

ności ustalonej w art. 438 ustawy z dnia 2002 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr ..., poz. ...).

2. Kwoty zwrócone Funduszowi przez syndyka lub zarządcę masy upadłości w trybie określonym w art. 28 ust. 5 nie zmniejszają wierzytelności Funduszu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę środków gwarantowanych.”;

4) w art. 33 w ust. 1 wyrazy „sędziego-komisarza” zastępuje się wyrazami „syndyka, nadzorcę sądowego lub zarządcę”;

5) w art. 35:

a) w ust. 1a wyrazy „art. 165 ust. 3 ustawy - Prawo bankowe” zastępuje się wyrazami „art. 435 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze”,

b) w ust. 3 po użytym w różnych przypadkach wyrazie „syndyk” dodaje się użyte w różnych przypadkach wyrazy „lub zarządca”;

6) w art. 38:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zakres, tryb i terminy przekazywania przez banki informacji, o których mowa w ust. 6, określa, w drodze zarządzenia Prezes Narodowego Banku Polskiego, na wniosek Funduszu.”,

b) uchyla się ust. 9.

Art. 528.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397) w art. 35 po ust 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W razie upadłości nabywcy akcji lub udziałów Skarbu Państwa w spółkach, o których mowa w art. 5, wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu spłaty należności z tytułu nabycia akcji lub udziałów, zaspokajane są w kolejności przewidzianej do zaspokojenia zobowiązań podatkowych.”.

Art. 529.

W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 113, poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 41 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu upadłościowym poprzez zawieszenie prowadzonych przeciwko niemu egzekucji, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.”;

2) w art. 44 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) informacje o wszczęciu postępowania naprawczego, o ogłoszeniu upadłości z określeniem sposobu prowadzenia postępowania i jego zmianach, o zakończeniu tych postępowań lub o uchyleniu układu, o osobie

zarządcy przymusowego, syndyka, nadzorcy sądowego, zarządcy, zarządcy zagranicznego oraz o osobach powołanych w toku postępowania upadłościowego do reprezentowania upadłego (reprezentant upadłego lub przedstawiciel upadłego),”;

3) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisów w dziale 5 i w dziale 6 rejestru przedsiębiorców, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 5, dokonuje się z urzędu.”,

b) uchyla się ust. 2;

4) w art. 55:

a) w pkt 1 i 2 wyrazy „majątek dłużnika nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego” zastępuje się wyrazami „majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoby, które przez sąd upadłościowy zostały pozbawione prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym lub spółdzielni.”.

Art. 530.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1385 i 1387) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 103 i art. 160-168;

2) w art. 158 ust. 1 skreśla się zdanie drugie;

3) w art. 169 skreśla się wyrazy „upadłością banku bądź”.

Art. 531.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 107, poz. 669, z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 15, poz. 148, Nr 39, poz. 459 oraz z 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 153, poz. 1271) uchyla się art. 35.

Art. 532.

W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagrodzeniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 154, poz. 1799 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) w art. 2 uchyla się pkt 6.

Art. 533.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr

129, poz. 1102 i Nr 166, poz. 1360) w art. 13 w pkt 5 skreśla się wyrazy „albo układowego”.

Art. 534.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. Nr 123, poz. 1351) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 8-10 i art. 12 ust. 1;
- 2) w art. 11 skreśla się wyrazy „ust. 2 pkt 2”;
- 3) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Przepisy art. 1 pkt 4 i 5 lit. f) i lit. j), art. 5, art. 13 ust. 3 pkt 3 i ust. 4 oraz art. 23 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”.

Dział II

Przepisy przejściowe

Art. 535.

W sprawach, w których ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 536.

W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości lecz jeszcze nie wydano postanowienia o ogłoszeniu upadłości, postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości prowadzi się według przepisów ustawy.

Art. 537.

1. Jeżeli podanie o otwarcie postępowania układowego złożone zostało przed dniem wejścia w życie ustawy, lecz jeszcze nie orzeczono o otwarciu postępowania układowego, postępowanie prowadzi się według przepisów ustawy. Sąd może zobowiązać dłużnika do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu zgodnie z przepisami ustawy.
2. W sprawach, w których postanowienie o otwarciu układu zostało wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 538.

W sprawach, o których mowa w art. 535 i 537 ust. 2, wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego dokonuje się według przepisów dotychczasowych.

Art. 539.

Do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, na podstawie art. 17² rozporządzenia, o którym mowa w art. 543 pkt 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 540.

1. Do czasu wydania ustawy, o której mowa w art. 156 ust. 3, od syndyka, nadzorca sądowego, albo zarządcy i ich zastępców, nie wymaga się licencji, o której mowa w art. 156 ust. 1.
2. W zakresie kwalifikacji wymaganych od syndyka zachowuje moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości wydane na podstawie art. 14 § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wymienionego w art. 543 pkt 1.

Art. 541.

Ilekoć w przepisach odrębnych jest mowa o postępowaniu upadłościowym rozumie się przez to postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku upadłego.

Art. 542.

Ilekoć w przepisach odrębnych jest mowa o postępowaniu układowym rozumie się przez to także postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu.

Dział III**Przepisy końcowe****Art. 543.**

Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54 poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 84 poz. 998, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 3, poz.18);
- 2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 października 1934 r. - Przepisy wprowadzające prawo upadłościowe (Dz.U. Nr 93 poz. 38 oraz z 1946 r. Nr 31, poz. 197, Nr 57, poz. 321 i Nr 60, poz. 329);
- 3) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo o postępowaniu układowym (Dz.U. Nr 93, poz. 836, 1950 r. Nr 38, poz. 349, z 1990 r. Nr 55, poz. 320, z 1996 r. Nr 6, poz.43 i Nr 43, poz. 189 oraz z 1997 r. Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885).

Art. 544.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 449, art. 452-468, art. 480 i art. 481, które stosuje się z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekt. Min. DH/3534/2002/DPE/kszdj

Warszawa, 9 XI 2002 r.

**Pani
Katarzyna Maria Piekarska
Przewodnicząca Komisji
Sprawiedliwości
i Praw Człowieka
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia o zgodności projektu ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze zawartego w sprawozdaniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Ustawodawczej, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy, zawartym w sprawozdaniu Komisji Sprawiedliwości i Praw człowieka oraz Komisji Ustawodawczej (druk nr 1036), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy określa zasady dochodzenia roszczeń wierzycieli od niewypłacalnych dłużników będących przedsiębiorcami oraz skutki ogłoszenia upadłości, a także reguluje kwestie dotyczące postępowania naprawczego.
- II. Problematyki postępowania upadłościowego w prawie wspólnotowym dotyczy m.in.:
 - rozporządzenie Rady Unii Europejskiej Nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 roku o postępowaniu upadłościowym.
 - dyrektywa Rady nr 2001/24/WE z 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i upadłości instytucji kredytowych.

- dyrektywa Rady nr 2001/17/WE z 19 marca 2001 r. o reorganizacji i upadłości zakładów ubezpieczeniowych,
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 98/26/WE z 19 maja 1998 r. w sprawie ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/47/WE w sprawie zabezpieczeń finansowych z 6 czerwca 2002 r.

III. W części drugiej projektu ustawy zawarte zostały przepisy z zakresu międzynarodowego postępowania upadłościowego (art. 376 - 415). Przedmiot międzynarodowego postępowania upadłościowego uregulowany jest w rozporządzeniu Rady 1346/2000. Mając na uwadze charakter prawny rozporządzeń wspólnotowych, które, zgodnie z art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obowiązują w całości i bezpośrednio, rozporządzenie powyższe będzie stosowane wprost po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, do postępowań upadłościowych prowadzonych na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej, co pozostaje w zgodności z normą art. 376 projektu. Według zasady uznanej przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przepisów rozporządzeń nie należy implementować poprzez inkorporowanie ich do wewnętrznego porządku prawnego państw członkowskich. Rozporządzenie 1346/2000 przewiduje jednak wyjątek od tej generalnej zasady i zezwala na zawarcie w prawie państw członkowskich przepisów dotyczących przedmiotu rozporządzenia, z zastrzeżeniem, że rozporządzenie ma zastosowanie w przypadku konfliktu jego norm z normami prawa krajowego (punk 23 preambuły do rozporządzenia). W omawianym projekcie ustawy nie ma zatem konieczności wprowadzania klauzul derogacyjnych dotyczących przepisów o międzynarodowym prawie upadłościowym.

IV. Przepisy Działu II Części Trzeciej, dotyczącego postępowania upadłościowego wobec zakładów ubezpieczeń oraz ich oddziałów mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej i Działu III Części Trzeciej, dotyczącego postępowania upadłościowego wobec banków i instytucji kredytowych mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stanowią transpozycję dyrektywy 2001/17/WE oraz dyrektywy 2001/24/WE w ich częściach obejmujących zasady postępowania upadłościowego. Należy zaznaczyć, iż analiza przepisów

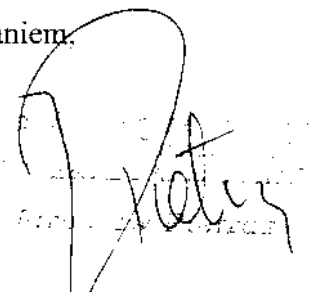
projekt ustawy wskazuje na ich zgodność z przepisami zawartymi w powyższych dyrektywach.

- V. W opiniowanym projekcie ustawy nie zostały transponowane normy art. 8 dyrektywy 2002/47/WE (dotyczące upadłości), stanowiącej tzw. nowe *acquis*, ze względu na konieczność zmiany innych aktów prawnych w celu do wdrożenia tej dyrektywy.
- VI. W art. 530 projektowanej ustawy uchyla się m. in. art. 103 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Prawo bankowe, który związany był z transpozycją dyrektywy 96/10/WE poprawiającej dyrektywę 89/647/EWG w sprawie uznawania umownego nettingu przez właściwe władze. Norma art. 103 została bowiem inkorporowana w art. 85 w brzmieniu ustalonym w trakcie prac podkomisji powołanej do rozpatrzenia projektu ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. Art. 85 został przyjęty w zmienionym kształcie na posiedzeniu połączonych Komisji: Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Ustawodawczej. Obecny kształt art. 85 nie obejmuje regulacją treści art. 103 ustawy – Prawo bankowe. W załączeniu przekazuję pismo z dnia 5 listopada 2002 r. otrzymane z Ministerstwa Finansów (sygnatura FI/PTS/2293/2002), w którym wyjaśniono kwestie dotyczące konieczności zachowania regulacji objętej art. 103 ustawy – Prawo bankowe. W związku z powyższym postuluję o wprowadzenie art. 85 w jego wersji ustalonej na posiedzeniu Podkomisji lub – alternatywnie – pozostawienie art. 85 w obecnym brzmieniu i nicuchylanie art. 103 ustawy – Prawo bankowe.
- VII. **W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem uwzględnienia uwagi zawartej w punkcie VI.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan
Grzegorz Kureczuk
Minister Sprawiedliwości

MINISTERSTWO FINANSÓW
PODSEKRETARZ STANU
FI/PTS/2293/02

Warszawa, dn. 07.11.2002 r.

Pani Danuta Hübner
Sekretarz Komitetu Integracji
Europejskiej
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Szanowna Pani Sekretarzu

Nawiązując do przyjętego przez połączone komisje sejmowe na posiedzeniu w dniu 29.10.2002 r. brzmienia art. 85 projektu ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, określającego sposób zakończenia stosunków umownych upadłego, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, przedstawiam następujące stanowisko.

Po analizie ww. przepisu dokonanej przy współudziale NBP należy stwierdzić, iż powinien on być w całości odrzucony i zastąpiony uzgodnionym w trakcie prac Podkomisji nadzwyczajnej powołanej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, przy udziale przedstawicieli Narodowego Banku Polskiego i Związku Banków Polskich. Przepis ten, w opinii Ministerstwa Finansów powinien dodatkowo uwzględniać umowy zabezpieczające ryzyko kredytowe wynikające z zawieranych transakcji – zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 2002/47/BC z 6 czerwca 2002 o zabezpieczeniach finansowych.

Należy zaznaczyć, iż proponowany przepis, choć w części wzorowany na prawie niemieckim, istotnie odbiega od rozwiązań przyjętych w większości systemów prawnych w Europie. W szczególności uniemożliwia one dokonywanie tzw. nettingu, czyli zastosowania mechanizmu umownego umożliwiającego stronom rozliczenie się kwotą netto obliczoną według rzeczywistej wartości transakcji terminowych zawartych pomiędzy stronami. Wartość ta obliczana jest na dzień rozwiązania umowy, albo poprzez określenie straty, liczonej jako koszt, który musiałaby ponieść strona aby zawrzeć na nowo transakcje o analogicznych

parametrach, albo postępując się miernikiem obiektywnym opierającym się na koszcie zawarcia takich transakcji z wiodącymi pośrednikami na rynku. Zastąpienie takiej konstrukcji, umożliwiającej precyzyjne i szybkie ustalenie kwoty, która należna jest jednej ze stron w wyniku rozwiązania wszystkich transakcji terminowych niedookreśloną konstrukcją „odszkodowania” nie tylko narusza pewność obrotu, ale również uniemożliwia skuteczne zarządzanie ryzykiem kredytowym wobec partnera. Wobec powyższego można podnieść wątpliwość co do możliwości zastosowania, w przypadku wejścia w życie przyjętego przez komisję przepisu, inkorporowanych do ustawy Prawo upadłościowe przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. z 2001 r. Nr 123, poz. 1351) w części dotyczącej kompensacji. Tym samym istnieje niebezpieczeństwo naruszenia przepisów Dyrektywy 98/26/WE z 19 maja 1998 r. w sprawie ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych, która została wprowadzona do polskiego systemu prawnego powyższą ustawą.

Pominąwszy oczywistą niedoskonałość definicji terminowych operacji finansowych, nie obejmującej całego szeregu transakcji zawieranych powszechnie na rynku, należy wskazać, że proponowany przepis całkowicie pomija transakcje sprzedaży papierów wartościowych z przyrzeczeniem ich odkupu (tzw. repo lub reverse repo). Pominięcie tych transakcji będzie piosło ze sobą nie tylko oczywiste straty dla uczestników rynku takich transakcji, lecz także podniesie koszty obsługi długu publicznego poprzez jego negatywny wpływ na popyt na dłużne papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa. W zawieranych na rynku krajowym transakcjach repo lub reverse repo wykorzystuje się bowiem niemal wyłącznie skarbowe papiery wartościowe.

Proponowane rozwiązanie stanowi krok wstecz w stosunku do rozwiązań zawartych w obecnie obowiązującym art. 103 prawa bankowego. Nie ma naszym zdaniem uzasadnienia dla tak istotnego pogorszenia sytuacji prawnej niektórych uczestników obrotu na rynku finansowym, bez wymiernych korzyści dla jakichkolwiek innych podmiotów. Istotne jest również, iż wprowadzenie przepisów w proponowanym brzmieniu (pogarszające sytuację prawną stron w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów) będzie miało bezpośredni wpływ na podwyższenie kosztów finansowania gospodarki narodowej, poprzez ograniczenie ilości transakcji zabezpieczających ryzyko kursowe, czy też ryzyko zmian stóp procentowych.

W konsekwencji, polskie podmioty gospodarcze będą miały gorszą pozycję konkurencyjną, niż ich partnerzy z innych krajów.

Ponadto użyte w propozycji sformułowania tak dalece odbiegają od praktyki rynków finansowych oraz powszechnie używanej na tych rynkach dokumentacji (np. Umowa Ramowa przygotowana pod egidą Związku Banków Polskich), iż w praktyce nie będą mogły mieć zastosowania do terminowych operacji finansowych spotykanych najczęściej w obrocie. Nie wdając się w szczegółową i kompletną analizę, przedstawiam poniżej najbardziej widoczne błędy.

- Terminowe operacje finansowe nie mogą być „świadczone”, podobnie jak nie mogą być świadczone kontrakty terminowe zawierane na giełdzie papierów wartościowych w Warszawie.
- Większość terminowych operacji finansowych nie ma określonej ceny giełdowej lub rynkowej. Z całą pewnością nie mają takiej ceny transakcje opcyjne, czy też transakcje wymiany stóp procentowych. Nie mają też takiej ceny pochodne instrumenty kredytowe. Można co najwyżej mówić o koszcie związanym z zawarciem transakcji o określonych parametrach. Określona w ust. 2 proponowanego przepisu „wysokość odszkodowania z tytułu niewykonania umowy” stanowiąca „różnicę pomiędzy umówioną ceną a ceną giełdową lub rynkową, która jest miarodajna w miejscu wykonania umowy” nie będzie mogła być w praktyce ustalona ze względu na niemożliwość ustalenia takiej różnicy.

Uwzględnienie powyższych zastrzeżeń wymagałoby przerehabrowania całości zapisu, co wydaje się bezcelowe, zważywszy, że wcześniej wypracowano już propozycje, która została przyjęta podczas posiedzenia Podkomisji i rekomendowana do przyjęcia przez połączone Komisje sejmowe. Jediną modyfikacją, która naszym zdaniem powinna być wprowadzona do proponowanych zapisów jest uwzględnienie postanowień powołanej na wstępie Dyrektywy o zabezpieczeniach finansowych, zalecających objęcie możliwością uwzględnienia w rozliczeniach stron transakcji terminowych także zabezpieczeń udzielonych w związku z tymi transakcjami. Należy jednak zaznaczyć, że zmiana ta może też być wprowadzona w terminie późniejszym. Przyjęcie postanowień Dyrektywy przez państwa członkowskie powinno bowiem nastąpić nie później niż do 27 grudnia 2003 roku.

z J. Cieshaja
PODSEKRETARZ STANU
Jan Cieshaja

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 8 listopada 2002 r.

Cena 6,63 zł + 22% VAT

